

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2024**

Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában, 130 példányban.

A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.

A kéziratot zártuk: 2024. április 25-én

Összeállította: Szentpéteri Éva

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar – 7
BME értékmegőrző tevékenységek – 129

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Már évek óta kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt-, vas- és rubinoklevelek mellett egy, az olvasó kezében lévő könyvhöz hasonló kis kötetet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2024. évben is szívesen követjük ezt a hagyományt. Az egykori hallgatók által küldött szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65, 70 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott könyvet.

A könyvet hivatásuk szolgálatában eltöltött sok éves, eredményes munkájuk, életművük elismeréseként kívánjuk átadni. A kötet lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, újra találkozhatnak a régi évfolyamtársakkal és életre kelnek a közös emlékek is.

Az Egyetem Szenátusa 2024-ben 5 Rubin-, 23 Vas-, 41 Gyémánt-, 48 Arany- Vegyész-mérnöki Díszoklevél adományozásáról döntött. A kötetben a kitüntetettek szakmai életrajzait oklevélfajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2024. évben 117 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek és a Vegyész-mérnöki Karnak. Mindannyian örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, tanáraikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találkoztunk oly sorokkal, amelyek a régi egyetemi emlékeket idézik fel, a hála és a szeretet érzését fejezik ki egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították emberi lényüket.

Egyetemünk története 242 évvel ezelőtt, 1782. augusztus 30-án indult azzal a II. József által aláírt alapító levéllel, amelynek alapján létrejött az Institutum Geometrico-Hydrotechnikum, az első polgári mérnökképző intézet Európában. A közel két és fél évszázad alatt az egyetem hosszú utat járt be, s ezen belül jelentős útszakaszt tettek meg a 2024-ben jubiláló diplomázóink is. Az egyetem neve, szervezete a 242 év alatt többször

változott, de a cél ugyanaz maradt: a képzésben ötvözni a magas szintű elméleti megalapozottságot és a gyakorlati ismeretek oktatását, hogy intézményünk nemzetközi szinten jelentős műszaki, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központ legyen. Arra törekedtünk és törekszünk, hogy a változások az értékek megtartását és továbbfejlesztését, legjobb hagyományaink megőrzését szolgálják.

Ha visszatekintünk az elmúlt évtizedekre, akkor az élet számos területén, legyen az a vegyipar, a gyógyszeripar, a könnyűipar, vagy éppen az élelmiszergyártás, számtalan dolog jubileumi diplomázóink keze nyomát dicséri. Ezen felül a megjelent cikkek, szakkönyvek, a megtartott előadások, a megrendezett kiállítások és számos új módszer kidolgozása mind sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítéka, amelyekre büszkék vagyunk.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeni hallgatóink is az Önök nyomdokaiba lépnek és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedékének és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez.

Az Egyetem Szenátusa, valamint a Vegyészmérnöki- és Biomérnöki Kar nevében tisztelettel köszönti Önöket,

Budapest, 2024. május

Dr. Szarka András

dékán

Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar

2024-ben jubilálók betűrendben

Vegyésmérnöki és Biomérnöki Kar

	Rubindiploma	37	Dr. Telegdy-Kováts Magda (Dr. Paál Zoltánné)
10	Hoszáng Géza		
11	Kard Aladár	38	Vendel Mária (Dr. Katona Istvánné)
12	Dr. Korda Piroska (Marik Jánosné)		
13	Marik János		
14	Dr. Nagy László	39	Gyémántdiploma
		40	Antal Éva
			Békési Zsuzsanna (Drimmer Györgyné)
	Vasdiploma	41	Dr. Bitter István
15	Bartha Judit (Fejéregyházi Pálné)	42	Bodnár József
16	Dr. Csanády Mihály	43	Boródi Attila
17	Domokos Edit (Mándy Tamásné)	44	Buncsics Tibor
18	Dora Péter	45	Buslig Gabriella (Kitlei Gabriella)
19	Dr. Gábor Tamás	46	Dr. Csonka-Horvai Julianna
20	Havasi Valéria (Meleg Józsefné)	47	Dávid Rózsa
21	Dr. Jáky Miklós	48	Dimitranka Dimitrova Popgeorgieva
22	Jozefka Antal	49	Dósa Árpád
23	Dr. Juhász Sándor	50	Erdélyi László Attila
24	Dr. Klopp Gábor	51	Gács Mária (Bálint Gáborné)
25	Dr. Kovács Gábor	52	Dr. Gáspár Gyula Tibor
26	Kurcz Edit (Dr. Nagy Vitoldné)	53	Dr. Gellei Ágnes (Válas Györgyné)
27	Dr. Lányi György	54	Gyovai József
28	Lazarenkó Irina (Lukács Jánosné)	55	Dr. Gyórfi Károly
29	Dr. habil. Nemes László	56	Hamar István András
30	Nyilassy Miklós	57	Dr. Hargitai Ferenc
31	Pataki Erika (Dr. Jeszenszky Zoltánné)	58	Dr. Honty Katalin
32	Rippel Géza	59	Józsa Margit (Kovács Györgyné)
33	Sohár Pál	60	Kercsmár Julianna
35	Süle Zsuzsanna (Knirsch Györgyné)	61	Koronczay László
36	Dr. Szarka Ernő	62	Kovács Erzsébet

	(Galambos Sándorné)	95	Hódsági Imre Csaba
63	Kovács György	96	Hódságiné Mihályi Éva
64	Kövesi Erzsébet	97	Hollósi Kornélia
65	Dr. Lajos Judit (Kerekes Lászlóné)	98	Dr. Hornyák Margit
66	Dr. Liljana Koceva	99	Horváth Gyula
67	Mester Zoltán	100	Dr. Jurák Ferenc
68	Molnár Béla	101	Kardos Tamás
69	Nasszer Alla Khuri	102	Dr. Kocsi Emilia Erzsébet
70	Dr. Péterfy Ferenc	103	Dr. Korda Béla
71	Dr. Piskó Ágota (Dr. Orbán Istvánné)	104	Dr. Kovács Ferenc Sándor
72	Ráduly Éva	105	Králik Dezső
73	Réther Attila	106	Kriston Nándor
74	Sárhegyi Mária (Tóth Attiláné)	107	Dr. Lovas György Antal
75	Schäffer József	108	Mihók Miklós
76	Dr. Szabó Gábor Tamás	109	Pap Györgyi (Nagy Imre Györgyné)
77	Szilágyi Zsuzsanna	110	Dr. Pataki Pál
78	Varga Mária	111	Petri Zoltán
79	Dr. Veszelei Gizella	112	Pongor Sándor
	Aranydiploma	113	Pongorné Kiss Emese
80	Antalics Dezső	114	Dr. Salgó András
81	Antalóczy György	115	Dr. Schoket Bernadette
82	Belina Károly	116	Simonyi Péter
83	Beszedics Gyula	117	Somorjai Ágnes (Rimanóczy Lászlóné)
84	Biró Dénes	118	Szabó Virág
85	Bojti Erzsébet	119	Szalai Margit
86	Dr. Borbély Ildikó	120	Székely Gábor
87	Buella Ferenc	121	Szilágyi Erzsébet
88	Dr. Bui Duc Ngoc	122	Dr. Szűcs Imre
89	Dalmadi Gyula	123	Tóth Klára
90	Déri György	124	Turjanszky Katalin
91	Everling Márta	125	Vánkai Gábor
92	Dr. Fömötör Ferenc	126	Varga Csongor
93	Gádoros Gabriella	127	Zsigmond Attila
94	Gyenis Éva (Deme Éva)		

Hoszáng Géza

1930-ban született Budapesten

Vegyésmérnöki (hadmérnöki) oklevelének száma: 7/1953-54

Érettségi után az Óbudai Pamutkikészítő Gyárban dolgozott. 1949. novemberében sztahanovista lett. A kitüntetéses diploma megszerzése után főhadnagyként, Budapesten, az Üllői-úti Tüzértechnikus Tiszti Iskolában tanárként oktatott. 1956. októberében a Forradalmi Katonai Bizottság tagja lett. Tiszti küldöttség tagjaként a Kilián laktanyában fogadta Maléter Pál – az '56-os honvédelmi miniszter. Kádár börtönét is megismerte. 1956-os tevékenysége a televízióban 2006-ban vetített, "Iskola az Üllői úton" című Mihályfy Sándor által rendezett dokumentumfilmben is szerepel. 1957-től a Szerves Vegyipari Kutató Intézet dolgozója volt nyugállományba vonulásáig. Részt vett gyógyszeripari technológiák kifejlesztésében, a színes film-gyártás alapanyagainak üzemi méretű technológiája kidolgozásában. 1963-tól az ipari szennyvizek kezelési és tisztítási technológiája területén kiemelkedő eredményeket ért el. Számos, ipari méretű megvalósítása közül, az Óbudai Gázgyár esetében, az esti híradó (1972-ben) riportot is készített vele. A kommunális iszapok kezelésére kiírt országos pályázaton díjat nyert megoldása a miskolci városi szennyvíztisztítóban került megvalósításra. A szennyvízben lévő ciános szennyezőanyagok a filmgyártási technológiába való visszavitelét valósította meg a Magyar Filmlaboratóriumban. A Dunai Vasmű kokszolója, a Magyaróvári Kötöttáru Gyár, gyógyszergyárak, vegyi- és bőrgyárak stb. megvalósult szennyvíz kezelése is munkásságának eredménye. 1968-tól az Intézetben megalakult környezetvédelmi osztályt vezette. Munkásságát 25 szabadalom jelzi. Tagja volt a Vízgazdálkodási Nemzeti Bizottságnak. Kutató, fejlesztő és menedzseri munkája mellett sok ismeretterjesztő előadást is tartott. 7 magyarországi és 2 külföldi kongresszus előadója volt. Tucatnyi tudományos cikke között van olyan, amelyet Oláh György Nobel-díjas kémikussal közösen publikált.

Munkásságát Minisztertanácsi Kiváló Munkáért és Kiváló Feltaláló kitüntetésekkel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa 2004-ben arany-, 2014-ben gyémánt-, 2019-ben vas-, 2024-ben **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kard Aladár

*1931-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 48/1953-54*

1954-1962 között üzemmérnök, majd kutatómérnök. Tankönyv, tudományos értekezések és két szabadalom szerzője. 1956-ban a Testnevelési Főiskolán kosárlabda oktatói diplomát szerzett. 1960-1966 között a kosárlabda ifjúsági válogatott edzője. 1959-ben az Alliance Française francia nyelv és kultúra diplomáját kapta. 1962-1969 között a Komplex Külkereskedelmi Vállalatnál mezőgazdasági és élelmiszeri gépek exportja volt a munkaköre. 1968-ban részt vett a teheráni Kereskedelmi Iroda alapításában, majd gyárlétesítésben Kuvaitban. 1969-1986 között néhány amerikai cég szakmai képviselője (Importtrade, Zenit, Eurocom). Közben, 1972-ben, a Lehel Hűtőgépgyár ajánlati osztályát vezette. 1971-ben a Budapesti Közgazdasági Egyetemen szerzett mérnök-közgazdász

oklevelet. Felsőfokú nyelvvizsgálója van francia, angol, spanyol nyelvből. 1986-1989 között a Reform Kiadó, az Ipari Fejlesztési Bank és az Elcotrade Kft. munkatársa. 1989-től a Kard és Társai Kereskedelmi Szolgáltató Kft. tulajdonosa, műszaki műanyagok nemzetközi kereskedelmével foglalkozik. 1990-ben és 2002-ben önkormányzati képviselőnek választották. 1991-ben a Fővárosi Világkiállítási Bizottság elnöke, 1994-től a Főváros Kereskedelmi és Turisztikai Bizottságának szakértő tagja. Több fővárosi intézményben felügyelő bizottsági tag. 1993-tól alapítóként a Mérnök Szakszervezet Etikai Bizottságának elnöke, 2010-ben az Év Mérnöke. 1993-2001 között a Magyar Amerikai Társaság elnöke, később tiszteletbeli elnöke. 1990-től a Magyarországi Amerikai Kereskedelmi Kamarában a Turisztikai, majd a Kisvállalkozási Szakbizottság tagja. 1996-tól a Rotary jótékonyági alapítvány, 1998-tól a veszélyeztetett családból származó gyermekek Bolyai Gyermekotthona kuratóriumának elnöke. Előbbiben végzett munkájáért Paul Harris díjat kapott. 1999-2001 között a Széchenyi Hajózási Egylet elnöke, 2000-től a csángó-magyar oktatási bizottság munkatársa. Napilapokban, folyóiratokban, főleg gazdaságpolitikai publicisztikái jelentek meg.

Az Egyetem Szenátusa 2004-ben arany-, 2014-ben gyémánt-, 2019-ben vas-, 2024-ben **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Korda Piroska (Marik Jánosné)

ny. egyetemi adjunktus

*1931-ben született Marosvásárhelyen
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 17/1953-54*

1954-1957 között a kötelező szakmai gyakorlatát a Pécsi Pannónia Sörgyárban végezte, mint üzemmérnök. 1959-től az Élelmiszeripari Technikumban tanított. 1965-ben a BME Analitikai Kémia tanszékére került, ahol klasszikus és műszeres gyakorlatokat vezetett. Kutató munkáját a termoanalitikai csoportban végezte. Ebben a témakörben a Mérnöktovábbképző Intézetben is oktatott. 1972-ben doktorált, majd ezt követően kapott adjunktusi kinevezést. Német és angol nyelvből állami nyelvvizsgát szerzett. 21 cikke jelent meg magyar és nemzetközi folyóiratokban, és közel ennyi előadást tartott hazai és külföldi konferenciákon. Az 1980-as évek elején pedagógiai, módszertani és pszichológiai tanulmányokat folytatott, valamint kémia tanári diplomát is szerzett. 1988-ban vonult nyugállományba. 1989-től 2002-ig a Journal of Thermal Analysis c. nemzetközi folyóirat társszerkesztőjeként dolgozott.

Munkásságát Kiváló Oktató kitüntetéssel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa 2004-ben arany-, 2014-ben gyémánt-, 2019-ben vas-, 2024-ben **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Marik János

1931-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 38/1953-54

A diploma megszerzése után a pécsi Növényolajipari Vállalatnál helyezkedett el műszaki vezetői beosztásban, majd 1957-ben Budapestre került a Vegyi és Porfestékipari Vállalathoz, üzemvezetőként. 1958-ban megválasztották a Kommunális Mérnöki Munkaközösség tagjává. Még ugyanebben az évben az Országos Vízkutató és Fúró Vállalat vízkémiai osztályának vezetője lett. Innen vonult nyugdíjba 1992-ben. Szakmai munkáját ezután a gyógyvizeket gyártó, ÉLPAK Rt-nél folytatta, mint műszaki tanácsadó. 2014-ben végleg nyugállományba vonult. Hat szabadalom kötődik nevéhez, ezen kívül 28 publikációja jelent meg, valamint egy mérnöktovábbképző jegyzet szerzője.

Szakmai munkájának elismeréseként megkapta a Földtani Kutatás és Vízgazdálkodás miniszteri kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa 2004-ben arany-, 2014-ben gyémánt-, 2019-ben vas- és 2024-ben **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nagy László

1930-ban született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 82/1953-54

A diploma megszerzése után találkozott a textilipar vegyészeti problémáival, ezért 1962-1966 között megszerezte a Budapesti Műszaki Egyetemen a textilvegyész szakmérnöki oklevelet. 1971-ben doktori címet szerzett. Ez idő alatt laboratóriumi vezetőként, főtechnológusként, főmérökként, majd igazgatóként dolgozott. Tagja volt a Textilipari Tudományos Egyesületnek, amellyel a mai napig is kapcsolatot tart. A Népköztársaság Kiváló és Érdemes sportolója, az MTK sportklub vezetője. Több magyar bajnokságot, kakvilágbajnokságot nyert. Emellett Európa- és Világbajnokságon ezüst- és bronzérmes helyezést ért el. A Magyar Labdarúgó Liga alapító tagja és elnöke, az MLSZ alelnöke, a Sportegyesületek Országos Szövetségének alapítója és elnöke volt. A Sportegyesületek Országos Szövetségében sportigazgatóként dolgozott. Társadalmi munkában jelenleg is segíti a sportot.

Szakmai munkája során számos kitüntetést, elismerést kapott. A magyar sport érdekében kifejtett tevékenységéért 1988-ban megkapta a Magyar Népköztársaság Csillagrendje kitüntetést, 1995-ben a Magyar Köztársaság Aranykeresztjét.

Az Egyetem Szenátusa 2004-ben arany-, 2014-ben gyémánt-, 2019-ben vas-, 2024-ben **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bartha Judit (Fejéregyházi Pálné)

*1935-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 81/1959*

Az egyetem elvégzése után, 1959-től a Taurus Gumiipari Vállalat Műszaki Fejlesztési Osztályán kezdett dolgozni. Munkájához tartozott a gyár termelési szerkezetének megismerése, később az egyes részlegek termelési kapacitásának felmérése. 1963-tól a Vegyiműveket Tervező Vállalat Műszaki Főosztály Műveleti Osztályán folytatta munkáját. A tervezéshez szükséges fizikai és fizikai-kémiai jellemzők meghatározásához tervezési segédleteket dolgozott ki. 1968-ban áthelyezéssel került a Tájékoztató Osztály műszaki könyvtárába. Itt a tervezői kutatásban nyújtott – szakkönyvekből, kézikönyvekből – segítséget. Később a tervezésnél felmerülő, különféle szakproblémákban irodalomkutatást végzett és összeállítást készített. Ezért a munkájáért miniszteri dicséretben részesült. 1988-ban a Szerveskémiai Főosztály Petrolkémia és Technológia Osztályra került, ahol 1990-ig, nyugdíjazásáig dolgozott. Itt a TVK PVC üzemének rekonstrukciójában vett részt.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Csanády Mihály

1936-ban született Tatán

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 78/1959

1960-tól nyugdíjazásáig (2001) az Országos Közegészségügyi Intézetében dolgozott. Itt 1973-tól a vízkémiai laboratórium, majd a vízhygiénés osztály vezetője volt. 1969-1971-ben a BME Építőmérnöki Karán vízellátás-csatornázás egészségügyi szakmérnöki oklevelet szerzett, majd 1973-ban műszaki doktori címet. 1974-ben a WHO ösztöndíjával az Egyesült Államokban töltött fél évet. Hazatérve, az itthoni vízkémiai laboratóriumi munka korszerűsítésével foglalkozott. Közreműködésével a Közegészségügyi Szolgálat (KÖJÁL) laboratóriumainak munkáját a szervesetlen komponensek meghatározása terén világszínvonalra sikerült fejleszteni. 1978-ban, vezetésével kialakították a WHO GEMS-Water hazai vízvizsgálati bázisát. Ennek keretében elsajátította a vízvizsgáló laboratóriumok ellenőrzési módszereit, majd ezek bevezetésre kerültek a KÖJÁL-hálózatba is. Megszervezte az ivóvízvizsgáló laboratóriumok vízkémiai munkájának körvizsgálatos ellenőrzését. Bekapcsolódott a WHO munkájába. 1999-ben egy nemzetközi WHO tanulmányhoz az arzénal foglalkozó rész kidolgozását végezte el. Hazánk EU csatlakozásához kapcsolódó jogharmonizációs feladatok kidolgozásában is részt vett, beleértve a brüsszeli szakértői megbeszéléseken való részvételt is. A Magyar Szabványügyi Hivatal által létrehozott „Vízminőség” Műszaki bizottságának elnöke volt, valamint tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia Vízgazdálkodási Bizottsága vízellátás-csatornázás albizottságának is. A Magyar Hidrológiai Társaság Vízkémiai szakosztályán vezetőségi tag. A Magyar Higiénikusok Társasága 1998-ban Fenyvessy Emlékéremmel tüntette ki. Eddig 145 közleménye jelent meg (közülük 2 egyetemi jegyzet, egy hosszabb tankönyv-részlet, 6 db 60-180 oldalas monográfia-jellegű tanulmány), 228 tudományos előadást tartott.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Domokos Edit (Mándy Tamásné)

*1936-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 25/1959*

Az egyetem elvégzése után a Ganz Villamossági Műveknél helyezkedett el. Először fejlesztőmérnöki, majd osztályvezetői beosztásban dolgozott. Fő működési területe a műanyagalapú elektromos szigetelőanyagok szigetelésének fejlesztése, vizsgálata volt. Ebben a témában szorosan együttműködött a BME és az ELTE tanszékeivel, valamint több kutatóintézettel. Szerződéses együttműködés keretében részt vett a svájci Isola, az osztrák Isovolta és ASTA, a francia Alsthom Atlantic, valamint a leningrádi Elektroszila gyárakkal. 1985 óta a Magyar Elektrotechnikai Egyesület szaktanácsadója, 1988-tól szakértője. 10 publikációja jelent meg különböző hazai és külföldi szaklapokban. Szigetelőanyag témában két szabadalom társszerzője. Munkássága elismeréseként 1988-ban Mechwart András műszaki alkotói díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dora Péter

1936-ban született Vácott

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 26/1959

A vegyésmérnöki diploma megszerzése után a FORTE Fotokémiai Ipar váci cégénél helyezkedett el. 1961-től a TAURUS Gumiipari Vállalatnál dolgozott, ahol 10 évig a váci gyár főmérnöke, majd a ragasztóanyag üzletág vezetője volt. 1991-től a HENKEL Magyarország Kft-nél dolgozott, mint az ipari ragasztóanyagok kereskedelmi vezetője. Szakmai tevékenységének fő területe volt a ragasztóanyagok vizsgálata, mely területen számtalan fejlesztést, újítást és mintegy 20 szabadalmat alkotott. 1969-ben társszerzője volt az OMF keretében készített ragasztóanyagok hazai gyártása és felhasználása tárgyában alap- és összefoglaló tanulmánynak. Többször megkapta az arany fokozatú újító és feltaláló kitüntetést. A TAURUS-on belül többször kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést, valamint az építőipar részére végzett ragasztóanyagok és egyéb termékfejlesztésért 1977-ben megkapta az Építőipar Kiváló Dolgozója címet. Szakcikkei szakmai lapokban, elsősorban a Bőr- és Cipőtechnika című szakmai lapban jelentek meg. Lektora volt többek között a Ragasztás Kézikönyve című kiadványnak. Hazai és külföldi szakkonferenciákon többször részt vett, ahol számos esetben előadásokat tartott. A Soproni Faipari Egyetemen, a szakterülethez tartozó témakörű diplomáknál, opponensként vett részt. 1999-ben nyugdíjba vonult. 2001-ben elvállalta a szintén ragasztóanyagokkal foglalkozó WICTOR HUNGÁRIA Kft. ügyvezetését, ahol 2018-ig dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gábor Tamás

1935-ben született Budapesten

*Vegyésmérnöki oklevelét 1959-ben a Moszkvai Mendelejev Egyetemen szerezte,
amit a BME 1964-ben honosított*

1959-ben kitüntetéses diplomát szerzett a moszkvai Mendelejev Vegyipari Technológiai Egyetem Szerves Kémia Kar Makromolekulák Technológiája ágazatán. Diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetem vegyésmérnöki oklevélként (műanyagipari ágazat) honosította 1964-ben. 1959. augusztusától a BME Szervetlen Kémia Tanszékén dolgozott nyugdíjazásáig (1995). A szervetlen kémiai számítási és laboratóriumi gyakorlatokat vezette, előadásokat tartott és rendszeresen vizsgáztatott. Több elméleti és gyakorlati egyetemi jegyzet társszerzője. Kutatómunkáját a szilikon kémia és a műszeres analitika (gázkromatográfia és IR spektroszkópia) területén folytatta. Doktori disszertációját 1968-ban védte meg. Kutatási eredményeiről számos előadást tartott, illetve szakcikket írt hazai és nemzetközi fórumokon. Oktató munkáját nyugdíjazását követően, 2015-ig folytatta.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt és 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Havasi Valéria (Meleg Józsefné)

1936-ban született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 76/1959

Pályakezdőként a Távközlési Kutató Intézetbe került kutatómérnöki beosztásba. Először tudományos gyakornok, majd tudományos főmunkatárs. Kutató munkájának fő területe a nagy tisztaságú szilícium előállítása és megmunkálása volt. 1969-ben az Országos Találmányi Hivatal Vegyészeti Osztályára került és szabadalmi ügyintézőként dolgozott 1987-ig. Időközben német és angol nyelvből nyelvvizsgát tett, valamint szabadalmi ügyvivői bizonyítványt szerzett. Megszerezte az iparjogvédelmi szakértői engedélyt is és bekerült a szabadalmi ügyvivők névjegyzékébe. 1987-től a Tungstram Rt. Váci úti központjában, az Iparjogvédelmi Osztályon szabadalmi ügyvivőként dolgozott. 1990-ben kérte nyugdíjazását.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Jáky Miklós

a kémia tudomány kandidátusa

1936-ban született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 97/1959

Munkásságát a Rákospalotai Növényolajipari Vállalatnál kezdte, majd az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézetben folytatta. 1963-tól az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetben dolgozott. Itt kezdett elektrokémiával, elektródfolyamatok kinetikájával és elektro-oxidációval foglalkozni. Később homogén fázisú reakció-kinetikai kutatásokra tért át. Ezen belül is, elsősorban a mangán vegyületekkel végzett oxidációs reakciók mechanizmusát tanulmányozta. Ebből a témakörből védte meg 1975-ben kandidátusi disszertációját és szerzett a BME-n műszaki doktori címet. Az Intézetben KMB megbízatások keretében számos ipari probléma tisztázásában vett részt. Nyugdíjba vonulása után még közel tíz évig bejárta az Intézetbe és az eredeti alapkutatási témája elméleti kérdéseivel foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jozefka Antal

*1935-ben született Újpesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 91/1959*

Diplomamunkáját 1959-ben a Mezőgazdasági Kémiai Tanszéken készítette. Témavezetője dr. Görög Jenő docens, mindenki Jenő bácsija volt. Friss diplomásként az Újpesti Bőrgyárban kezdett el dolgozni. Végigjárta a bőrgyártás minden területét, és ebben benne volt a Könnyűipari Minisztérium Bőripari Igazgatósága és a Bőripari Kutatóintézet is. A Bőripari Igazgatóság megszűnése után, az összevont Bőripari Vállalat Műszaki Fejlesztési Főosztályán lett műszaki fejlesztési előadó. Innen került 1968-ban egy német vegyipari cégnek, a BASF AG-nak magyarországi képviselőjére, mint bőripari mérnök, -üzletkötő. Ebben az időben a magyar bőripar még virágzott, de kintről talán már látszott szomorú sorsa. Ezért a '70-es évek közepétől a bőrgyártás segédanyagai és színezékei mellé megkapta a papíripart, és a pigmenteket felhasználó iparágakat is. Később tovább bővült a kör, és segédanyagokat, pigmenteket, színezékeket ajánlott a mosó- és a háztartási vegyipar, illetve a műanyag-feldolgozási gyártás-technológiákhoz is. Gyakorlatilag megismerte a teljes magyar ipart. Ekkor munkahelye a Mercator Kft. volt. 1984-ben a BASF létrehozta Magyarországon a BASF Hungária Kft-t, így átkerült ide. Évente többször utazott ki a cég telephelyére Ludwigshafenbe a legújabb anyagok megismerésére, vagy magyar szakembereket kísért hasonló célból, és amennyiben szükséges volt, tolmácsolt is. Két elfogadott szabadalomban társtulajdonos. Az egyik egy terjedelmesített papír, a másik egy nem karcoló, folyékony súrolószer. Mindkettő alapja a Perlit, illetve annak a rendszerbe való bevitel. 1993-ban karkedvezménytel nyugdíjba vonult, azóta festészettel foglalkozik. Több kiállítása volt itthon és külföldön. 2007-ben írt egy cikksorozatot az Újpesti Helytörténeti Értesítőbe a magyar bőriparról és annak hanyatlásáról. Tagja több művészeti társaságnak, ill. A Magyar Alkotó Művészek Országos Egyesületének. .

Munkásságáért megkapta a Könnyűipar Kiváló Dolgozója, a Külkereskedelem Kiváló Dolgozója címekeket, valamint a Pállya Celesztin Díjat, a Pro Urbe Újpest és az Aranyhorgony Díjakat.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Juhász Sándor

*1936-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 112/1959*

Pályáját a Budapesti Sertésvágóhíd és Húsfeldolgozó Vállalatnál kezdte technológusként, majd 1960-tól az MTA Genetikai Intézeténél tudományos segédmunkatárs. 1962-től az MTA Állatorvostudományi Kutatóintézet tudományos munkatársa, ahol biokémiai kutatásokban vett részt, mikrobiológiai, élettani és parazitológiai témákban. Műszaki doktori címet szerzett 1966-ban aflatoxin kutatási témában. 1989-től a Budapest Főváros Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrzési Állomáson dolgozott szakfőtanácsosként, élelmiszertoxikológiai területen. Angolból, németből felsőfokú, francia nyelvből középfokú nyelvvizsgával rendelkezik. 1999-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Klopp Gábor

1936-ban született Kőszárhegyen
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 113/1959

Első munkahelye az egykori Erdőkémia Vállalat, ahol műszaki ügyintézőként dolgozott és a Zalaegerszegi Gyantagyár szakmai ügyeit intézte. 1961-ben átkerült a Nagynyomású Kísérleti Intézetbe (NAKI), ahol zeolit alapú molekulaszűrő adszorbensek vizsgálatával foglalkozott, - az oktatómunkája mellett, - egészen a nyugdíjba vonulásáig. Kezdetben a molekulaszűrő-hatást és ennek alkalmazási lehetőségeit vizsgálta, majd az akkori embargós és devizahiányos időszakban hazai, természetes zeolit alapú helyettesítő anyagok keresésével foglalkozott. Így születtek a természetes klinoptilolit hatóanyagú, saválló, molekulaszűrő hatású KLINOSORB, majd ERSORB adszorbensek, amelyeket főleg a kompresszoros LEHEL hűtőgépekben szárítópatronok töltésére, valamint nyomásváltó (Pressure Swing) ciklusú berendezésekben, műszerlevegő szárítására használtak. 1965 óta félállású oktatóként a BME Kémiai Technológia Tanszéken is dolgozott. 1977-től csak itt dolgozott egészen 1995-ig, nyugdíjazásáig. 1968-ban német nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett. Doktori oklevelét 1977-ben szerezte. Szakmai munkásságát számos magyar és idegennyelvű közleményben és előadásban ismertette.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kovács Gábor

1936-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 75/1959

A Budapesti Vegyipari Technikumot 1954-ben végezte. Ezután a Vegytervben, a Szolnoki Szuperfoszfát tervezésében vett részt. A Műegyetem Vegyésmérnöki Karán 1959-ben diplomázott. A Műanyagipari Kutatóintézetben sugáriniciált polimerizációkkal foglalkozott. Nukleáris szakmérnöki oklevelet és Dr. techn. címet a BME-n kapott 1967-ben. 1964-1966 között Ford-, ill. IAEA ösztöndíjjal a Polytechnic University New York, az Istituto Polytecnico Milano egyetemeken, valamint a Montedison Kutatójában szilárd fázisú reakciókat és jelzett poliolefin katalizátorokat vizsgált. Kutatásai során fotóipari polimerekkel (FORTE és ORWO), és bioaktív anyagok (gyógyszerek) tartós polimer formáival (EGYT, Chinoín) foglalkozott. E témák vezették a polimerek orvosi és állatorvosi célú alkalmazásaihoz (POTE, MTA Állatorvosi Kutató). 1970-től, tudományos osztályvezetőként, eltérő témákkal ismerkedett meg. Köztük akrilát emulziók és speciális ragasztók (TVK Festékgyár), makropórusos ioncserélők (Nitrokémia) és reverz ozmózis membránok (OMFB, Viscosa) gyártása, a hazai izocianát alapú PUR termelés előkészítése (BVK) és ütésálló PSt kiváltása (LEHEL). A Polytechnic of North London-nal együtt, IPN szerkezetű PVC-t fejlesztett. Részt vett a szocialista akadémiák „orvosi műanyagok” közös témáiban. Intézeti kutató munkáit 1989-ben befejezte. Ezután vállalta el a Kemikál V. fejlesztésének vezetését, melynek öt gyára a gazdasági változások közben is termelt, értékesített. A pétfürdői Nitroil Rt. (most Hunstman Chemicals) kereskedelmi igazgatója lett. Elsősorban annak export piacaival (Nyugat-Európa), Ausztrália, Japán) foglalkozott. E cégtől 60 évesen vált meg. Nyugdíjasként csatlakozott a Promotor Hungary Kft-hez, mely Pétfürdőn fogorvosi polimereket és bűnügyi technikai helyszínelő anyagokat állított elő. Ezen időszakban Brüsszelben, értékelő szakértőként, a Bizottság K&F Keretprogramjaihoz benyújtott javaslatok bírálóját végezte. 11 találmánya nyert hazai, ill. külföldi szabadalmi oltalmat. K&F eredményeiről nemzetközi konferenciákon 14 alkalommal, folyóiratokban 23 közleményben számolt be.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kurcz Edit (Dr. Nagy Vitoldné)

*1936-ban született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 144/1959*

A diploma megszerzése után a hazai gumiiparban, a Magyar Ruggyantaárugyárban kezdett dolgozni, mely az 1970-es évek elején Taurus Gumiipari Vállalattá alakult. Kezdetben labormérnök, üzemmérnök, majd műszaki osztályvezetői beosztásban dolgozott. 1968-ban gumiipari szakmérnöki oklevelet szerzett. A Semperit céggel kötött „know-how szerződés” alapján részt vett a hazai teherabroncs-gyártás fejlesztésében és a magyar acélradiál teherabroncs - gyár tervezésében és a budapesti gyár 1975-ben történő létrehozásában. 1975-ben abroncs termékigazgatóvá nevezték ki. Feladata volt a fejlesztés, a gyártás és az értékesítés koordinálása, új termékek gyártásának tervezése, megvalósítási tanulmányok kidolgozásának irányítása, ennek keretében a textilradiál-abroncs-gyártás tervezése. Az amerikai Goodrich Corporation céggel „know-how szerződést” kötöttek és 1979-ben Nyíregyházán megindult Európa egyik legmodernebb mezőgazdasági abroncs-gyára. Gyártás és fejlesztés témában hazai és külföldi konferenciákon előadásokat tartott. Részt vett termékeik hazai és nemzetközi szabványosításában. 1984-től a Taurus céget képviselte az Európai Abroncs és Pántgyártók Szövetségében. Munkája eredményeként a vállalat 1991-től tagja lett a szervezetnek, elsőként a szocialista országok közül. 1990-ben kérte nyugdíjazását.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Lányi György

1936-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 49/1959

1959 és 1996 között, a nyugdíjba vonulásáig, a Chinoin Gyógyszer- és Vegyészeti Gyárban dolgozott, különböző beosztásokban (osztályvezetői szintig), laboratóriumi és üzemi kutató-fejlesztő munkát végzett. A gyógyszer és növényvédőszer területén több szabadalom és néhány tudományos cikk társszerzője volt. 1966-ban a BME-n gyógyszerkémiai szakon szakmérnöki oklevelet szerzett. 1970-ben szerves kémiai technológia szaktudományból műszaki doktorrá avatták. Nyugdíjazása óta, továbbra is (részmunkaidőben) a Chinoin-nál dolgozik. 1996-2011 között gyártörténettel is foglalkozott, ami tárgyak és írott anyagok gyűjtésére, rendezésére és összeállítására terjedt ki.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lazarenkó Irina (Lukács Jánosné)

1937-ben született Mirgorodban

*Vegyésszmérnöki oklevelét 1959-ben a Moszkvai Textilipari Egyetemen szerezte,
amit a BME 1988-ban honosított*

1959-ben a szakmai pályát a Váci Kötöttáru gyárban kezdte a festő-kikészítő üzem helyettes vezetőjeként. 1961-ben a Kötőipari Központi Festő- és Kikészítő Gyár főtechnológusának nevezték ki. 1963-tól közel három évtizedig dolgozott a Könnyűipari Minisztériumban, majd jogutódaiban különböző beosztásokban - a főelőadótól a főosztályvezető-helyettes, főtanácsos pozícióig. Feladata volt a textil-, a ruha-, a bőr-cipőipar, majd a teljes könnyűipar rövid- és középtávú piaci és termeléspolitikai koncepciók kidolgozásának, megvalósításának koordinációja, az iparág nemzetközi kapcsolatainak szervezése. 1992-től független szakértő, tanácsadó, tolmács, fordító. Szakértői terület: textil- és ruhaipari vállalkozások átvilágítása, javaslatok kidolgozása a hatékonyság javítására; pályázatírás; átfogó iparági tanulmányok szerzője, társszerzője. Néhány ezek közül: Textiles and Clothing at Easter Europe, special report Economist Intelligence Unit UK (1990), A Nemzeti Technológiai Platform a Magyar Textil- és Ruhaipar Megújításáért átfogó tanulmány és Megvalósítási terv Termékfejlesztési Stratégiák fejezete kidolgozásának irányítása, egyes részek kidolgozása (2009), az iparág felnőttképzési igények felmérésével foglalkozó felmérés egy fejezetének elkészítése, az anyag szerkesztése (2008-2009). Előadó a Gazdasági Minisztérium által szervezett az „EU házhoz jön” országos program keretében (2002-2005). 1960-tól tagja Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, 1998-2010 között választott főtitkárhelyettes, jelenleg tiszteletbeli főtitkárhelyettes, az Etikai bizottság választott elnöke.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. habil. Nemes László

a kémia tudomány doktora

1936-ban született Budapesten
Vegyésszépmérnöki oklevelének száma: 33/1959

A Goldberger Textilgyárban kezdett dolgozni, majd a Gyógyszeripari Kutató Intézetbe került. 1961-től az MTA Műszerügyi és Méréstechnikai Szolgálatánál dolgozott. 1965-től az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetének munkatársa, majd főmunkatársa volt. 1980 és 1997 között az MTA TTKL Szervetlenkémiai Kutató Laboratóriumában dolgozott. 1998-tól az MTA Kémiai Kutatóközpont Anyag- és Környezetkémiai Kutató Laboratóriumának, majd a Szerkezeti Kémia Intézetnek volt tudományos tanácsadója. 2006-ban nyugdíjba vonult. Később az MTA Kémiai Kutatóközpontjában, 2012 óta pedig az újonnan megalakult MTA TTK Anyag- és Környezetkémiai Intézetében működött, ill. most is emeritus tudományos tanácsadó. Műszaki doktori fokozatát a BME Vegyészépmérnöki Karán 1965-ben, a kémiai tudományok kandidátusa fokozatát 1967-ben, a kémiai tudomány doktora fokozatát pedig 1982-ben kapta. A PhD fokozatot (a kandidátusi oklevél alapján) 1995-ben, a Dr. habil. fokozatot pedig szintén 1995-ben a BME Vegyészépmérnöki Karán nyerte el. Számos külföldi kutatóhelyen és egyetemen dolgozott. Hosszabb útjai: 1972-1973-ban a Christian Albrechts Universität Fizikai-kémia Intézetében, Kielben folytatott spektroszkópiai kutatásokat, mint Alexander von Humboldt ösztöndíjas. Az USA-ban - 1990-1991-ben - az Ann Arbor-i University of Michigan Kémiai Tanszékén folytatott mikrohullámú kutatásokat. 1993-1995 között meghívott kutatóprofesszorként Taiwanban dolgozott a Taipei Academia Sinica Institute of Atomic and Molecular Science intézetben. A '80-as évek óta foglalkozik lézerrel keltett plazmák spektroszkópiájával. Előadásokat tartott a BME Mérnöktoábbképző Intézetében, speciálkollégiumot vezetett a BME Szervetlen Kémia Tanszékén. Előadásai hangzottak el akadémiai munkabizottságokban és hazai konferenciákon. Meghívásokat kapott külföldi nemzetközi konferenciákra, pl. A Pittcon 2015 konferenciára (New Orleans). Több mint 90 tudományos közleménye jelent meg nemzetközi és magyar szakmai folyóiratokban. Több könyvfejezet szerzője, és megjelent egy magyar nyelvű könyve is (A kémia újabb eredményei, 51. kötet, 1981). Társzerkesztője egy nemzetközi monográfiának szén nano-szerkezetek témában. 2010-óta társzerkesztője és szerzője a Kémiai Panoráma c. kémiai ismeretterjesztő folyóiratnak. Munkásságáért Pro Arte Chemica és Török Tibor emlékérmét kapott. Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nyilassy Miklós

*1929-ben született Zalaegerszegen
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 7/1959*

A diploma megvédése után, rövid ideig, a Budapesti Műszaki Egyetem Kémiai Technológiai Tanszékén dolgozott. Ezt követően a Mélyépítési Tervező Vállalat Víztisztítási Osztályán helyezkedett el, technológusként. Feladata volt a felszín alatti és felszíni vizek tisztításához szükséges tisztítási technológiák kialakítása, továbbá ipari szennyvizek kezelése ahhoz, hogy az egyes vízművek megtervezhetőek legyenek. A felszín alatti vizek minősége nem minden esetben felelt meg az ivóvíz minőségi előírásainak és így szükségessé vált azok tisztítása, ami főleg a víz vas-, mangán- és esetenként arzéntartalmának eltávolítása volt, természetesen beleértve a már tisztított víz fertőtlenítését is. A felszíni vizek kezelésénél ahhoz, hogy a tisztított víz ivó-, vagy ipari víz céljára megfelelő tisztaságú legyen, általában vegyszeres derítést, szűrést és szükség szerint fertőtlenítést kellett alkalmazni. Az iparnak sok esetben lágyított-, vagy teljesen sómentes vízre volt igénye, így vízlágyítókat és ioncserés sótelenítő berendezéseket, továbbá ipari szennyvizek tisztításához szükséges berendezéseket is terveztek. Mindezekhez a megfelelő tisztítási technológia kialakítása, továbbá az elkészült berendezések üzembe helyezése volt a feladata. A tervezett és megépített berendezések nemcsak Magyarország számos területén kerültek kivitelezésre és üzembe helyezésre, hanem több más országban is. Munkája során több esetben újszerű megoldásokat is kellett alkalmaznia, ami lehetővé tette néhány technológiai megoldásnak szabadalmaztatását. A Találmányi Hivatal javaslatára ezért a „Kiváló Feltaláló” elismerés arany fokozatát is megkapta. Nyugdíjba vonulásáig a Mélyépítési Tervező Vállalatnál dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pataki Erika (Dr. Jeszenszky Zoltánné)

*1936-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 59/1959*

Pályakezdőként az Állami Pincegazdaság Budafoki Üzemének laboratóriumában helyezkedett el. Engedélyek kiadásához szükséges analitikai vizsgálatokat végzett, üzemi kísérletekben is részt vett. 1962-ben az Országos Borminősítő Intézet munkatársa lett. Belföldi és export boripari termékek analitikai és érzékszervi minősítésén túl, a borászati vizsgálatok fejlesztése, új módszerek bevezetése, hamisítást bizonyító eljárások alkalmazása volt a feladata. 1970-től a laboratórium vezetése mellett, az üzemi laboratóriumok munkatársainak továbbképzési tanfolyamokat tartott. A borászati analitikai vizsgálatok összehangolása céljából körvizsgálatokat szervezett és nemzetközi vizsgálatokban is részt vettek, valamint borászati vizsgálatok és termékek szabványosításában működött közre. Analitikai kutatásokról tartott előadásokat, továbbá közleményei jelentek meg a borászati szaklapokban. Tagja a MÉTE borászati szakosztályának, rendszeres résztvevője volt a nemzetközi és hazai borászati kollokviumoknak. 1990-től az Intézet minőségügyi vezetője volt, mely időszakban megszerezték a francia és a NAT hazai akkreditációját is. 1998-ban nyugállományba vonult, azonban 2003-ig nyugdíjasként folytatta minőségügyi vezetőként a munkát. Munkáját több kitüntetéssel, külföldi úttal és ösztöndíjjal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rippel Géza

*1936-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 36/1959*

Első munkahelye a REMIX Rádiótechnikai Vállalatnál volt, ahol ellenállásokat, kondenzátorokat és potenciométereket, majd később szigetelő alapú integrált áramköröket gyártottak a híradástechnikai ipar részére. Előbb a vállalat műszaki fejlesztésén, a Vegyi Laboratóriumban kutatómérnökként, majd az Analitikai Csoport vezetőjeként dolgozott. Néhány év múlva, vállalati átszervezés folytán, a Technológiai Főosztály Gyártástervezési Osztály vezetője lett, majd később a Műszaki Fejlesztés Kondenzátor-fejlesztési Főosztályát vezette. Ezt követően, a vállalatnál bekövetkezett személyi változások miatt, irányítása alá került az Ellenállás és Potenciométer Főosztály is, végül a vállalat műszaki fejlesztési főmérnöke, majd műszaki igazgatója lett. Szakmai cikkei jelentek meg az Optika és Finommechanika, valamint a Híradástechnika című szakfolyóiratokban. 1992-ben vonult nyugdíjba, de nyugdíjasként 2008-ig dolgozott a Cobalt Épületgépészeti Kft-ben.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sohár Pál

Széchenyi-díjas, Professor Emeritus, az MTA rendes tagja

*1936-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 51/1959*

A Budapesti Műszaki Egyetemen 1962-ben „summa cum laude” minősítéssel doktorált, 1967-ben kandidátusi, 1973-ban tudományok doktora fokozatot szerzett. 2001-ben az MTA levelező, 2007-ben rendes tagja lett. 1975-ben az ELTE TTK-n címzetes egyetemi tanár, 1988-ban ugyanitt másodállású, 1992-ben főállású egyetemi tanár. 2006 óta nyugdíjas, 2007-től „Professzor Emeritus”. 1960 és 1980 között a Gyógyszerkutató Intézet kutatója, a Spektroszkópiai Munkacsoport vezetője, 1974-től tudományos tanácsadó. 1980 és 1992 között az EGIS Gyógyszergyár Szerkezetkutatói Önálló Osztályának vezetője. 1992-től 1996-ig ugyanitt mellékállású tudományos tanácsadó. 1992-től az ELTE TTK Általános és Szeretlen Kémia Tanszékének tanszékvezető professzora, 1999-2006 között az MTA-ELTE Spektroszkópiai Szerkezetkutató Csoport vezetője. Kutatási szakterülete az infravörös és mágneses magrezonancia spektroszkópia, elsősorban a szerkezet-felderítés terén. Ő írta az NMR spektroszkópia első magyar nyelvű monográfiáját, és Holly Sándorral közösen az IR spektroszkópia első magyar, később angol nyelven is megjelent nívódíjas kézikönyvét. Az NMR spektroszkópia átdolgozott, kibővített, USA-ban kiadott, angol nyelvű változatát számos országban oktatási segédeszközként használják. Az MTA Kémia Új Eredményei sorozatának 59. kötete a szénrezonancia spektroszkópia első magyar nyelvű összefoglalása. Öt egyetemi jegyzetet írt, és társszerzője volt az Akadémiai Kiadó „Absorption Spectra in the Infrared Region” c. sorozatának. Több, mint 450 eredeti tudományos közleménye jelent meg a legtekintélyesebb nemzetközi folyóiratokban, és több mint 60 magyar nyelvű cikk szerzője, illetve társszerzője. Hazai és külföldi tudományos előadásainak száma meghaladja az 560-at. Kilenc szabadalom társszerzője. 1969-től tagja, majd 15 évig elnöke az MTA Anyag- és Molekulaszerkezeti Munkabizottságának. 1980-tól 2005-ig tagja a TMB Kémiai, majd az MTA Doktori Tanács, illetve a Kémiai Doktori Tudományos Bizottságnak. Tagja, majd elnökségi tagja az ISMAR nemzetközi tudományos szervezetnek. Kilenc évig volt a Magyar Kémikusok Egyesületének alelnöke, öt évig az Etikai Bizottság elnöke. Tagja

volt az OTKA Élettelen Természettudományi Szakkollégiumának. Tagja, majd elnöke volt az OTKA Műszer-zsűrijének. Tagja a Magyar Ösztöndíj Bizottságnak, korábban tagja, majd elnöke e Bizottság Természettudományi Kollégiumának. Rövid működése idején a MÖB jogutódja, az Eötvös Ösztöndíj Közalapítvány kuratóriumának elnöke. 2005 és 2024 között a Magyar Kémiai Folyóirat főszerkesztője. 1999-től 2002-ig Széchenyi-ösztöndíjas, 2003-ban a Szegedi Tudományegyetem Honoris Causa doktorrá avatta. 1994-ben megosztott Széchenyi díjjal, 2016-ban a Magyar Érdemrend Középkeresztjével tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Süle Zsuzsanna (Knirsch Györgyné)

*1936-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 40/1959*

Mérnöki munkásságát a gumiiparban kezdte. A teljes szakma megismerése érdekében végigjárta a termelés, a fejlesztés és kutatás különböző szintű helyeit, így üzemi fejlesztői, elméleti kutatói munkakörökben szerzett tapasztalatait a termelésben jól tudta hasznosítani, először technológusként, majd osztályvezető, később gyárrészlegvezetői beosztásokban. A gazdálkodás és műszaki fejlesztés, valamint a termékek minőségvizsgálata, illetve a minőségbiztosítási rendszer kiépítése képezte később feladatait. Munkája során számos tanulmányt, kutatási jelentést készített. A feladatok hatékonyabb elsajátítása érdekében több BME Mérnöktovábbképző Intézet által szervezett tanfolyamon vett részt. Kutatási-fejlesztési munkája eredménye két szabadalom. Az egyik a speciális abroncsvizsgálat, a másik páraszigetelő tetőfedőrendszer kialakítása témakörben. Szakmai tevékenysége során, amikor erre lehetősége volt, mindig összekapcsolta a szakmai kérdést a gazdaságossági kérdéskörrel. Tanácsadási, oktatási és szakértői tevékenységet is több szakterületen folytatott. 1975-től óraadó tanár, gyakorlati oktatásvezető, vizsgáztató elnök-referens feladatokat is ellátott mind az iskolarendszerű, mind a felnőttoktatásban. A Nemzeti Szakképzési Intézet felkérésére elkészítette a NAT-on alapuló gumi- és műanyag technikusképzés lebonyolításához szükséges, a gyártóüzemek szakmai gyakorlati képzésére épített DUÁL képzés megvalósítását jelentő tantárgyi tananyag részletezést, mely az újonnan elkészítendő tankönyvmodulok alapjául szolgált. Az általa készített tankönyvek és jegyzetek elkészítésénél mindig törekedett arra, hogy a szakmai hitelességen és érthetőségen túlmenően oktatásmódszertani szempontból is kiváló legyen. Nyugdíjba vonulását követően önálló szellemi foglalkozásként szakértői és szakoktatási szakértői tevékenységet folytat, összekapcsolva az oktatásban való tényleges részvétellel.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szarka Ernő

*1935-ben született Jászapátin
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 64/1959*

Munkásságát a Duna Konzervgyárban kezdte, majd 1960-tól az Országos Húsipari Kutatóintézetben helyezkedett el. A jobb szakmai felkészültség érdekében, 1966-ban, élelmszeripari technológiai szakmérnöki diplomát szerzett a BME-n. 1966-tól a Gyógyszerkutató Intézet munkatársa lett. 1973-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen műszaki doktori címet szerzett. 1978-79-ben vendégkutató az Egyesült Államokban (University of Wisconsin). 1981-től az Országos Találmányi Hivatalhoz (később Magyar Szabadalmi Hivatal) került, ahol 1993-1998 között a Hivatal elnöke, helyettes államtitkár volt. Ugyanezen időszak alatt a magyar delegáció vezetője a WIPO (Szellemi Tulajdon Világszervezete) ülésén Genfben. Ezen szervezeten belül a Locarnoi, majd a Hágai Egyezmény alelnöke. 1990-ben szabadalmi ügyvivői képesítést szerzett a Közgazdasági Egyetemen. Angol és orosz nyelvből középfokú nyelvvizsgával rendelkezik. Életében jelentős szerepe van a sportnak és a sportdiplomáciának. Hatszoros válogatott tájfutó, négyszer nyertek csapatbajnoki címet a MAFC színeiben. Hallgatóként megkapta a „Jó tanuló, jó sportoló” kitüntetést. A sportdiplomáciában 1977-től vett részt. Először az IOF (Nemzetközi Tájfutó Szövetség) technikai bizottság tagja, majd 1983-tól a magyarországi világbajnokság elnöke. 1990-1997 között a Magyar Tájékozódási Futó Szövetség alelnöke, és 1997-től ugyanezen szövetség tiszteletbeli elnöke. Kiváló munkájáért és sporttevékenységéért 1984-ben a Magyar Népköztársasági Sportérdemérem bronz fokozata, 1997-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje kitüntetésben részesült. 1998-tól, nyugdíjba vonulását követően, egyéni vállalkozóként dolgozik, mint szabadalmi ügyvivő, szakfordító. 1997-2007 között a Magyar Innovációs Szövetség Felügyelő Bizottságának elnöki tisztét töltötte be társadalmi munkában.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Telegdy-Kováts Magda (Dr. Paál Zoltánné)

*1936-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 68/1959*

A diploma megszerzése után az Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézet Élelmiszerkémiai Osztályán dolgozott. Az analitikai rutinfeladatok mellett, a B-vitamin-csoport tagjainak az élelmiszerekben - mikrobiológiai módszerrel - történő meghatározásának kidolgozásával foglalkozott, Magyarországon elsőként. Ebben a témában 1967-ben műszaki doktori oklevelet szerzett. 1968-ban az Egészségügy kiváló dolgozója lett. 1970-ben fél évet töltött ösztöndíjasként az Institut für Ernährungsforschung-ban, Svájcban. 1973-ban, különböző intézményeknél, műszaki információs területen dolgozott. 1979-től az MTA Könyvtárában, elsősorban a rendszeres gépi szakirodalmi információ beindításában és működtetésében vett részt, de hosszabb időt töltött az olvasószolgálat munkájában is. Munkássága során mintegy 35 tudományos közleménye jelent meg. 1995-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vendel Mária (Dr. Katona Istvánné)

*1936-ban született Felsőtárkányon
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 87/1959*

Első munkahelye a Budapesti Konzervgyár bakteriológiai laboratóriumában volt. Később a technológiai osztályra került, ahol a főtechnológus munkatársaként a gyártási paraméterek ellenőrzésében, illetve új termékek gyártástechnológiájának kidolgozásában vett részt. 1961-ben a Konzerv- és Paprikaipari Kutatóintézetbe került, ahol a hőkezeléssel tartósított élelmiszerek mikrobiológiai vizsgálatára vonatkozó, továbbképző tanfolyamot végzett. Ezt követően a gyár bakteriológiai laboratóriumának vezetésével bízták meg. 1963-ban áthelyezéssel került a Budapest Főváros Vegyészeti- és Élelmiszervizsgáló Intézetéhez. Műszaki ügyintézőként a hús-konzerv-baromfiipari termékek minőségének vizsgálatát, valamint az előállítóknál a gyártástechnológia ellenőrzését végezte, később feladatköre a növényolajipar ellenőrzésével bővült, ill. egyidejűleg csoportvezetői megbízást is kapott. Szakmájához kapcsolódó témájú tanfolyamokon vett részt a MÉM Mérnök- és Vezetőtovábbképző Intézet szervezésében. 1983-tól az intézményi átszervezés következtében létrehozott Fővárosi Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomáson dolgozott, változatlan munkakörben. 1991-ben nyugállományba vonult.

A minőség-ellenőrzés területén végzett munkája elismeréseként Kiváló Munkáért kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa 2009-ben arany-, 2019-ben gyémánt-, 2024-ben **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Antal Éva

*1940-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 52/1964*

Első munkahelye, amelyet az Egyetem egy pályázatán nyert el, a Híradástechnikai Kutató Intézet volt. A Félvezető Főosztályon tranzisztorok és integrált áramkörök technológiáján belül fotómaszk készítéssel és fényérzékeny lakkok alkalmazásával foglalkozott. 1967 szeptemberétől tudományos munkatárssá minősítették. 1968-tól a Távközlési Kutató Intézetbe került. Az Intézet által fejlesztett mikrohullámú berendezésekben használatos eszközök készítésében vett részt. 1980-tól a mikrohullámú hibrid integrált áramkörök készítésére kialakított laboratórium csoport vezetőjeként és témafelelőseként a speciális mikrohullámú teflon alapú nyákon kialakított áramkörökkel foglalkozott. 1986-ban tudományos főmunkatárssá léptették elő. A fejlesztés eredményeit cikkekben, posztereken publikálta és előadásokon ismertette hazai és külföldi konferenciákon. Miután a Távközlési Kutató Intézet kritikus gazdasági helyzetbe került, más területen kapott munkát. Az Intézet a Pannon GSM hálózat kiépítését vállalata fel, mely munkában koordinációs feladatra kapott megbízást 1994-től. 1997-ben nyugállományba vonult. Nyugdíjasként 1999 végéig logisztikai menedzserként dolgozott a GSM hálózat kiépítésén.

Közéleti tevékenységként a Híradástechnikai Egyesület intézeti csoportjának vezetőségi tagja volt, és közel tíz évig tevékenykedett a Híradástechnikai Műszaki Tudományos Bizottság tagjaként.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Békési Zsuzsanna (Drimmer Györgyné)

1941-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 95/1964

1964-től 1998-ig, nyugdíjba vonulásáig, a Magyar Kábel Műveknél dolgozott. A kábeliparban szigetelő- és köpenyező anyagként alkalmazott műanyagokkal foglalkozott fejlesztő-mérnöki, laborvezetői beosztásban. Fő tevékenységei közé tartoztak: a műszeres laboratóriumi vizsgálatok, ill. eljárások kidolgozása, bevezetése; alapanyag-gyártókkal folytatott együttműködésekben kifejlesztett új, műanyag szigetelőanyagok vizsgálata; félüzemi és üzemi kísérletek tervezése és azok értékelése. Vizsgálta a műanyagipari segéd- és adalékanyagok kábelipari célú alkalmazhatóságát, foglalkozott speciális kábelekhöz szükséges új műanyagok felkutatásával, ezek laboratóriumi és gyártási vizsgálatainak tervezésével, kidolgozásával. Munkaterületéhez kapcsolódó témákban szakmai cikkeket publikált hazai szaklapokban. Részt vett hazai és külföldi kutatóintézetekkel közös fejlesztésekben, valamint nemzetközi együttműködések keretében gyártási kísérletek értékelésében. 1980-ban a Budapesti Műszaki Egyetem szakmai továbbképzése keretében okleveles műanyagfeldolgozó és alkalmazástechnikai szakmérnök oklevelet szerzett. Szakértőként a kábeliparban használt műanyagok vizsgálati szabványainak kidolgozásával, azoknak külföldi mértékadó szabványokkal történő harmonizálásával is foglalkozott. Részt vett a Magyar Kémikusok Egyesülete Műanyag Szakosztály Stabinform Szakcsoport, valamint a Magyar Elektrotechnikai Egyesület munkájában.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bitter István

a kémia tudomány doktora

1941-ben született Budapesten
Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 94/1964

1964-ben szerezte meg vegyészéchnöki oklevelét és a Gyógyszeripari Kutató Intézetben helyezkedett el, mint tudományos segédmunkatárs. 1965-től a BME Szerves Kémiai Technológia (később Szerves Kémia és Technológia) Tanszéken dolgozott. Az 59 éves egyetemi munkaviszonya alatt részt vett a gyógyszeripari szakirányos egyetemi hallgatók (ma BSc, MSc), doktoranduszok (ma PhD) oktatásában laboratóriumi gyakorlatok vezetésével, előadások tartásával, diplomázó és PhD hallgatók témavezetésével. 1972-ben kandidátusi fokozatot szerzett, akadémiai doktori értekezését 1986-ban védte meg. Végig járva az egyetemi és akadémiai életpálya fokozatait, 1992-ben egyetemi tanárrá nevezték ki. 1992-ben a Dékán felkérésére részt vett az akkor még törvényben nem rögzített PhD képzés programjának kidolgozásában, amit az országban elsőként a BME Vegyészéchnöki Karon indítottak el. Ezt követően tudományos és nemzetközi dékánhelyettesként vett részt a kari vezetés munkájában. Hosszú időn át tagja volt számos kari, egyetemi, országos és nemzetközi oktatási és kutatási bizottságnak. Alaputatási eredményeit rangos nemzetközi folyóiratokban, mintegy 180 tudományos közleményben publikálta. A gyógyszer- és növényvédőszeripari alkalmazott kutatásaiból mintegy 30 találmányi bejelentés és szabadalom született.

Munkáját több egyetemi, akadémiai- és egyéb díjjal ismerték el, közülük kiemelkedő a Kiváló Feltaláló Díj arany fokozata (1986, 1988), Zemplén Géza (1999), Széchenyi Professzori Ösztöndíj (1999-2002) és Akadémiai Díj (2007). 2017-ben a hosszú és sikeres oktató- és kutatómunkájáért, a PhD képzés fokozatszerzési eljárásában betöltött szerepéért Professor Emeritus címet kapott.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes méchnöki tevékenységét.

Bodnár József

*1941-ben született Szerencsen
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 93/1964*

1964-ben a Szerencsi Csokoládégyárban helyezkedett el, ahol műszakvezetőként dolgozott 1972-ig. Ezt követően a 118. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetben tevékenykedett mérnök tanárként. 1975-ben mérnök tanári oklevelet szerzett, majd ugyanebben az évben a Szerencsi Cukorgyárba került és itt dolgozott (különböző nevek alatt és eltérő tulajdonban) a gyár végleges felszámolásáig, 2008-ig. Eleinte a radiológiai labor vezetője volt, majd laboratóriumvezető és technológus, később munkaköre kiegészült a minőségbiztosítási vezetői feladattal is. 1982-ben alkalmazott radiokémiai szakmérnöki oklevelet szerzett. 2001-ben vonult nyugállományba. Nyugdíjasként minőségügyi vezetőként, majd minőségügyi megbízottként tevékenykedett 2008-ig.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Boródi Attila

*1941-ben született Budapesten
Vegyésszérméni oklevelének száma: 30/1964*

Az egyetem elvégzése után a Növényolajipari és Mosószergyártó Országos Vállalathoz került. 1964-től 1972-ig a Rákospalotai Növényolajgyárban dolgozott üzemvezető mérnökként. Ezt követően a Kőbányai Kutató Intézetben dolgozott osztályvezetőként. 1976-ban a vállalat műszaki igazgatóhelyettese lett. E beosztás keretében jelentős mértékben hozzájárult az 1980-ban zöldmezős beruházásként megvalósuló Martfűi Növényolajgyár felépítéséhez és üzembe helyezéséhez. 1981-ben a nagyvállalat műszaki igazgatójává nevezték ki. Felelősséget viselt három budapesti és három vidéki gyár, valamint a budapesti kutatóintézet műszaki fejlesztéséért. Ezt a munkakört 1992-ig töltötte be, amely időszak alatt világbanki hitelekkel az iparág teljes rekonstrukciójára és átfogó kapacitás-bővítésére került sor, a legkorszerűbb berendezések üzembe helyezésével. A fejlesztések során, vezetésével, két nemzetközileg is széles körben elismert szabadalmat dolgoztak ki, nagy kalorikus hatásfokú napraforgóhéj-tüzelésű kazánok fejlesztésére, valamint növényolajok fizikai finomítási technológiájának kidolgozására, amelyek üzemi körülmények között meg is valósultak. Az iparág privatizációjának eredményeként 1992-ben az Unilever Magyarország Kft-hez került, ahol a vállalati kapcsolatok igazgatója volt 2006-ig. 1995 és 2009 között a magyar élelmiszeripari szakmai érdekvédelmi szövetségnek ügyvezető elnökeként tevékenykedett. Szakmai tevékenysége során számos cikket publikált és a Molecular Distillation című szakkönyv társszerzője. Számos kitüntetésben részesült. 2009-ben nyugalomágyba vonult.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Buncsics Tibor

1932-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 49/1964

Az Élelmiszeripari Dolgozók Szakszervezete állami ösztöndíjasaként végzett 1964-ben a BME Vegyésmérnöki Karán. Másodállásban a Növényolajipari és Mosószergyártó Országos Vállalat Kutató Intézetében is alkalmazták. Itt a mosóporok gyártásában alkalmazható, a mosóhatást javító adalékanyagok – polifoszfátok, enzimek kutatásával foglalkozott. Fő állásában, az 1952-ben a BGF Számviteli Karán szerzett közgazdász végzettségét hasznosítva, az élelmiszeriparban végzett szervező és ellenőrző feladatokat. Ezt követően az Élelmezési Szakszervezetnél dolgozott revizorként.

1971-ben a Külügyminisztériumba került, majd 1972-től kihelyezték a Bécsi Magyar Nagykövetségre. Tudományos-műszaki titkárként tevékenykedett 1976 végéig. Hazatérése után hazai és külföldi feladatok ellátásával bízták meg. 1989-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Buslig Gabriella (Kitlei Gabriella)

*1941-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki diplomájának száma: 48/1964*

1964-ben, a diploma megszerzése után a Hungária Műanyagfeldolgozó Vállalatnál helyezkedett el technológusként, ahol 1966. áprilisában laborvezetővé nevezték ki. 1970-ben a Debreceni Konzervgyárba került ugyancsak laborvezetői beosztásba. 1971 és 1981 között a Hajdúsági Iparműveknél tevékenykedett önálló kutató, vezető tervezőként. A BME Vegyészmérnöki Karán 1976-ban Műanyag alkalmazástechnikai szakmérnöki képesítést szerzett. 1981-től 1985-ig az Alföld Élelmiszer- és Vegyiáru Kereskedelmi Vállalatnál ismét laborvezető. 1986-ban a Biogál Gyógyszergyár Rt-hez került és itt 1992-ig, nyugdíjba vonulásáig laborvezetőként alkalmazták. 1986 és 2008 között az Országos Műszaki Könyvtár és Dokumentációs Központ részére német és angol nyelven műszaki fordításokat végzett. 1995 óta a kiemelten közhasznú tevékenységet folytató, miniszteri oklevéllel kitüntetett, Örs Vezér Téri Fák Környezetbarát Egyesület titkáráként tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Csonka-Horvai Julianna

1941-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 92/1964

Pályáját a Chinoin Gyógyszer- és Vegyészeti Termékek Gyárának Gyógyszer-technológiai Kutatólaboratóriumában kezdte. Új termékek komplex műszeres vizsgálatával foglalkozott, szakterülete a röntgendiffrakciós kristályszerkezeti analízis módszere volt. Gyógyszerkutatói témához kapcsolódóan írta meg doktori disszertációját és 1971-ben műszaki doktori címet szerzett. 1968-ban áttelepült Romániába és a Román Tudományos Akadémia Fizikai Kémiai Központjában a lumineszcens anyagok szintartománya és kristályszerkezete, kristályhibái közötti összefüggést tanulmányozta. 1974 és 1983 között az RTA Kolozsvári Kémiai Kutató Intézetében dolgozott. Kezdetben a kén-nátrium akkumulátorok előállítását tanulmányozó csoportban az alumíniumoxid béta módosulatának kristályszerkezete és ionvezető tulajdonsága közötti összefüggést vizsgálta, majd 1977-től a szerves kémiai analitikai vizsgáló csoportot vezette. 1983-ban visszatelepült Magyarországra és a Simontornyai Bőrgyárban helyezkedett el. 1987-ben környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett vízminőség védelmi ágazaton, a BME-n. A bőrgyár környezetvédelmi vezetőjeként a vállalati környezetvédelmi tevékenység irányítása mellett a bőrgyártási környezetszennyezés csökkentése és az új hulladékhasznosítási eljárások kidolgozása terén folytatott kutatásokat is koordinálta. 1993-tól a vállalat környezetvédelmi laboratóriumának vezetésével is megbízták. 1995-ben nyugállományba vonult. Nyugdíjasként környezetvédelmi szakértői megbízásokat vállalt. Kutatási eredményeit szakfolyóiratokban közölte, illetve szabadalmaztatta. Tagja volt az International Union of Leather Technologists and Chemists Society környezetvédelmi bizottságának.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dávid Rózsa

1938-ban született Aradon

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 25/1964

1964-ben a Chinoin Gyógyszergyárban kezdett dolgozni az épülő AR csarnok létesítmény felelőseként, majd a Chemia V. néven megindult üzemben részlegvezető volt, míg az üzem le nem égett. Ezt követően gyártásaikat a KGST más országaiba vitték, és az új feladatokra tervezett csarnok létesítményfelelőseként tevékenykedett. A kísérleti üzem újraindulásától üzemelési, méretnövelési kísérleteket végzett. Miután 1975-ben gyógyszervegyész kutató szakmérnöki oklevelet szerzett a BME Vegyész-mérnöki Karán, átkérte magát a Kísérleti Üzembe, és az épülő, folyamatos gyártásokra készülő Kísérleti Kaszkádüzem létesítményfelelőse lett. Átszervezések során a Gépkísérleti Üzembe került, a granulálás témafelelőseként. Ennek kapcsán gépmodellezéssel és a kapott granulátumok minőségi meghatározására vonatkozó analitikai eljárások kidolgozásával is foglalkozott. Az e tárgyban beadott újításait elfogadták. Elvégezte a BME Mérnök-továbbképző Intézete által indított kísérlettervezési tanfolyamot. Az itt szerzett ismereteit a granulálás optimális technológiai paramétereinek vizsgálata során hasznosította. Miután allergiás lett, rábízták az üzemi könyvtár gondozása mellett az üzem kutatási témáinak irodalomkutatását, melyet a gyár Műszaki Könyvtárában, az OMIKK-ban és a szabadalomtárakban végzett. 1988-ban áthelyezéssel került az EGIS Gyógyszergyár Iparjogvédelmi Önálló Osztályára. 1990-ben felsőfokú iparjogvédelmi végzettséget szerzett, valamint számos szoftverkezelői és online kutatással kapcsolatos tanfolyamot is. 1994-ben közép-fokú programozói szakvizsgát tett. Ezt követően programokat írt nemcsak az online kutatási eredmények áttekinthető összefoglalása érdekében, de a szabadalmak, védjegyek, kutatási témák nyilvántartására vonatkozóan is. 1997-ben nyugállományba vonult. Nyugdíjasként még két évig dolgozott félállásban.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dimitranka Dimitrova Popgeorgieva

*1940-ben született, Polikraiste (Bulgária)
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 78/1964*

A vegyésmérnöki oklevél megszerzése után Bulgáriában Veliko Tirnovo-ban helyezkedett el a Rádiógyárban, technológusként. Műanyag alkatrészek gyártásában vett részt. 1965-ben a Hajdúsági Iparműveknél, Tégláson helyezkedett el. Kezdetben az analitikai labor vezetője volt, majd a felületelő és kikészítés osztály vezetője lett, később vezető technológusként, végül vezető szervezőként tevékenykedett. Közben továbbképzéseken vett részt - középfokú munkavédelmi, értékelemző, gazdaságosság és hatékonyság, munkavédelmi oktató, valamint veszélyes anyagok kezelése és szállítása témákban. 1984-ben a Biogal Gyógyszergyárba került Debrecenbe, ahol fejlesztőmérnökként alkalmazták. Innen vonult nyugállományba 1996-ban.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dósa Árpád

1941-ben Született Visznenen

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 47/1964

A diploma megszerzése után a magyar Honvédségnél helyezkedett el. Kezdetben minőségvizsgálattal foglalkozott, majd különleges főtiszt lett, később osztályvezető. 1982-től 1990-ig a Minisztertanács Honvédelmi Bizottságánál tevékenykedett főtanácsos, majd kormányfőtanácsos beosztásban. 1969-ben kenéstechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1979-1980-ban a BME Továbbképző Intézetében elvégezte a Beszédtechnikai ismeretek műszaki vezetők és oktatók részére c. tanfolyamot is. Orosz nyelvből középfokú, angol és német nyelvből alacsonyabb szintű nyelvtudással rendelkezik.

Munkája elismeréseként a Kiváló Szolgálatért államfői kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Erdélyi László Attila

*1941-ben született Sátorajjájhelyen
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 89/1964*

Az Egyetem elvégzése után a Magyar Filmlaboratóriumban helyezkedett el, elsősorban fotográfiai kémiával, hívéstechnológiával és szenzitometriával foglalkozott. 1978-tól a Főfotó főmérnöke, majd 1980-tól 2005-ig igazgatója, a korszerű nagyüzemi színes fotókidolgozási rendszer hazai meghonosítója volt. 2000-2002 között fontos szerepet játszott a Kodak magyarországi filmlaborja tervezésében és megalakításában. 2017-től a Magyar Filmlabor minőségbiztosítási mérnöke. 1969-től 2020-ig tanított a Színház és Filmművészeti Egyetemen, 1987-től egyetemi docensként. Ezt követően a Bécsi Filmakadémia tanáraként vitte el a „Freeszfe”-s osztályait a diplomáig. Számos publikációja jelent meg a szenzitometria tárgykörében, előadott nemzetközi kongresszusokon - többek között Budapesten, Berlinben, Zakopanében, Moszkvában, Montreálban. A „Rövidfilmgyártás” c. enciklopédia „Laboratóriumi ismeretek” részének szerzője. Az egyetemi tankönyvként is alkalmazott „Labor kézikönyv: Analóg és digitális filmkidolgozás” c. szakkönyv szerzője. Fontosabb tervezési munkái: a Főfotó színes nagylaboratóriuma tervezése és beüzemelése, a Kodak Cinelab Hungary tervezése és beüzemelése, az NFI Filmlabor analóg technológiai rekonstrukciójának kialakítása. Tagja a Magyar Fotóművészek Szövetségének. Létrehozója volt az első magyarországi Fotóművészeti Galériának. Szervezte a Magyar Fotográfiai Alapítványt, amely létrehozta és működteti a Fotográfiai Múzeumot. Az alapítvány kuratóriumának elnöke. A Magyar Franchise Szövetség elnöke volt 2006-ig.

Munkásságát Munka Érdemrenddel, a Művészeti Alap Nívódíjával és a Fotóművészek Szövetsége életműdíjával ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gács Mária (Bálint Gáborné)

*1939-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 33/1964*

Az egyetem elvégzése után a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalat ösztöndíjasaként kezdett dolgozni a cég Kompozíció nevű zuglói gyártelepén. Az egység minden részlegének megismerése után átkerült a Vállalat Kutatási Osztályára labormérnöki beosztásba. Ott a kozmetikai csoport vezetője lett: férfi, női, gyermek, test- és szájápolási termékek fejlesztésével, korszerűsítésével és új termékek kidolgozásával foglalkozott a receptúra megalkotásától a termékek próbagyártásáig. 1968-ban gazdaságmérnöki diplomát szerzett a BME-n és a kutatási osztály vezetőjévé nevezték ki. Munkája során 64 termék, 9 sorozat, 6 BNV-nagydíj és 6 szabadalom született. 1993-ban a frissen alakuló Termékmenedzseri Osztályra került osztályvezetőként. 1996-ban nyugállományba vonult és a Chemo-Caola műszaki, gazdasági tanácsadójaként dolgozott 3 évig. Ezt követően a kis kozmetikai cég, az Esztétika4 Kft. résztulajdonosaként, professzionális kozmetikai termékek kidolgozásával és gyártásával foglalkozott 2022-ig.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gáspár Gyula Tibor

a kémia tudomány kandidátusa

1941-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 88/1964

1968-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen műszaki doktori címet szerzett. 1970-ben poszt-doktorand a hírneves párizsi École Polytechnique-en, 1976-ban ugyanitt vendég professzor. 1978-ban a Magyar Tudományos Akadémiának a kémia tudományok kandidátusa fokozatát szerezte meg, majd 1984-ben a Pierre et Marie Curie Egyetem (Párizs) doktora címet kapta. A vegyésszmérnöki diploma megszerzése után a BME Fizikai Kémia Tanszékén előbb tanársegédként, majd adjunktusként dolgozott 1981-ig. 1981 és 1986 között tanácsadó a Carlo Erba Strumentazione-nél Milánóban, ugyanakkor tudományos tanácsadó az Erba Science-nál, Franciaországban. 1986 és 1991 között a Chrompack France tudományos igazgatója. 1991-től műszaki igazgató a Fisons Instruments S.A.-nál. 1994-től 1996-ig a J&W Scientific (USA) európai tudományos menedzsere, majd 1997-től a Merck S.A. cégnél gázkromatográfiás menedzser, később LIMS termékmenedzser. 2000-től 2004-ig szoftverértékesítő menedzser az Apilog Automation cégnél. 2005-ben megalapítja saját vállalkozását ChromaConseil névvel, konzulens, előadásokat és tanfolyamokat tart az École Européenne des Sciences Techniques-en, a Nizzai Kémiai Fakultáson, az Idecos és a PerkinElmer cégek szervezésében, továbbá speciális szoftverek kifejlesztésével foglalkozik. Fő kutatási témája a gyors gázkromatográfia. E témában írt publikációinak nagy visszhangja volt szakmai körökben. Több, a kémiai analitikában jólismert cég termékeinek működtetéséhez fejlesztett ki számítógépes programokat. Carlo Erba Strumentazione (jelenleg Thermo-Fisher Scientific): mikrostruktúra, BET szorptométer, Hg poroziméter, Szimulált desztilláció, PerkinElmer Life and Analytical Sciences: UPLC módszer transzláció, GC optimalizálás. Franciaországban a felnőttképzés területén kromatográfiás kurzusokat tartott és tart jelenleg is. Két könyv társszerzője, több mint 70 cikk szerzője. A Magyar Kémikusok Egyesülete Kromatográfiás Szakcsoportjának titkára 1981-ig, tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia Kromatográfiás Szakbizottságának, a Bureau de Normalisation du Pétrole szakértői bizottságnak, valamint a GAMS (a Magyar Kémikusok Egyesületének megfelelő szervezet) vezetői bizottságának. Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gellei Ágnes (Válas Györgyné)

*1941-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 34/1964*

Egyetemi tanulmányainak befejezése után a Chinoin Gyógyszergyárban helyezkedett el. Kezdetben a fermentációs üzemben, közvetlen termelésirányítóként tevékenykedett, majd az üzem mikrobiológiai laboratóriumában antibiotikumokat és enzimeket termelő mikroorganizmusok törzsfelnevelésével és laboratóriumi fermentációval foglalkozott. Közben esetenként a fermentációs üzemben folyó üzemesítési munkákban is részt vett. 1973-tól 1982-ig az Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézetben dolgozott tudományos munkatársként. Az intézet profiljának megfelelően, közegészségügyi feladatként, diabetikus élelmiszerek ellenőrzését végezte. Kutatói munkát a fehérjekémiai módszerek kialakítása, elsősorban fehérjék gélelektroforézissel való minőségi és mennyiségi kimutatása területén végzett. Részt vett az élelmiszerek ionizáló sugárzással való kezelésének egészségügyi megítélése témájában az orvos-továbbképzésben is. 1980-ban műszaki doktori címet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1982 és 1990 között a Licencia Találmányokat Értékesítő Vállalatnál (ma Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.) alkalmazták szabadalmi ügyvivői munkakörben. 1982-től 1984-ig felsőfokú iparjogvédelmi tanulmányokat folytatott és megszerezte az felsőfokú iparjogvédelmi szakképesítést. Munkája során kémiai témájú hazai és külföldi szabadalmi bejelentések engedélyezési eljárásaiban, valamint az ezekhez kapcsolódó peres és nem peres eljárásokban képviselte ügyfeleiket. 1999-ben nyugállományba vonult, de 2008-ig ügyvivői munkáját szerződéses formában folytatta, majd még néhány évig szabadalmi leírások fordításával foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyovai József

*1941-ben született Csongrádon
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 44/1964*

Ösztöndíjasként került az akkori tiszaszederkényi Tiszai Vegyi Kombinátba és teljes szakmai pályafutását ennél a vállalatnál töltötte. Kezdetben a Nitrogénműtrágyagyár, majd az Olefingyár termelésirányítójaként, üzemvezető, illetve gyárvezetői beosztásokban alkalmazták. 1984-ben a TVK termelési főmérnöke lett, később főosztályvezetőként tevékenykedett nyugdíjba vonulásáig. Az olefin-, polietilén-, polipropilén gyártási technológiákat a szállító telephelyein (NSZK; USA; Japán) volt lehetősége több alkalommal tanulmányozni. A betanuló csoportok vezetőjeként irányította a betanulási folyamatokat, majd a gyárak üzembe helyezését. Szakmai közéleti tevékenységet is folytatott, részt vett a Magyar Kémikusok Egyesülete munkájában, közel 10 évig irányította elnökként a TVK csoport tevékenységét. 2001-ben vonult nyugdíjba.

Az MKE Borsod Megyei Szervezet vezetőségi tagjaként és országos küldöttként végzett munkájáért két alkalommal részesült Kiváló Egyesületi Munkáért kitüntetésben és 2011-ben Preisich Miklós díjjal ismerték el. Szakmai munkája elismeréseként a Nehézipar Kiváló Dolgozója, a Munka Érdemrend bronz fokozata és Kiváló Munkáért kitüntetésekben részesült.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gyórfi Károly

1941-ben született Budapesten
Vegyésszépmérnöki oklevelének száma: 14/1964

Vegyésszépmérnöki pályafutása a Magyar Viscosagyárban kezdődött, Nyergesújfalun. A beruházási főosztályon a nagy nyugati cégekkel megvalósuló beruházásokat koordinálta. 1972-től gyáregység-vezetőként az 550 fős gyáregység munkáját irányította. 1975 és 1979 között az Interchinvolokno Nemzetközi Gazdálkodó Egyesülésnél tevékenykedett Bukarestben, a KGST ezen szakosodott szervezetében magyar szakértőként. A KGST vegyi szál iparának fejlesztésére vonatkozó koncepciók kidolgozásán dolgozott. 1979-ben visszament Nyergesújfalura, a magyar Viscosagyárba, ahol anyag- és áruforgalmi főosztályvezetőként folytatta munkásságát. A vállalat beszerzési és értékesítési tevékenységét irányította. 1984-ben kereskedelmi vezérigazgató-helyettesé neveztek ki. A vállalat teljes kereskedelmi (export-import) és piackutatási, termékfejlesztési tevékenységét irányította, beleértve a szállítmányozást és a raktárgazdálkodást is. 1987-től a Bukaresti Nagykövetségen kereskedelmi tanácsos, a kétoldali kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok, valamint a gazdasági diplomácia terén munkálkodott. 1988-ban a Hágai Nagykövetségre került. Kereskedelmi tanácsosként a kétoldalú kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok fejlesztésén dolgozott. 1993-ban a 100% holland tulajdonú tanácsadó vállalat, a NEHEM Kft. ügyvezető igazgatója lett. Makro és mezo (ágazati) szintű tanácsadással foglalkozott, többek között a magyar kormány részére az Iparfejlesztési Ügynökség létrehozására vonatkozó javaslat kidolgozásában vett részt. 1994-ben a Medimpex Kereskedelmi Rt-hez került, ahol előbb piachálózati igazgató, majd 1995-től külkereskedelmi igazgató volt. A vállalat teljes külkereskedelmi tevékenységét, valamint a világszerte kiépült piachálózat és a marketing munka irányítását végezte. 1998 és 2010 között az EGIS Gyógyszergyár Nyrt. befektetési portfólió igazgatója. Közben 2002 és 2003 között a Medimpex Kereskedelmi Zrt. elnök vezérigazgatója, majd 2012-től 2015-ig vezérigazgatója.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hamar István András

1941-ben született Budapesten

Vegyésszérmérnöki oklevelének száma: 41/1964

Pályáját az Egyesült Vegyiművekben kezdte, ahol üzemcsoport vezető-helyettes lett és termelésirányítással, munkaszervezéssel foglalkozott. 1970-ben a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnök-közgazdász oklevelet szerzett. Szakmai anyaggal bővített középfokú nyelvvizsgával rendelkezik orosz és német nyelvből. 1971 és 1981 között a Nehézipari Minisztérium Ipargazdasági és Üzemszervezési Intézetébe került tudományos osztályvezetői beosztásba. Vegyipari hosszútávú fejlesztési stratégiák, műszaki fejlődési prognózisok kidolgozása, valamint termelés- és export-gazdaságossági számítások elvégzése tartozott feladat körébe. 1981-től 1983-ig a Központi Statisztikai Hivatal Gazdaságkutató Intézetében volt tudományos főmunkatárs. Főbb feladatköre rövidtávú vegyipari gazdasági előrejelzések, valamint exportgazdaságossági számítások elvégzése volt. 1983-ban az Országos Tervhivatal Távlati Tervezési Főosztályán lett tervhivatali tanácsos, csoportvezető. Ipari ágazatok hosszú távú fejlesztési stratégiáival, ipari szerkezetváltással és a KGST utódállamokkal való ipari együttműködés komparatív lehetőségeinek kutatásával foglalkozott. 1990-ben az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium Iparpolitikai főosztályán főosztályvezető-helyettesnek nevezték ki. Rövid- és középtávú iparpolitikai koncepciók kidolgozása, kiemelt nagyvállalatok válságkezelési stratégiáinak, ipari ágazati privatizációs, reorganizációs stratégiák elkészítése volt a feladata, valamint a működőtőke-bevonás lehetőségeinek vizsgálatával foglalkozott. 1996-ban a Gazdasági Minisztérium Fejlesztéspolitikai Főosztályára helyezték át, majd a Pénzügyminisztérium Távlati Tervezési Főosztályán lett főosztályvezető-helyettes. Rövid távú előrejelzéseket végzett, beruházás-ösztönző, EU-konform támogatási rendszerek kidolgozásában vett részt, valamint Magyarország EU csatlakozását megalapozó Nemzeti Fejlesztési Programok országos szintű ágazati és regionális koordinációját végezte. 1991-től 2001-ig a BorsodChem Rt. igazgatósági tagja. 1992 és 2002 között az Egyesült Vegyiművek Rt. Felügyelő Bizottságának elnöke volt. Ösztöndíjas tanulmányúton vett részt a Szovjetunióban (1985) és az NSZK 4 gazdaságkutató intézetében (1989). Közgazdasági lapokban közel húsz publikációja került közlésre, és számos szakértői tanulmány szerzője, társszerzője is volt. 1969-ben Kiváló Ifjú Mérnök, 1975-ben Kiváló Ifjú Közgazdász kitüntetésben részesült. Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hargitai Ferenc

címzetes egyetemi docens

1941-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 40/1964

A diploma megszerzése után a BME Vegyipari Műveletek Tanszékén kezdett dolgozni tanársegédként. Közben egy évig a stockholmi műszaki főiskola ösztöndíjasa volt, kutatási témája a forralásos hőátadás. 1967-től a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium munkatársa lett. A növényvédőszer engedélyezésével, a kemizálás egészségügyi és környezeti hatásaival, majd a növényvédelem hazai irányításával foglalkozott. 1989-től a növényvédőszer iparban és kereskedelemben dolgozott vezető beosztásokban (Agrochemol Rt., Kwizda Hungária). A Chinoin növényvédőszer üzletágának igazgatóhelyetteseként ment nyugdíjba. Meghívott előadóként oktatott a BME-n, a gödöllői Agrártudományi Egyetemen és a Kertészeti Egyetemen. A Corvinus Egyetem címzetes egyetemi docense. Több cikluson keresztül nemzetközi szakmai szervezetek (FAO, EPPO) tisztségviselője, növényvédelmi világkongresszusok rendszeres előadója volt. Több könyv, tankönyv és szakcikk szerzője, magyar és angol nyelven publikált. 2011-ig a Növényvédőszer Gyártók és Importőrök Szövetségének főtitkára.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Honty Katalin

a kémiai tudományok kandidátusa, c. egyetemi docens

*1940-ben született Székesfehérváron
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 87/1964*

Kitüntetéses diplomájának a megszerzését követően ösztöndíjas gyakornokként a BME Szerves Kémia Tanszékén működő MTA Alkaloidkémiai Tanszéki Kutatócsoportba került, ahol később tudományos munkatársi, illetve főmunkatársi beosztásban több, mint három évtizeden át tevékenykedett. A kutatási szakterülete kezdetben az indolo-kinolizin- és a berbánvázis alkaloidok, valamint az analogonjaik szintézisére irányult, majd érdeklődése a johimbin- és rezerpinvázis alkaloidok szerkezet- és szintézisvizsgálata felé fordult. Ebben a témakörben végzett tevékenysége eredményeként 1969-ben egyetemi doktori, majd 1976-ban a kémiai tudományok kandidátusa címet szerzett. A későbbiekben a kutatási munkája a Catharanthus és egyéb aszpidosperma-eburnánvázis biszindol alkaloidokra irányult. A tudományos kutatásban elért eredményeit számos közlemény, könyvrészlet, hazai és nemzetközi konferenciákon, továbbá külföldi tanulmányutakon tartott előadás, valamint szabadalmak dokumentálják. Szakmai munkássága az MTA Kémiai Tudományok Osztálya Szerves Kémiai Bizottság Alkaloidkémiai Kutatócsoportban, az MTA Tudományos Minősítő Bizottságában, valamint, a Magyar Kémikusok Egyesülete Szerves- és Gyógyszerkémiai Szakosztályában végzett tevékenységre is kiterjedt. Meghívott kutatóként 1986 és 1988 között két évet az University of British Columbia, Institute of Organic Chemistry-ben (Vancouver, Canada) töltött. A kutatómunkája mellett jelentős részt vállalt a BME Szerves Kémia Tanszék oktatási tevékenységében, valamint a Tanszék nemzetközi kapcsolatainak a szervezésében is. Az egyetemi oktatásban és a felsőoktatás fejlesztésében kifejtett munkáját a BME 1990-ben címzetes docensi cím adományozásával ismerte el. Szakmai pályafutását befejezve, 1996-ban nyugalományaiba vonult.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Józsa Margit (Kovács Györgyné)

1941-ben született Kapuváron

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 65/1964

Az egyetem elvégzése után Nyergesújfalun a Magyar Viscosagyárban kezdett dolgozni. Előbb a poliamid selyem üzem kémiai laboratóriumának lett a vezetője, majd a textil laboratórium vezetését is ellátta. A későbbi átszervezések után az összes laboratóriumot összefogó Központi Laboratórium vezetője lett. Újabb átszervezések után átkerült a Fejlesztési Igazgatóságra, ahol Kutatási főosztályvezetőként dolgozott 1986-ig. A vegyiszálakhoz kapcsolódó témák mellett új gyártási profilok keresésével foglalkozott. Ezek közé tartozott a biológiai szennyvíziszap mezőgazdasági hasznosítása, cellulóz alapú mikroszerkezetű gyöngyök előállítása, mely módszer szabadalmat nyert és a vállalat később hasznosította. 1986 és 1989 között a Senior Kötöttárugyárban a Technológia Fejlesztő Főosztály fejlesztőmérnökeként dolgozott a színezés és kelmekikészítés területén. 1989-ben a Tungstram Gyárban a fénycsövek fényporgyártásának és az egyenletes felvitel problémáinak megoldásában vett részt fejlesztőmérnökként.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kercsmár Julianna

*1939-ben született Hegyháthodászon
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 86/1964*

A diploma megszerzése után, 1964-ben az ÁFOR Ásványolajforgalmi Vállalat Minőségellenőrzési Osztály Központi Laboratóriumában kezdett dolgozni, ahol analitikai vizsgálatokat végzett, valamint a vállalat partnereinek reklamációs ügyeivel foglalkozott. 1967-től a vállalat Önálló Műszaki Fejlesztési Osztályán folytatta munkáját. 1974-1975-ben a Veszprémi Vegyipari Egyetem akkor induló környezetvédelmi szakmérnöki képzésében vett részt, és 1976-ban környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. Hat olajiparral és környezetvédelemmel kapcsolatos szabadalom társszerzője. A Vegyész Alapítvány 1989. évi, a biotechnológia, a finomvegyészet és a műszaki műanyagok gyakorlati alkalmazásának konkrét lehetőségeire kiírt pályázatán az “Üzemanyagtároló tartályok felújítása műszaki műanyag társított rendszerrel” c. pályázatával társszerzőként I. helyezést ért el. 1992-ben a MOL Rt. megalakulásával a MARKER Terméktárolási és Szállítási Igazgatóságának Biztonságtechnikai és Környezetvédelmi Osztályán környezetvédelmi főelőadó beosztásban folytatta munkáját. A MOL Magyar Olaj és Gázipari Részvénytársaságtól 1996-ban ment nyugdíjba.

Munkáját 1967-ben kiváló ifjú mérnök oklevéllel ismerték el. 1994-ben az olajiparban 30 éven át kifejtett kiemelkedő eredményes mérnöki tevékenységéért “Magyar Olajiparért” bronz fokozata kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Koronczay László

*1941-ben született Csáktornyan
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 62/1964*

Vegyésmérnöki pályafutását a Villamosipari Kutató Intézetben kezdte, ahol villamosipari szigetelőanyagok fejlesztésén dolgozott. 1971-ben a Műanyagipari KTSZ-be került, itt műgyanták építőipari gyakorlati alkalmazásával foglalkozott. 1972 és 1988 között az Anyagmozgatási és Csomagolási Intézetben alkalmazták. Feladatköre volt a papír és műanyag csomagolóeszközök fejlesztése, tanácsadás, vizsgálati laboratórium irányítása, külföldi kiállításokról szakmai beszámoló készítése, rakodólapos szállítás meghonosítása az édesipari gyárakban, csomagolásfejlesztés a Compack vállalat részére, a zsugorfólia csomagolóipari felhasználásának elterjesztése. Az UNIDO megbízásából két hónapot töltött Jamaicában és Afganisztánban, mint csomagolási, papír és műanyag-feldolgozási szakértő. 1989-ben a Compudrug Kft. alkalmazta, ahol gyógyszeripari szoftverfejlesztéssel, értékesítéssel, külföldi kiállításokon a cég bemutatásával foglalkozott. 1975 óta részt vesz a veszélyes áruk szállítási szabályzatai magyar kiadásához anyagok fordításában, sőt a felhasználók számára a jogszabály könyvformává szerkesztésében és kiadásában is, valamint az EU-csatlakozást megelőző jogszabály-harmonizációs fordításokban. 1990-ben családi vállalkozásként megalapította a Korytrade Kft-t. A cég a műszaki fordítási és könyvkiadói tevékenység mellett reklám-ajándéktárgyak gyártásával, forgalmazásával, cégesítésével foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Erzsébet (Galambos Sándorné)

1941-ben született Alsópatyon

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 28/1964

A diploma megszerzését követően, 1964-től az Országos Növényolajipari Vállalat Rákospalotai Növényolajgyárában dolgozott, először üzemvezetőként, majd üzemcsoport-vezetőként, végül a termelési osztály vezetőjeként, ahol bejárta a nyersolaj előállítás, finomítás, margaringyártás teljes technológiai területét. 1980-ban mérnök-tanári oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán. Ezt követően óraadóként dolgozott a Bercsényi Élelmiszeripari Szakközépiskolában, valamint a Kertészeti Egyetem növényolajipari szakán. 1995-től a Miniszterelnöki Hivatal Agrár Tanácsadó Testületében tevékenykedett, mint élelmiszeripari szakértő. Az itt töltött idő alatt 28 tartós állami tulajdonban lévő mezőgazdasági részvénytársaság projektjeinek banki előkészítésében látott el technológiai ellenőrzési feladatokat. 1997 és 1998 között a PROMEI Programirodában egy komplex biodízelolaj-gyártási projektet dolgozott ki, amelynek fő elemei voltak: repce-termeltetési rendszer létrehozása, biodízelolaj gyártási egységek létesítése az ország három különböző tájegységében, felhasználói hálózat kiépítése. 1998-tól a szabadegyházi kukoricacsíra-feldolgozó üzemben vezető technológus, feladata a préselési technológia javítása, szuper-nyálkátlanítási technológia bevezetése volt. 2002-ben a TECNIMONT Tervezőiroda technológiai szakértője egy zöldmezős olajmag-feldolgozó, -finomító és olajgyár, valamint biodízelolaj-előállító gyártelep tervezésénél. 2002 és 2009 között a TechnovaCont Mérnökiroda technológusaként három nagy projektben vett részt (Bábolna-Nagyigmádon repcefeldolgozó présüzem létesítése, biodízelolaj gyártási sor telepítése, üzembe helyezése, laboratórium felszerelése; a Balatonfűzfőre tervezett Biofinomító megvalósíthatósági tanulmányának elkészítése, hatósági engedélyeztetése; valamint a Nitrokémia telephelyre tervezett Biofinomító II. projekt megvalósíthatósági tanulmányának elkészítése, hatósági engedélyeztetési terv kidolgozása).

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács György

1941-ben született Vácott

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 61/1964

Vegyésmérnöki pályafutását a Magyar Viscosagyárban kezdte, ahol üzemtechnológus, üzemvezető, főtechnológus, műszaki igazgató, beruházási és fejlesztési igazgató, beosztásokon kívül a vállalat első számú vezetőjeként dolgozott. 1968-ban vegyiszálgyártó szakmérnöki, 1980-ban mérnök közgazdász oklevelet szerzett. 1986 és 1991 között a Taurus Gumiipari Vállalatnál a világbanki projektek előkészítésében, a pályázatok kidolgozásában, valamint egyes projektek megvalósításában vett részt. Projektvezetőként a Taurus logisztikai rendszerének, az ahhoz kapcsolódó információs rendszer kialakítása volt a feladata. 1991-től a Henkel-Taurus Kft. műszaki vezetőjeként folytatta tevékenységét. A termelés irányításán kívül a Henkel Austria bádeni üzemének Magyarországra telepítésében vett részt. 1993-tól az ÁV Rt., illetve az ÁPV Rt.-nél a Befektetési Igazgatóságon, majd a Közgazdasági Igazgatóságon ügyvezető igazgatóhelyettesként dolgozott. Feladata volt az Rt. terveinek, beszámolóinak összeállítása, szakmai értékelések, vélemények készítése. Az igazgatóság feladatkörébe tartozott a társaságok reorganizációs terveinek értékelése, a megvalósítás nyomonkövetése. Az ÁPV Rt. delegáltjaként a NEFAG Rt. igazgatóságának elnöke, ill. tagja, a Nitrokémia Rt. Felügyelő Bizottságának tagja, később elnöke volt. 2002 és 2005 között nyugdíjasként az Állami Erdészeti Szolgálatnál belső ellenőrként dolgozott, ahol az Igazgatóságok átfogó gazdasági ellenőrzésének végrehajtása, illetve a gazdasági szervezet tevékenységének korszerűsítésére javaslat készítése volt a feladata.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kövesi Erzsébet

*1941-ben született Székesfehérváron
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 13/1964*

A diploma megszerzését követően a Szerencsi Csokoládégyárban helyezkedett el. 1971-ig technológus, gyártmányfejlesztő munkakörben dolgozott, majd 1984-ig technológiai osztályvezetőként, valamint 1989-ig minőségellenőrzési osztályvezetőként tevékenykedett. 1990-ben a Nestlé Rt-hez került, ahol 1996-ig, nyugállományba vonulásáig dolgozott minőségbiztosítási vezető beosztásban.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Lajos Judit (Kerekes Lászlóné)

a biológia tudomány kandidátusa

1941-ben született Pécsen
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 35/1964

1964-ben a Human Oltóanyagtermelő és Kutató Intézet Immunológiai Laboratóriumában kezdett dolgozni. 1972-ig feladata az immunglobulinoknak és kóros változataiknak, a paraproteineknek immunkémiai analízise volt. 1973-ban a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Szemészeti Klinika kutatócsoportjának vezetőjeként a Magyar Tudományos Akadémiára nyújtotta be kandidátusi értekezését „Paraproteinek immunokémiai analízise, különös tekintettel az antigén struktúrára” címen. Az értekezés sikeres védeése után, 1974-ben a Magyar Tudományos Akadémia Minősítő Bizottsága a biológia tudományok kandidátusává nyilvánította. 1974-ben a Budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem a kandidátusi fokozata alapján természettudományi doktorrá avatta. Munkáját 1976-ban az Országos Hematológiai és Vértranszfúziós Intézet Vércsoportszerológiai osztályának vezetőjeként folytatta. 1980-tól 1981-ig a Roosewell Park Memorial Institute (Buffalo, USA) kutatásaiban vett részt. Feladata olyan monoklonális antitestek előállítása volt, amelyeket speciális ráksejtek kimutatására alkalmaztak. 1990-től a Biotest Hungária Kft. munkatársaként a vércsoport vizsgálatok robot-technológiákra való kivitelezését segítette főleg magyar, majd bolgár, szlovák, román vérellátókban és laboratóriumokban. 2010-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Liljana Koceva

1941-ben született Szófiában

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 83/1964

Tanulmányainak befejezésekor visszatért Bulgáriába, és Szófiában egy Kémiai Kutatóintézetben kezdett dolgozni. Kutató munkát polimerek, polivinilclorid, polivinilacetat, polivinilalkohol és származékai, epoxszid gyanták és poliészterek területén folytatott. Munkája során gyakran került gyárakkal is kapcsolatba. 1989-ben doktori címet szerzett, több szakmai továbbképző kurzuson vett részt. Eredményeit 25 publikációban és 11 találmány szerzőjeként tette közzé.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mester Zoltán, PhD

1940-ben született, Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 20/1964

1964-ben tanársegédként a BME Általános és Szervetlen Kémia Tanszékén kezdett dolgozni. 1968-ban elhagyta Magyarországot és az USA-ban telepedett le, ahol 1974-ben a Massachusetts Institute of Technology-n organometallikus kémiából PhD fokozatot szerzett, Professzor Albert Cotton kutatócsoportjában. Szakmai munkássága három területre összpontosult: ipari termékek kutatása/fejlesztése, környezetvédelmi vizsgálatok és egyetemi oktatás. Az ipari kutatás keretében homogén katalízis (oxo derivatívok előállítására szintézis gázból), fém cluster kémia, olaj-pala kutatás, heterogén katalízis (zeolit bázisú katalizátorok kidolgozása olajfinomítási folyamatokban, katalizátorok kidolgozása kén-oxidok emisszió csökkentésére) és ritkaföldfém kémia területén tevékenykedett. Környezetvédelmi munkássága a légszennyeződések vizsgálatára, veszélyes anyagok kezelésére, kockázatelemzés ipari balesetek megelőzésére, és bio-felbomló műanyag kutatására terjedt ki. Megszervezte és irányította az első átfogó emisszió felmérést a United States Coast Guard hajó állomágyának és számos „cruise line” cégnek környezetvédelmi tanácsadója. Számos környezetvédelmi perben vett részt történyszéki szakértőként. Pályája során több egyetemen oktatott meghívott előadóként (University of Milan, Marshal University, University of California-Irvine, University of Southern California, Concordia University és a Chapman University, ahol jelenleg is aktív „Adjunct Professor”). Pályájának az alábbi cégek fontos állomásai voltak - Union Carbide, Occidental Petroleum, Unocal, ICG Hydrotech, ahol senior kutató és menedzser pozíciókat töltött be. 1997-ben konzultáns céget alapított, amely ipari termékek kutatásával és környezetvédelmi vizsgálatokkal foglalkozik. Számos tudományos konferencián számolt be kutatási eredményeiről - American Chemical Society, Air and Waste Management Association, American Crystallographic Association és Magyar Kémikusok Egyesülete. Tagja volt a California Trade Delegation-nek, amely több európai országot keresett fel üzletkötés céljából. Befektető cégek energia és környezetvédelmi vállalkozásainál jelenleg is közreműködik szakmai tanácsadóként.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár Béla

1939-ben született Baján
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 60/1964

A diploma megszerzése után az Országos Gumiipari Vállalat Budapesti Gyárában technológusként kezdett dolgozni, majd annak Nyíregyházi Üzemében a hengerüzem, és a kerékpárköpeny üzem munkáját irányította üzemvezetőként. 1974-ben a Felső-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatósághoz került a vízminőség-védelmi osztályra. Munkájához tartozott a szennyvíz-kibocsátók ellenőrzése, a vízminőségi kárelhárítás, valamint a Központi Környezetvédelmi Alap pályázatok rendszerezése, ellenőrzése, döntésre való előkészítése. 1980-ban a BME-n környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. Döntően ugyanezeket a feladatokat látta el 1990-től a Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi Felügyelőségen, különböző beosztásokban. 1985-től igazságügyi környezetvédelmi szakértői jogosultságot szerzett, amellyel 93 kirendelést (rendőrségi, bírósági, ügyészségi, magánszemélyek általi felkéréseket) sikeresen teljesített. 1995 és 2009 között a Molnár Környezetvédelmi Mérnöki Kft. tulajdonosa és ügyvezetője. A Kft. komplett környezetvédelmi feladatokat végzett a hozzáforduló cégeknek. 2009 és 2021 között, egyéni vállalkozás keretében, teljes körű környezetvédelmi szaktanácsadással foglalkozott. Rendelkezik Oxford, valamint angol középfokú nyelvvizsgával.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nasszer Alla Khuri

*1938-ban született (Daur Otiah, Szíria)
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 84/1964*

1964-ben a General Organization for Executing Industrial Projects cégnél helyezkedett el. A cég ipari projektek végrehajtásának általános szervezete volt. Nitrogén műtrágya üzem (Calnitro) megvalósítását felügyelte. 1966 és 1969 között műszaki igazgatóként és vezérigazgató-helyettesként tevékenykedett egy marhabőr-cserző-üzemben, a General Tanning Company-nál, ahol cipőfelsőrész és talpbőr előállításával foglalkoztak. Mérnökként és tanácsadóként, valamint a vegyipar felügyelőjeként dolgozott 1969-től 1975-ig a Union for Engineering and Chemical Industries termelési osztályán, amihez az állami szektor különböző olyan vegyipari cégei tartoztak, mint a cement-, bőr-, műanyag-, gumi-, üveg és kerámia üzemek. 1975-ben a General Establishment for Chemical Industries területén műszaki és termelési igazgatóvá nevezték ki. Fő tevékenysége az állami vegyipar felügyelete, a beruházási és termelési tervek megvalósításának nyomon követése a bőr-, gyógyszer-, finomkerámia-, üveg-, műanyag-, papír- és festékgyártás területén, valamint műszaki és termelési vizsgálatok elvégzése, amiket megvalósítási tanulmányok követtek. Ezek meglévő vállalatok fejlesztésére, új üzemek létesítésére, új termékek előállítására irányultak. 1998-ban nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Péterfy Ferenc **a kémia tudomány kandidátusa**

*1941-ben született Marosvásárhelyen
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 9/1964*

1964 és 1984 között a Humán Oltóanyagtermelő és Kutatóintézetben dolgozott a Biokémia, majd az Immunkémia Osztályon, különböző beosztásokban. 1970-ben egyetemi doktori címet szerzett, majd 1978-ban a kémia tudomány kandidátusa lett. 1980 és 1982 között a Helsinki Egyetem Immunológiai Intézetének vendégkutatója. Kutatási témája az affinitás és funkcionális tulajdonságok viszonyának vizsgálata monoklonális ellenanyagok segítségével, valamint szénhidrát antigénekkal szemben kialakuló immunválasz fokozása. 1984 és 1989 között az EGIS Gyógyszergyár interferon előállító gyáregységének műszaki igazgatójaként folytatta pályafutását. Közben ENSZ szakértőként is dolgozott a diagnosztikumok gyártása területén Mongóliában, a Fülöp-szigeteken, Vietnámban és Törökországban. 1989-ben megalapította a Diagnosticum Kft-t (, a Diagnosticum Zrt. jogelődjét), melynél jelenleg az igazgatótanács elnöke.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Piskó Ágota (Dr. Orbán Istvánné)

címzetes egyetemi docens

*1936-ban született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 55/1964*

A diploma megszerzése után a Budapesti Harisnyagyárban helyezkedett el, és 1994-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig itt dolgozott. 1974-ig technológia- és laborvezetőként, majd 1974-től gyárrészlegvezető főmérnökként tevékenykedett. 1970-ben textilvegyész szakmérnöki oklevelet, 1975-ben műszaki doktori címet szerzett. Angol középfokú, német felsőfokú és orosz alapfokú nyelvtudással rendelkezik. 1994 és 1995 között a Faser Kft. zoknigyártó üzemét vezette, majd az 1995-2000 közötti időszakban a Senior Váci Kötöttárugyár Rt. szaktanácsadója volt, emellett a festődét és a kikészítő üzemet irányította. 2001-2002-ben a Szintex KKT 3 Kft.-nél volt szakmai tanácsadó, majd 2003-ban a Technocraft Kft. felkérésére egy vertikális textilkikészítő üzem Indiába telepítéséhez a géppark minősítését végezte. 2003-tól 2005-ig szakmai anyagot gyűjtött az Ipartörténeti Múzeum „Mesélő harisnyák” című kiállításához. 2016 és 2022 között különböző projektekben szakértőként vett részt. 1991-től 1995-ig tagja volt a BME Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Kar Állami Vizsgáztató Bizottságának, valamint gyakorlatvezetőként is közreműködött a Kar oktatásában. Folyamatosan részt vett a Szerves Kémia és Technológia Tanszék kutatómunkájában és az eredmények publikálásában. A Mérnöki Kamara bejegyzett szakértője a textilkikészítés szakterületén. 1994-óta titkára a TMTE Textilvegyész és Kolorista Szakosztályának. A Textilvegyész és Kolorista Egyesületek Nemzetközi Szövetségének Intézőbizottságában az ország egyik képviselője és 3 évig a Szövetség titkári teendőit is ellátta. Tagja a Magyar Textiltechnika szakmai folyóirat szerkesztő bizottságának, valamint 2021 óta az MTA Természetes Polimerek Munkabizottságának is.

Munkája elismeréseként 2009-ben Eötvös Lóránd Díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ráduly Éva

*1940-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 10/1964*

1964 augusztusától tanársegédként, majd adjunktusként oktatott élelmiszeripari technológiát a Felsőfokú Élelmiszeripari Technikumban. 1972 augusztusától a Kulturális Kapcsolatok Intézete (KKI) Műszaki és Természettudományos Titkárságán dolgozott, ahol a fejlett tőkés országokkal kötött műszaki tudományos kormányközi egyezmények végrehajtására szolgáló munkatervek kidolgozásával és azok gyakorlati megvalósításával foglalkozott. A KKI megszűnése után a Nemzetközi Kulturális Intézethez került. A magyar-olasz műszaki-tudományos együttműködési munkatervek műszaki tartalmának kidolgozása és a végrehajtás koordinálása, megszervezése mellett a különböző (nyugat-) német intézményekkel való együttműködés szervezése képezte feladatát. 1991-ben, a rendszerváltás után, a német Szabad Demokrata Párt alapítványának, a Friedrich Naumann Alapítványnak a budapesti irodájához került és nyugdíjazásáig, 1995-ig, itt dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Réther Attila

*1941-ben született Székelyhidegkúton
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 97/1964*

Vegyészmérnöki pályáját a Bábolnai Állami Gazdaságnál takarmányozási főmérnökként kezdte 1964-ben. Részt vett két új takarmánykeverő üzem létesítésében és az új Bábolna típusú gabonaszárítók fejlesztésében is. A bábolnai premix és komplett premix gyártás megalapozója és az első premix üzem felépítője. 1973-ban a Phylaxia Oltóanyag- és Tápszertermelő Vállalatnál helyezkedett el, mint gyártmányfejlesztő, majd osztályvezető. A gabona-pelyhesítésben, a zsírporgyártásban, a kukorica komplex feldolgozásában, haltápok fejlesztésében és ezek üzemi megvalósításában volt szerepe. 1977-ben a Gabona Tröszt Kutató Intézeténél osztályvezetőként kapott lehetőséget. Az Intézet nemzetközi kutatási együttműködéseinek koordinálása és a takarmányok gyártás- és gyártmányfejlesztési célprogramjainak megvalósítása volt a feladata. 1979 és 1988 között az OTEF Takarmány Ellenőrzési osztályvezetője volt. A hatósági takarmány-ellenőrzés megyei szintű megszervezése, koordinálása, az ellenőrzés kiterjesztése tartozott munka- és felelősségi körébe. Ezután egy évig a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumban osztályvezető-helyettesi pozíciót töltött be. A hatósági takarmány-ellenőrzési rendszer országos szervezése, irányítása és felügyelete, új eljárások engedélyezése tartozott hatáskörébe. 1989-ben a Gamszov Concordia Közraktár Zrt-nél helyezkedett el, ahol főosztályvezető, majd a Gabona Control igazgatója volt nyugdíjba vonulásáig. A Gabona Control, mint nemzetközileg is elismert, független minőségvizsgáló és tanúsító intézmény megszervezése, felállítása, irányítása volt a feladata. Vezetése alatt a Gabona Control mind a hazai, mind a nemzetközi gabona-, és olajosmag kereskedelemben, mind a Budapesti Árutőzsdén is elismert, akkreditált szervezetté vált, jelentős piaci részaránnyal. 1989-től vezetésével készült az ország búzaminőségi térképe, ennek szervező, vizsgáló, értékelő tevékenységét végezte. Komoly feladatot vállalt az EU gabona-intervenciók rendszerének magyarországi bevezetésében. Szerkesztette és részben írta az „Intervenciók gabonák minőségellenőrzése és minőség biztosítása” c. tankönyvet. 1990-1999 között szakbizottsági elnökként közreműködött a Magyar Takarmánykódex elkészítésében. A hazai mezőgazdasági szaklapokban rendszeresen publikált, a MAG c. szakfolyóirat Aranytoll díjasa. 1981-ben kiváló dolgozó, 2007-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésében részesült. Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sárhegyi Mária (Tóth Attiláné)

1940-ben született Zebegényben

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 75/1964

A diploma megszerzését követően, 1964-ben a Magyar Kábel Műveknél helyezkedett el. A gyakorlati idő letelte után üzemtechnológusként dolgozott a vállalat Technológiai Főosztályán. Átszervezés következtében 1968-ban a Budapesti Kábelgyár Műszaki Osztályára került, szintén üzemtechnológusi beosztásba. 1969-től az MKM Központjában működő Műszaki Főosztályon kutatómérnökként, később pedig a Fejlesztési Intézetben fejlesztőmérnökként tevékenykedett. 1979-ben szakcsoportvezetővé nevezték ki, a későbbiek során szakmai ismeretei szélesítése érdekében kábelmérnöki továbbképzésen vett részt. Újabb átszervezések következtében a Minőségtervezési Osztály vezetője lett, a nyugállományba vonulásáig ebben a beosztásban dolgozott. Szakmai tevékenysége során foglalkozott kábelipari szigetelőanyagok tulajdonságainak, gyakorlati alkalmazhatóságának vizsgálatával, széles körű minőségi követelményeknek megfelelő vezetékek kifejlesztésével, közreműködött a hazai fejlesztésű vezetékek gyártásának beindításában, továbbá kapcsolatot tartott a felhasználókkal. Szabadalmaztatott műszaki újítással járult hozzá a kábelipar fejlesztéséhez. Rendszeresen publikált szakcikkekét kábelipari témájú kiadványokban, szakfolyóiratokban, többek között a kábelipari alapanyagok éghetősége, szigetelőanyagok lángállósága, műanyag-szigetelésű vezetékek fejlesztése témakörökben, termékismertetőket írt az újonnan kifejlesztett vezetékekről, továbbá részt vett a vállalati Minőségügyi Kézikönyv kidolgozásában.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schäffer József

*1941-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 73/1964*

Egyetemi tanulmányait befejezve a Szerves Vegyipari Kutatóintézetben helyezkedett el, kutatómérnökként. 1969-ben elhagyta az országot és Kanadába költözött. 1970 és 1972 között a University of Toronto egyetemen mester fokozatot szerzett. 1972-től 1974-ig a Borden Chemicals-Scarborough cégnél kutatóvegyész, majd 1974 és 1976 között a Hercules Canada-nál papíripari segédanyagok kereskedelmével foglalkozó kereskedelmi mérnök. 1976-tól 1978-ig a Kenics Canada alkalmazta értékesítési mérnökként, ahol papíripari keverőberendezések kereskedelmével foglalkozott. 1978-ban egy amerikai cégnél, a Voith. Inc-nél helyezkedett el, papíripari gépekkel kereskedett. 1981-ben a Collis Canada Inc. kereskedelmi igazgatója lett, 1991-ben a Rhone Poulenc Chem. cégnél kereskedelem-fejlesztésért felelős igazgató. 1997-től 2001-ig termékigazgató a Vining Industries cégnél, majd 2001 és 2003 között műszaki igazgató a Performance Products Inc-nél. 2003-tól 2008-ig kutatás-fejlesztési igazgatóként tevékenykedett a Berce Inc.-nél, 2008-ban termelési igazgatóvá nevezték ki. A papíripari adalékanyagok témakörben két szabadalom szerzője.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szabó Gábor Tamás

a kémia tudomány kandidátusa, egyetemi docens

1941-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 72/1964

A Fémipari Kutató Intézetben kezdett dolgozni vegyésztechnikusként, majd az egyetem elvégzése után a BME Fizikai Kémia Tanszékre került gyakornoknak. 1965-től egyetemi tanársegéd, 1975-től egyetemi adjunktus és 1993-tól egyetemi docens. Oktatói munkája keretében fizika és fizikai kémia tárgyaknál tantermi és laboratóriumi gyakorlatokat vezetett, szerves kémiai technológia, gyógyszerkémia, vegyipari műveletek laboratóriumi gyakorlatait tartotta, valamint gyógyszerkémiai alapfolyamatok, gyógyszerkémia, gyógyszer-készítmények technológiája tárgyak előadásait tartotta. Közreműködött mintegy 100 diplomamunka, szakdolgozati munka és műszaki doktori munka vezetésében. Kutatói munkát a spektroszkópiai csoport szerves preparatív kiszolgálása, Mössbauer spektroszkópia, gyógyszer-technológiák, foszforészterek, alkáli-komplex képző szerves vegyületek, fázistranszfer katalízis területén végzett. 1976-1977-ben a King's College-ban, Londonban, poszt doktori munkában vett részt, 1977 és 1986 között ismételt szakmai konzultációt folytatott a Milánói Egyetem és a CNR kutatócsoporttal. Szakmai tanulmány- és előadókörúton vett részt Delhi – Bombay – Baroda - Madras egyetemeken 1991-ben. A Műegyetem felsőoktatási szakszervezeti titkáráként 2003-ig, ezt követően az értelmiségi szakszervezetek nemzetközi képviselőjeként végez társadalmi tevékenységet.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szilágyi Zsuzsanna

*1940-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 68/1964*

Első munkahelyén 1964-től 1975-ig a Műanyagipari Kutatóintézetben, a leghosszabb ideig a Műszál Osztályon dolgozott. Fő tevékenysége a kaprolaktám alapú termékek gyorspolimerizációval történő, üzemszerű gyártástechnológia kialakítása volt. Ennek eredményeként, az 1972-ben történt szabadalmaztatás után, egy kis léptékű kísérleti üzem is kialakításra került, melynek termékeit a Kutatóintézet ipari felhasználásra is szállította. 1975-1981 között a Metalloglobus Fémipari és TEK Vállalatnál dolgozott, ahol megkezdődött a műanyag csőrendszerek hazai alkalmazásának bevezetéséhez szükséges szakmai ismeretek elterjesztése, ill. ehhez egy marketing osztály kialakítása. Feladatuk volt a gyártókkal közösen a szükséges elemek beszerzése, raktározása, szerelési előírások, engedélyek biztosítása, prospektusok, ismeretterjesztő anyagok elkészítése. Annak érdekében, hogy munkáját még szakszerűbben végezhesse, a BME-n elvégezte a „Marketing a magyar gyakorlatban” témájú, valamint a „Műanyag alkalmazás-technikusi” szakmérnöki képzéseket is. 1981 és 1995 között a Szerves Vegyipari Kutató Intézetnél tevékenykedett, ahol a műanyagipari segédanyagok importjának felmérése és a hazai gyártás lehetőségének megvalósítási felmérésével foglalkozott. Ennek keretében történt egy nemzetközi kiadvány német nyelvű összeállítása is (Handbuch der Polymerzusätze), melyben társszerkesztőként vett részt. Nyugdíjazása után különböző műszaki folyóiratokban és egy magánkiadású műanyag témájú újságban még kb. 10 évig ismertető cikkeket, riportokat adott közre - már az Újságíró Szövetség tagjaként -, ami lehetővé tette a műanyag témájú külföldi kiállítások látogatását, a hazai új műanyag-feldolgozó vállalatok megismerését és a műanyag hulladék kapcsolatos problémák felmérését is, valamint ezek szakmai szintű ismertetését.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Mária

*1941-ben született Pesterzsébeten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 32/1964*

Társadalmi ösztöndíjasként került a Budapesti Közlekedési Vállalat (akkori nevén BSZK Rt.) fejlesztési osztályára. Különbféle műanyagok felhasználhatóságával, szigetelőanyagok fejlesztésével és korróziódelemmel foglalkozott. Munkája színvonalas elvégzéséhez a BME Vegyésmérnöki Karán korróziós szakmérnöki oklevelet szerzett. 1969-ben a Medicor Légzésvédelmi Készülékek Gyárába került. A cink/ezüst gombakkumulátorok gyártás-fejlesztésével és laboratóriumi vizsgálataival foglalkozott. A cég folyamatosan áttért a gyógyászati segédeszközök gyártására és fejlesztésére, amely tevékenység keretében sztomaterápiás segédeszközök gyártásában és fejlesztésében, valamint a magyar gyártású termékek hazai bevezetésében, megismertetésében és elterjesztésében működött közre, később vezetői feladatokat látott el. Saját fejlesztésű munkáik kiterjedtek az EKG vizsgálatokhoz alkalmazott különféle ionvezető-gélek fejlesztésére, gyártására és forgalmazására is. Az állami nagyvállalatból 1992-ben kivált a Mediszintech Orvostechnikai Eszközök Termelő és Fejlesztő Kft., amely a Medicortól átvette a sztomaterápiás eszközök gyártását és fejlesztését, valamint a gélek előállítását. Nyugdíjba vonulása óta a cég egyik vezetőjeként tevékenykedik jelenleg is.

Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Veszelei Gizella

1941-ben született Ercsiben

Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 67/1964

A korrózióvédelem területén tevékenykedett 1964 és 1985 között. A Magyar Államvasutaknál kezdett el dolgozni előbb üzemszervező, majd laborvezető munkakörben, ahol Diesel és villamos vontatójárművek felületvédelmével foglalkozott. 1972-től 1983-ig az Építéstudományi Intézet, FTV tudományos munkatársa volt, majd szabványügyintéző. Az építőipari alumínium-szerkezetek átmeneti és tartós védelmének vizsgálata, illetve korróziós kataszterének felállítása is feladata volt, valamint szakterületi ágazati szabványok, műszaki irányelvek kidolgozása. Doktori értekezése is ebből a témából készült. 1983 és 1985 között az ÁGTI-nál irányító tervezőként festő- és galvanizáló üzemek generáltervezésében vett részt. 1986 - 1989 között a Vegyi- és Robbanóanyag-ipari Felügyeletnél műszaki szakértőként veszélyes üzemek komplex biztonságtechnikai vizsgálatát végezte. 1989-1992 között a CAOLA 1. Sz. Gyáranak Aerosol üzemét vezette. 1993-1994-ben a MED. Profilaxis - 2000 Kft. ügyvezetője volt és főként barlangterápiás gyógyüdültetés szervezéssel foglalkozott. 1986 és 1989 között kémiát oktatott egy szakközépiskolában. Folyamatosan képezte magát, így elvégezte a „Műszaki minőségellenőrző mérnökök felsőfokú szaktanfolyamát”, majd „Felsőfokú vállalkozási-menedzser” képesítést is szerzett. Angol és német nyelvtudását a munkája során is hasznosította. 1995-től a környezetvédelem, a hulladékgazdálkodás került érdeklődése középpontjába. 1996-ban alapító tagja az Örs Vezér Téri Fák Környezetbarát Egyesületnek, melynek azóta is elnöke. Az egyesület kidolgozta, vizsgálta a tömblakóházi hulladékgazdálkodási modellt. Az eredményeket itthon és külföldön folyamatosan népszerűsíti előadásokon, kiállításokon és kiadványokban, „Gyakorlati útmutató a tömblakóházi hulladékgazdálkodáshoz” címmel. Kezelési útmutatókat készített a Bátorterenyei kistérség több települése számára a szelektív hulladékgyűjtés bevezetése, a hulladék-gazdálkodás népszerűsítésére. Rendezvényeken, kiállításokon népszerűsíti a programot. Jelenleg a hagyományokra épülő, környezettudatos, minőségi élet bevezetését tekinti fő feladatának. Tevékenységéért Miniszteri Elismerő Oklevélben, A Környezet Védelméért Díjban és Zuglóért Emlékéremben részesült. Az Egyetem Szenátusa 2014-ben arany-, 2024-ben **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Antalics Dezső

*1949-ben született Nagykanizsán
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 15/1974*

Első munkahelye a nagykanizsai OGIL volt, ahol kutató mérnökként dolgozott. Ezt követően a Zala Megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalatnál laboratóriumvezetői feladatot látott el. 1976-ban a nagykanizsai Winkler Lajos Vegyipari Technikumban tanári állást kapott. A tanítás mellett, hogy tovább képezze magát, 1980-ban kitüntetéses mérnök-tanári oklevelet szerzett. Kollégáival létrehozta a Winkler Lajos Környezetvédelmi Laboratóriumot, melyet akkreditáltatott. Két évig középiskolai referensi munkakört látott el. Tíz évig igazgató-helyettes volt. Nagykanizsán, önkormányzati képviselőként, a Városfejlesztési és Környezetvédelmi Bizottság elnökeként közfeladatot végzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Antalóczy György

*1947-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 74/1974*

A diploma megszerzése után egy szövetkezetben, üzemmérnökként kezdett el dolgozni, ahol üvegszálas poliészter termékek gyártása volt a fő tevékenységük. Ezt követően átvette egy üzem irányítását, ahol integrált poliuretán hab feldolgozásával foglalkoztak - az Ikarus buszok kormányát is itt tervezték, gyártották. Néhány év után visszatért a szövetkezetbe, mint üzemvezető, majd később, mint főmérnök volt az ipari ágazat helyettes vezetője. Közben különböző tanfolyamokon tovább képezte magát. A rendszerváltáskor alakított egy vámszabad területi vegyes vállalatot polietilén termékek gyártására, melyen keresztül megismerkedett a nyugati vállalatok kereskedelmi és üzleti modelljével. Ezt követően több korlátolt felelőségű társaságot alapított hajlékony falú csomagolóanyagok gyártására és forgalmazására. Nyugdíjazása után egy családi vállalkozásban, a ma is működő, Triant Kft-ben tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Belina Károly

Professor Emeritus, a kémia tudomány kandidátusa, PhD

1949-ben született Budapesten

Vegyésszépmérnöki oklevelének száma: 76/1974

A diploma megszerzése után a BME Műanyag- és Gumiipari Tanszékén kezdett dolgozni tudományos segédmunkatársként. Itt készített műszaki doktori értekezést poliimidek előállítására tárgykörben. Ennek folytatásaként a kémia tudományok kandidátusa fokozatot szerzett 1992-ben és PhD fokozatot 1993-ban, a hőálló polimerek témakörben. Részt vett laboratóriumi gyakorlatok vezetésében, később előadások tartásában, tantárgyak kidolgozásában. 1993-1994 között egyetemi docensként a Műanyag és Gumiipari Tanszék vezetője volt. 2001-től a Kecskeméti Főiskola tanszékvezető főiskolai tanára lett. A Miskolci Egyetemen habilitált 2005-ben és 2007-ben egyetemi tanárrá nevezték ki. 2019 óta a Neumann János Egyetem Professor Emeritusa. Számos helyen volt meghívott kutató (Technikon Pretória, SASOL, CSIR Dél-Afrikai Köztársaság, Napier University Skócia) és előadó (Tswane University of Technology, Miskolci Egyetem, Debreceni Egyetem és Szegedi Tudományegyetem). Számos diplomamunkát, szakdolgozatot, tudományos projektet vezetett. Oktatói és kutatói tevékenységét számos díjjal ismerték el (Haza Szolgálatáért Érdemérem Arany fokozata, Bács-Kiskun Megye Tudományos Díja, Bács-Kiskun Megye Prima Díj).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Beszedics Gyula

*1943-ban született Akasztón
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 3/1974*

A diploma megszerzése után „maradt” a Richter Gedeon Vegyészeti Gyárban és kb. tíz évig műveletfejlesztéssel foglalkozott egy gépész-vegyész fejlesztő és tervező csapatban. Az ezt követező tíz évben a legrégebbi kis szintetikus üzem, majd a legnagyobb üzem vezetője volt, ahol fermentációval gyártottak főként szteroid hatóanyagokat és intermediereket a szintetikus üzemek számára, illetve időszakosan alkaloidokat is. Időközben részt vett egy fontos projektben is, ugyanis világbanki beruházásként épült egy korszerű fermentációs nagyüzem. A folyamatos termelés mellett az építkezés, a beüzemelés komoly erőpróbát jelentett. Ötven éves korában jött el a Richterből és előbb a Finomvegyszer Szövetkezet főmérnöke, majd ügyvezetője lett, ahol a válogatott, jó kollektívával az intermedier üzemből egy nagyon eredményes gyógyszerhatóanyag gyárat fejlesztettek. Friss nyugdíjasként vállalta el egy privát humán-diagnosztikai labor vezetését, és tíz év után függesztette fel szakmai tevékenységét. Sokat dolgozott különböző témákban egyetemekkel, főként a BME Műveleti és a SZTE Biológiai Tanszékével. A nyolcvanas évek elejétől kis privát cégek tagja, vezetője volt. Folyamatosan képezte magát, mely képzések közül kiemelkedett a BME Vegyipari Műveleti szakmérnöki és a Biotechnológiai diploma (UCL), valamint a Politikai Főiskolán (MLEE) és egy menedzserképzőben (Open University) szerzett oklevél.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Biró Dénes

*1939-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 144/1974*

1958-ban helyezkedett el a Csepel Vas és Fémművek Anyagvizsgáló Osztály Izotóp Laboratóriumában, mint laboráns. Később radiográfiai anyagvizsgáló képesítést szerzett. Itt acélöntvények és hegesztési varratok roncsolásmentes radiográfiai vizsgálatát végezte laboratóriumi és helyszíni körülmények között. Esti tagozaton szerzett okleveles vegyésszmérnöki diplomát 1974-ben. Az egyetem elvégzése után, cégen belül, az analitikai Laboratóriumban folytatta munkáját, mint anyagvizsgáló mérnök a műszeres analitika területén. A Csepel Vas- és Fémművek többszöri átszervezés és névváltoztatás után, a tröszt 1986-os megszűnésével, önálló vállalként, 1992-től részvénytársasági formában, AGMI Anyagvizsgáló és Minőségellenőrző Zrt. néven működött. Az AGMI-nál feladata volt acélötvözetek minőségi és mennyiségi meghatározása, optikai emissziós spektrométerrel, valamint röntgen-spektrométerrel történő acél-, és különböző fémötvözetek (Cu, Ni - alapú) elemzése. Részt vett a Csepel Acélmű acéladagok gyártásközi ellenőrzésében és a végtermékek minősítésében, valamint környezetvédelmi és korróziós pormintákon röntgen-diffrakciós módszerrel történő fázisanalízis vizsgálatokat végzett. A Csepel Fémmű fejlesztéseihez anyagvizsgálati feladatok elvégzésével járult hozzá, illetve a rendszeres vizsgálati munkák mellett közreműködött módszerfejlesztési feladatok, vizsgálati módszerek bevezetésében (C-S műszeres elemzés, helyszíni vizsgálatok hordozható optikai emissziós spektrométerrel). Feladata volt mindezen munkák adminisztrálása, jegyzőkönyvek és szakvélemények készítése, a munka szervezése, kapcsolattartás a megrendelőkkel és együttműködés a munkában résztvevő munkatársakkal. 1990-ben a VEGYÉPSZER megbízásából egy hordozható spektrométerrel Tengiz-ben, az épülő kéntelenítő üzem acélberendezéseinek anyagminőség meghatározására összetételvizsgálatot végzett. 1995-ben korkedvezményel nyugdíjazását kérte, de 2014-ig továbbra is a cégnél dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bojti Erzsébet

1951-ben született Karcagon

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 18/1974

A diploma megszerzését követően a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karának Általános és Analitikai Kémia tanszékén dolgozott tudományos segédmunkatársként, majd 1975-től 1983-ig a tanszéken működő MTA Kutatócsoportnak volt a munkatársa. Kutatási témái a folyadékkristályos állófázisok gázkromatográfiás alkalmazhatóságára és kapilláris kolonnák előállítására irányultak. A kutató munka mellett részt vett az egyetemi oktató munkában is. 1983-tól nyugdíjba vonulásáig az EGYT Gyógyszervegyészeti Gyárban, majd jogutódjánál az EGIS Gyógyszergyár Zrt-nél dolgozott különböző beosztásokban. A Biokémiai és Farmakokinetikai Kutató Laboratóriumokban analitikai kutatófejlesztő munkát végzett. Feladata volt különböző vegyületek biológiai mátrixból történő mennyiségi meghatározására bioanalitikai módszerek kidolgozása és validálása, esetenként a GLP (helyes laboratóriumi gyakorlat) előírásainak megfelelően. Részt vett különböző gyógyszerjelölt molekulák állatkísérletes preklinikai kutatásában, humán fázis vizsgálatokban, originális vegyületek citokróm P450 enzimgátló hatásának vizsgálatában. 1986-ban a Veszprémi Vegyipari Egyetem Műszeres Analitikai Szakmérnöki Szakán műszeres analitikai szakmérnöki oklevelet szerzett. Kilenc tudományos közlemény, 3 szolgálati szabadalom és 39 előadás/poszter szerzője, társszerzője.

Munkája elismeréseként megkapta a Kiváló dolgozó kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Borbély Ildikó

címzetes egyetemi docens

1951-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 45/1974

1974-ben, a vegyésmérnöki oklevél megszerzése után, a Kőbányai Gyógyszergyár Szintetikus Kémiai Osztályán dolgozott kutatómérnökként. Feladata volt a gyulladásgátló szteroidok szintézise. 1979-ben a Biogal Gyógyszergyárba került, ahol kutatási területe az originális béta-laktám antibiotikumok kutatása és fejlesztése lett. 1985-től osztályvezetőként a generikus gyógyszer-hatóanyagok fejlesztésével foglalkozott, szoros nemzetközi együttműködésben neves külföldi gyógyszergyárak kutatóival. 1984-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán, szerves kémia szaktudományból műszaki doktori címet szerzett. 1996-tól, a tulajdonosváltás után, a Teva Gyógyszergyár vezetésének felkérésére egészen 2013 év végéig, nyugdíjba vonulásáig, a Kutatási Igazgatóság kutatás feladatait irányította. Az újonnan létrejött Divízióban a kutatás valamennyi főbb területének összehangolása, a szintetikus kémiai fejlesztéstől a biológiai, bioanalitikai méréseken, teszteléseken át, a klinikai vizsgálatokig, sokrétű feladata volt. Munkáját a Teva többi leányvállalatának kutatási egységeivel szoros együttműködésben végezte. Igen szerteágazó szakmai tevékenységében újabb kihívást jelentett, amikor 2011-ben a Debreceni Egyetemen a vállalat által létrehozott Kihelyezett Tanszék vezetésével bízták meg. Feladatai közé tartozott a vegyész, vegyésmérnök, biológus hallgatók gyárlátogatásainak és oktatási feladatoknak a megszervezése, valamint annak elősegítése, hogy minél több hallgató tudjon részt venni a gyár kutatás-fejlesztési feladataiban. Munkája elismeréseként 2013-ban a Debreceni Egyetem Természettudományi és Technológiai Kara címzetes egyetemi docens címet adományozott számára. Munkája során 15 előadás és 18 szabadalom kidolgozásában vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Buella Ferenc

*1950-ben született Tiszapalkonyán
Vegyészmérnöki oklevél száma: 93/1974*

1968-ban vegyésztechnikusi oklevelet szerzett a kazincbarcikai Irinyi János Vegyipari Technikumban, majd egyetemi előfelvételt nyert. A diploma megszerzése után, 1974 szeptembertől tudományos ösztöndíjas gyakornok, majd tudományos segédmunkatárs az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetében. 1977-től műszaki fejlesztőmérnök az OKGT Tiszai Kőolajipari Vállalatánál, ahol több fejlesztési irány/projekt kimunkálásán dolgozott, melyek közül a metil-tercier-butil-éter gyártás 1982-ben, és az izobutilén gyártás 1987-ben valósult meg. 1990-ben az akkor alakult TQM (Total Quality Management) csoport vezetője lett, amely megkezdte a vállalati irányítási rendszerek kidolgozását. A MOL Rt. megalkotása után, 1992-ben kinevezték a Tiszai Finomító Munka- és Tűzvédelmi Osztály vezetőjévé. A MOL szervezeti rendjéhez igazodva, később, a Finomító Egészségvédelem, Biztonságtechnika, Környezetvédelem Szervezet vezetője lett, melyhez egy ideig a Minőségügy is tartozott. Irányította és végezte a jelzett területekre vonatkozó szabályozások kidolgozását, folyamatos jogszabályi megfeleltetését és az ennek megfelelő működés ellenőrzését. Feladata volt a rendkívüli események kivizsgálása, a megelőző intézkedések meghatározása is. Az Integrált Irányítási Rendszer kialakítása során részese volt a felelőségi körébe tartozó folyamatok leírásának, a rendszerműködés auditálásának. Irányításával készült el a Finomító biztonsági jelentése és történt meg ennek folyamatos aktualizálása. 2012 decemberi nyugdíjazásával ért véget a 20 éven át itt végzett szakmai pályafutása, mely segítette a Finomító egészséget nem veszélyeztető, biztonságos és környezettudatos működését. 2013-ban, nyugdíjasként, a Tűzoltó és Műszaki Mentő Kft. szervezetében a MOL irányítású Tiszai Vegyi Kombináttal és a Tiszai Finomítóval szerződésben álló vállalkozások dolgozóinak biztonságtechnikai oktatását és vizsgáztatását végezte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bui Duc Ngoc

a kémia tudomány kandidátusa

*1950-ben született (Quang Ngai, Dél-Vietnám)
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 151/1974*

1968. augusztusában érkezett Budapestre, az amerikai-vietnámi háború miatt, a Dél-Vietnámi Nemzeti Felszabadítási Front (DVNFF) diákjaként. A következő időszakban a Nemzetközi Előkészítő Intézetben (NEI) a magyar nyelv elsajátítása jelentette a kihívást számára. 1969-ben felvételt nyert a BME Vegyésmérnöki Kar Műanyag Szakára, ahol sikeresen diplomázott. 1974. októberében, frissen végzett vegyésmérnökként utazott haza, Vietnámba. Mivel ekkor még tartott a háború, Hanoi-ban, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság fővárosában felvételt nyert az újonnan létrehozott ún. Vietnámi Tudományos és Műszaki Központ Fizikai Kutatóintézetébe (mai nevén: Vietnámi Tudományos Akadémia), ahol kémiai kutatóként dolgozott. 1975. szeptemberében, a háború befejezése után küldték Saigonba (ma: Ho Shi Minh Város), ahol több kollégájával együtt részt vett a HCM Kémiai Kutatóintézet létrehozásában. 1982-ben a Vietnámi Tudományos Központ (ma: Vietnámi Természettudományi Akadémia) és a Magyar Tudományos Akadémia közötti együttműködés keretében ismét Budapestre érkezett, ahol munkalehetőséget kapott. A BME Vegyésmérnöki Kar egyik kutatócsoportjának akkori vezetője, Prof. Dr. Szántay Csaba támogatásával került az egyik laboratóriumba, ahol Prof. Dr. Novák Lajos vezetésével dolgozott a „Prostaglandin total szintézise” csoportban. Itteni kutatásai eredményeképpen, 1985-ben, a sikeres disszertációt követően, a kémia tudomány kandidátusa cím birtokosa lett. A védés után rögtön hazautazott hazájába. 1985 és 1990 között a HCM Kémiai Kutatóintézetben dolgozott. 1991-től került a Dél-Vietnámi Gumiipari Rt-hez (CASUMINA), ahol 1992-ben a magyar TAURUS Rt-vel együttműködve, egy vegyesvállalatot hoztak létre (Joint Venture Company, TARUCHIMEX néven). Ezen vállalatnál az első két évben a magyar vezérigazgató mellett műszaki tanácsadóként, majd 1995-1996-ban ügyvezető igazgatóként dolgozott. 1996 végén, miután Magyarországon megszűnt a TAURUS Rt., kilépett a vegyesvállalatból. 1997. augusztusában néhány társával megalapított egy privát céget, NACOL Industrial Co., Ltd. néven, melynek fő profilja a gumikesztyűgyártás és -értékesítés volt. Ebben a cégben IT elnöként és ügyvezető igazgatóként dolgozott. 2016. év végén ment nyugdíjba és azóta Saigonban (HCM Városban) él a családjával.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dalmadi Gyula

1949-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 46/1974

A diploma megszerzését követően a Chinoin Gyógyszergyárban kezdett dolgozni, és 2011-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig ugyanezen a munkahelyen tevékenykedett. Mindvégig a prosztaglandin alapú gyógyszerhatóanyagok gyártási technológiájának fejlesztésével, és termelésével foglalkozó szervezeti egység munkatársa volt, először fejlesztő mérnökként, később termelésirányítóként, végül műszaki vezetőként. Több szabadalom társszerzője.

Munkája elismeréseként Wartha Vince Emlékérem és Chinoin Életműdíj kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Déri György

*1948-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 77/1974*

A vegyészettel való elkötelezettsége a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban kezdődött. Kisebb kitérő - vegyigépészeti felsőfokú technikum – után, Műanyag- és Gumiipari szakon, 1974-ben a BME-n szerezte meg diplomáját. 1979-ben szintén a BME Vegyészmérnöki Karán gazdasági mérnök szakon diplomázott, ahol a diplomamunkája során megismerkedett az akkor újdonságnak számító értékelemzéssel, ami ezután egész életére meghatározta gondolkodásmódját. Az első diploma utáni munkahelye az Élgép Műanyagfeldolgozó Gyárában volt, ahol technológusként dolgozott. Ezt követően a Budaflax Műszaki Szövődéjét vezette, ahol részt vett az akkor legkorszerűbb tűzoltótömlő-gyártás szabadalmazásában és a gyártás beindításában. Ezután egy termelészövetkezet műanyagfeldolgozó melléküzemágának vezetője lett, ahol több új termék gyártása történt mintaoltalmi és szabadalmi alapján. A későbbiekben saját vállalkozások irányításával és befektetések kezelésével foglalkozott, illetve nyugdíjasként teszi ezt azóta is.

Munkája elismeréseként az alábbi kitüntetésekben részesült - Kiváló Újító, Kiváló Ifjú Mérnök, Tűzbiztonság Érem arany fokozata, Termelészövetkezet Kiváló Dolgozója.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Everling Márta

*1951-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 21/1974*

Első munkahelyén, az Almásfüzitői Timföldgyárban, a Kutató Laboratórium profiljának megfelelően, feladata volt a felmerülő technológiai problémák és megoldási lehetőségeik modellezése laborkísérletekkel, valamint kísérletek tervezése és értékelése. 1981-től a REANAL Finomvegyeszergyár Alkalmazástechnológiai Laboratóriumában rágcsálóirtószer-formulázási kísérletekkel foglalkozott. 1984-től 11 évig a gyár Minőségellenőrző Laboratóriumában finomvegyeszeres, humán- és állatgyógyászati termékek, agrokemikáliák analitikai vizsgálata, vizsgálati módszerek kidolgozása és háziszabványok készítése volt a feladata. A vizsgálatok során elsősorban műszeres analitikai mérésekkel foglalkozott. Részt vett az ISO 9001 bevezetésével kapcsolatos tevékenységben is. Feladataihoz kapcsolódóan egyetemi továbbképzéseken vett részt (spektrográf, atomabszorpciós spektrofotometria, HPLC, GMP, minőségbiztosítás, mintaelőkészítés kromatográfiás módszerekhez). Hat évig műszeres analitika csoportvezető volt. Munkahelyein újításai voltak, szabadalmakban is közreműködött. 1994-ben a BME Vegyésmérnöki Karán, az Analitikai Kémiai Szakmérnöki Szak Műszeres Analitikai ágazatán kitüntetéses szakmérnöki oklevelet szerzett. 1995-től a Finomvegyeszer Szövetkezetben a Minőségellenőrző Laboratórium vezetőjeként dolgozott. Feladata volt az üzemi gyártásokhoz szükséges alapanyagok, gyártásközi- és végtermékek vizsgálata és minősítése, műszeres és hagyományos analitikai kémiai módszerekkel. Továbbá fontos feladata volt a kutatási-fejlesztési tevékenység támogatása; kísérleti anyagok analitikájának kidolgozása, új technológiák kialakításakor a gyártásközi és végtermékek analitikai vizsgálati módszereinek, minőségi követelményeinek kidolgozása. 2003-tól Minőségirányítási vezetői feladatokat is ellátott. 2009. végén vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fömötör Ferenc

egyetemi adjunktus

1950-ben született Mecséren
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 22/1974

Az egyetem elvégzése után üzemmérnökként, majd később fejlesztőmérnökként kezdett el dolgozni a Győri Magyar Vagon- és Gépgyárban, majd a megyei Növényvédő Állomáson volt szermaradék-vizsgáló. 1976-tól tanársegédként dolgozott a Kaposvári Mezőgazdasági Főiskolán, és a műszaki doktori cím megszerzése után egyetemi adjunktus a jogutód Pannon Agrártudományi Egyetemen. Kémiai gyakorlatokat vezetett, és önállóan oktatta a biokémiát. Számos kutatásban vett részt, szakkikket, egyetemi jegyzeteket és segédleteket írt. 2000-től a Környezetvédelmi Minisztériumban dolgozott vezető főtanácsosként. Jelentős szerepet vállalt a kémiai biztonsággal kapcsolatos uniós irányelvek magyarországi implementációjában, amelyek közül a SEVESO II. volt a legjelentősebb. Munkája során különböző nemzetközi szervezeteknek volt a magyarországi képviselője, így a NATO CCMS-nek, az OECD WGCA-nak, az EC JRC-nek, és több nemzetközi kutatásban is szerepet vállalt. Számos előadást tartott hazai és nemzetközi fórumokon. Szakkönyveket, szakkikket, tanulmányokat szerkesztett az ipari biztonság témakörétől kezdve a természetvédelemig bezárólag.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gádoros Gabriella

*1951-ben született Tatabányán
Vegyészmérnöki oklevél száma: 94/1974*

Diplomája megszerzése után előbb tudományos munkatársi, majd tanársegédi állást töltött be a BME Általános és Analitikai Kémia Tanszékén. A gázkromatográfiás analitikai csoport tagjaként dolgozott, analitikai gyakorlatokat vezetett, diákokat készített fel nemzetközi analitikai versenyekre. 1977. szeptemberében az OKGT Tiszai Kőolajipari Vállalatánál helyezkedett el. Kezdetben műszaki mérnökként végezte munkáját, ahol részt vett a vállalatnál létesítendő laboratóriumi háttér megteremtésében. Később tevékenységét a már működő minőségellenőrzési laboratóriumban főelőadóként, majd a kromatográfiás részleg vezetőjeként folytatta. Részt vett a Vállalatnál 1982-ben létesült metil-tercier-butiléter üzem indításával kapcsolatos laboratóriumi vizsgálatok szervezésében, majd az 1987-ben felépült izobutilén kísérleti félüzem gyártásközi és minőségellenőrzési rendszerének kialakítása, működésének biztosítása volt a feladata. Később az olajipari vizsgálatok teljes körét irányította. 1992-től képzett auditorként részt vett a Finomítóban bevezetett Minőségirányítási, valamint Egészségvédelmi, Biztonságtechnikai, Környezetvédelmi Irányítási Rendszerek kialakításában, működtetésében és felülvizsgálatában. A MOL Rt. létrejötte után, 1995-től a Tiszai Finomító Minőségellenőrzési Osztályvezetője, majd 2003-tól a Minőségellenőrzés Szervezet vezetője volt a 2011-ben történt nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyenis Éva (Deme Éva)

*1949-ben született Táska községben
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 62/1974*

Az egyetem elvégzése után, a Kispesti Textilgyárban helyezkedett el, ahol 28 évig dolgozott. Az üzemi tapasztalatokat a technológia részlegén szerezte meg, megismerve a kikészítő üzem teljes vertikumát, így a fehérítés, festés, henger-, sík- és rotációs filmnyomás, nyomószerszám-készítés, kikészítés, csomagolás menetét. Másfél évig a filmnyomó üzemben koloristai beosztásban dolgozott. Később a termelő munka irányításával foglalkozott üzemvezetői, kikészítő főmérnöki munkakörökben. Szakmai területe a textilanyagok vegyi kezelését, festését, mintázását, kikészítését ölelte fel. Irányította a technológiai folyamatok változását, korszerűsítését, az újdonságok hazai bevezetését. 2002-től egy spanyol tulajdonú orvosi készülékeket gyártó cég magyarországi leányvállalatának létrehozását kapta feladatul, mindezt magyar beszállítók megszervezésével. Az itt gyártott termékeket auditáltatta, a termelési folyamatban minőségirányítási rendszert vezetett be, majd létrehozta a környezetközpontú irányítási rendszert is. 2008-tól nyugdíjas. Élete során folyamatosan képezte magát, így munka mellett elvégezte a BME-n a Vegyipari gazdasági mérnök szakot, valamint később mérlegképes könyvelő – vállalkozó szakképesítést is szerzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hódsági Imre Csaba

1951-ben született Szarvason

Vegyésszérméni oklevelének száma: 82/1974

Az egyetem elvégzése után a győri Graboplastban kezdett dolgozni. Először a gyártásvezető főmérnök személyi titkára volt, majd a gyár nemszőtt kelme (vlies) üzemébe került technológusi beosztásba. Ezt követően üzemvezető-helyettes, majd üzemvezető lett. Az üzem termékeit részben műbőr ipari alapanyagként, részben cipőipari bélésként használták fel. Az irányítása alatt álló üzemben készült cipőipari bélések exportja az 1980-as években erősen felfutott, így az export piacok mind az öt földrészre kiterjedtek. Rendszerváltáskor a Graboplast is megkapta az önálló külkereskedelmi jogot, így ekkor az egyik leányvállalatának, a Grabotext-nek a kereskedelmi vezetőjévé nevezték ki. Az 1990-es évekre a Grabotext, a sikeres exporttevékenysége révén a holding egyik legnyereségesebb vállalkozása lett. A 2000-es években a kínai cipőgyártás monopol helyzetbe került a piacon. A holding vezetése a termékváltás helyett a Grabotext megszüntetése mellett döntött, ezért 2005-ben új munkahelye a német tulajdonú J. H. Ziegler Magyarország Kft. lett, ahol működtetési igazgatóként tevékenykedett. Az új vállalat zöldmezős beruházást hajtott végre Bábólnán, ahol magyarországi irányítóként vezényelte le az új csarnok építését, majd a gyártósor beüzemelését. Az új, nemszőtt kelme gyártósor elsősorban bútorigipari párnázó anyagokat készített. A gyors és sikeres működés miatt a német cégvezetés a vállalat legnagyobb beruházását is Magyarországra hozta, ami a második gyártósor elindítását jelentette. Ez az üzembrész a nagy autógyárak (Audi, Mercedes, Volkswagen) számára gyártott hangszigetelő anyagokat és ezzel járult hozzá a J. H. Ziegler Magyarország töretlen fejlődéséhez. A cég napjainkban is prosperál. A 2011. évi nyugdíjba vonulásakor örömmel fogadta a vállalatvezetés és a tulajdonosok elismerését, valamint a Textilipari Műszaki Tudományos Egyesület kitüntetését. Jelentős szakmai sikernek érezte, hogy az előző munkahelye által külföldre eladott gépsorok helyett, Magyarországon, egy nagyságrenddel nagyobb műszaki textíliákat termelő gyár jött létre a közreműködésével.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hódságiné Mihályi Éva

*1950-ben született Jászapátin
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 33/1974*

Az egyetem után a Győri Graboplastban kezdett dolgozni, ahol először technológusként, majd a Műbörgyár környezetvédelmi felelőseként tevékenykedett. Közben elkezdte tanulmányait a BME Vegyésmérnöki Karán indított Környezetvédelmi szakmérnöki képzésben, amelyet jeles minősítésű oklevéllel fejezett be. A szakmai pályafutásával párhuzamosan, a szintén BME Vegyésmérnöki Karán végzett férjével, megvalósították a nagy családról szőtt álmukat. Gyermekük nevelése érdekében tanári pályára váltott. Megszerezte az oktatáshoz szükséges kiegészítő felsőfokú végzettségeket. Munkahelye a győri Prohászka Ottokár Katolikus Általános Iskola és Gimnázium lett. Itt először hittant tanított, amely tárgy oktatásához a győri Hittudományi Főiskolán hitoktatói végzettséget szerzett. Ezután, az iskola kérésére, a gimnáziumban kémiát tanított, melyben segítette a BME Természet- és Társadalomtudományi Karán a mérnök-tanári oklevél megszerzése. A tanári pályát is nagyon megszerette. A Vegyésmérnöki Karon szerzett tudása segítette hozzá, hogy a kémia oktatást magas szinten művelje. Ezt bizonyítja, hogy több diákja is sikeresen felvételizett orvosi egyetemre, a BME Vegyésmérnöki Karára, illetve szép eredményt ért el az Irinyi János Országos Kémiai versenyen. A tanári pályán húsz évet töltött. Az utolsó öt évben már, nyugdíjasként dolgozott.

Életpályája bizonyíték arra, hogy lehetséges sikeres szakmai karriert futnia egy nagycsaládos édesanyának is. Négy diplomája mellett, nyolc gyermeknek adott életet, akiket férjével együtt sikeresen felneveltek. Valamennyien egyetemet, főiskolát végeztek. Négyen a BME diákjai voltak, közülük ketten pedig a Vegyésmérnöki és Biomérnöki Kar hallgatóiként fejezték be tanulmányaikat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hollósi Kornélia

1950-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 63/1974

Az egyetem elvégzése után a textiliparban dolgozott 30 évig. A Lenfonó és Szövőipari Vállalatnál, fejlesztő mérnökként kezdett. Az új gépsorok ajánlatainak összehasonlítása volt a feladata. Ennek alapján kerültek beszerzésre a budakalászi, a csillaghegyi és a győri gyárakban felállításra került új gépsorok. Már az első évben lehetősége volt svájci tanulmányútra, köszönhetően a német nyelvtudásának. 1982-től a Pamutnyomóipari Vállalathoz hívták egy központi fejlesztő laboratóriumba, ahol laborvezető lett. A legújabb színezékek, kikészítőszerkezetek összehasonlító vizsgálatait végezték itt kisüzemi körülmények között - a külföldi technikusok által hozott mintákból -, a legjobb kiválasztására. Innen is többször nyílt lehetősége külföldi tanulmányútra menni, nagy cégekhez (CI-GE, Sandoz, Bayer Stork, Chemapol stb). 1989-ben a Lörrach-i német cég új textil-kikészítőgyárat épített Budapesten, KBC néven, amelynek berendezésében, mint laborvezető vett részt. Kezdetben egy hónapot Lörrach-ban töltött az ott folyó munka tanulmányozására. A labor feladata volt - a színbeállításokon kívül - a nyersáru és készáru minőségellenőrzése, valamint az üzemi problémák megoldása. A labor a legkorszerűbb gépekkel volt felszerelve (pl. A Magyarországon akkoriban ritka színmérővel). 14 éven át volt ennél a cégnél alkalmazásban. Sokat foglalkozott diákok szakmai oktatásával, amely munkáért az Budapesti Műszaki Egyetem elismerő oklevélben részesítette. 2003-ban a marcali Mustang Farmergyár minőségi igazgatója lett. A cégnél folyó munka megismerésére egy hónapot Künzelsau-ban, a gyár központjában tölthetett. Feladata volt a gyár minőségügyi tevékenységének ellenőrzése, a nyersáru beérkezésétől a szabászaton, varrodán, festődén át, a készáruig. 57 éves korában vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hornyák Margit

címzetes egyetemi docens

1950-ben született Győrött
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 83/1974

Szakmai pályafutása fejlesztőmérnökként indult a RÁBA Magyar Vagon- és Gépgyárban. Érdeklődése 1981-től a környezetvédelem, ezen belül az akkor formálódó hulladékgazdálkodás felé fordult. Kezdetben az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal háttérintézetének győri állomásán, vizsgálómérnökként dolgozott, majd számos átszervezést követően, az észak-dunántúli regionális környezetvédelmi hatóság igazgató-helyetteseként irányította a hatóság vízvédelmi, levegőtisztaság-védelmi, zaj- és rezgésvédelmi, veszélyes hulladék-gazdálkodási, továbbá laboratóriumi tevékenységét. 1991-ben a BME Vegyésmérnöki Karán sikeresen megvédte a felületkezelő ipar környezetvédelmi hatásaival kapcsolatos disszertációját és kémiai technológia szaktudományból egyetemi doktori címet szerzett. 1997-ben áthelyezték a Környezetvédelmi Minisztériumba, ahol előbb a Hulladékgazdálkodási Osztály, majd 2002-től négy éven át a Hulladékgazdálkodási és Technológiai Főosztály vezetőjeként végezte munkáját hazánk EU-csatlakozásának előkészítése, az Európai Unió szabályozásával harmonizáló hazai jogi, műszaki és gazdasági szabályozás alapjainak megteremtése érdekében. 1989 és 2015 között több egyetemen oktatott a posztgraduális hulladékgazdálkodási szakmérnök-képzésben, a környezetgazdálkodási agrármérnök-képzésben, továbbá a főiskolai szintű környezetmérnök-képzésben. Számos hazai és külföldi publikációval rendelkezik, társszerzője főiskolai jegyzetnek és tankönyvnek. 2006 és 2022 között szakmai lektora volt a Hulladéksors, majd a Zöld Ipar Magazin, és az In Green szakmai folyóiratoknak. Munkássága elismeréseképpen a Környezetvédelmi és Vízügyi Miniszter „Környezetünkért Díjjal”, a Magyar Mérnöki Kamara „A Környezet Védelméért Díjjal”, és „A Környezetvédelmi Műszaki Felsőoktatásért Kitüntető Oklevéllel”, a Magyar Kémikusok Egyesülete „Preisich Miklós Díjjal”, a Gépipari Tudományos Egyesület „A technika fejlesztéséért” éremmel, Győr-Moson-Sopron megye Közgyűlése „Gróf Széchényi Ferenc díjjal” tüntette ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Gyula

*1950-ben született Csörötneken
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 47/1974*

Diplomásként az első munkahelye, 1974 és 1976 között, az EGYT Gyógyszervegyészeti Gyár Galenikus Üzeme volt. Az üzem Körmentre telepítését 1976. I. negyedévében technológiai szempontból irányította. Eleinte művezetői munkakörben, majd üzemtechnológusként dolgozott. Részt vett a Galenikus készítmények kísérleti gyártásában, üzemelésében is. Közreműködött több új készítmény gyártástechnológiájának kidolgozásában, fejlesztésében (pl. A Canesten kenőcs, az Irix/Naksol spray). Mentorálta a kezdő mérnököket, gyógyszerészeket. Az Intermedier GMK egyik alapítója, szakmai vezetője volt, ahol gyógyszeralapanyagokat, gyógyszereket gyártottak. 1983-1985 között a Zalahús gyártás- és gyártmányfejlesztője, 1985 és 1999 között a Bábolna-Feta Takarmányipari Kft. (Zalacséb) laborvezetője volt. Ez utóbbi területen tejpótló borjú- és malactápszerek kifejlesztésében, takarmányok és tápok tejsavas savanyításában, tejsavtermelő baktérium tartalmú készítmények fejlesztésében végzett kiemelkedő munkát. Néhány rövidebb ideig tartó munka után (Medi-Galen Kft., Babati Húsipari Kft., Valley Feed Kft.) ismét a Körmentdi Gyógyszergyárban (új nevén: Egis Gyógyszergyár) dolgozott. Analitikusként innen ment nyugdíjba. Ezután a körmentdi Rázsó Imre Szakközépiskolában klasszikus analitikát, titrimetriát oktatott. Jelenleg Zalaháshágy község polgármestere.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Jurák Ferenc

1949-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 48/1974

A diploma megszerzését követően az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyár (jelenleg: Egis Gyógyszergyár Zrt.) Növényvédelmi Kutató Laboratóriumában kezdett dolgozni növény-növekedést szabályozók, rovar feromonok és juvenil hormonok sztereoszelektív szintézise témákban. 1979-ben Vállalati Iparjogvédelmi továbbképzésen vett részt. 1980-ban angol középfokú nyelvvizsgát tett. 1981-ben a BME Vegyésmérnöki Karán kitüntetéses Növényvédőszer kémiai szakmérnöki diplomát szerzett. 1983-ban Elméleti Szerves Kémia Szaktudományból Műszaki Doktori címet szerzett. Értekezését Juvenil hormon előállítása témában készítette. A Növényvédelmi Kutatólaboratóriumban 28 szabadalom kidolgozásában vett részt. A témával kapcsolatos előadásainak, közleményeinek száma 9. 1985-től továbbra is az EGYT-ben, de a termelőüzem laborvezetői feladatait látta el. Ezen belül tevékenysége volt új gyártások megszervezése, a gyártásközi ellenőrzés kialakítása, a minőségi követelmények betartatása és a vállalat számára kulcsfontosságú technológiai fejlesztések kidolgozása. A fejlesztések 17 üzemi körülmények között alkalmazható szabadalmat eredményeztek. 1985-től, annak megszűnéséig, az MTA Kémiai Tudományok Osztálya szervezésében működő Terpenoid-kémiai munkabizottság tagjaként részt vett annak tevékenységében. 2012-ben nyugdíjba vonult. Tapasztalatait 2009-től napjainkig a Bábólna Bio Zrt. tanácsadójaként is kamatoztatja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kardos Tamás

*1949-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 84/1974*

1974-ben kezdett dolgozni a Villamosszigetelő és Műanyag Gyárban, ahol a mai napig is alkalmazott. Tevékenységét fejlesztőmérnökként kezdte, majd a fejlesztési főmérnöki, műszaki igazgatói és kereskedelmi igazgatói feladatokat látta el. Privatizáció során résztulajdonosa lett a vállalatnak. Az 1980-as évek elejétől néhány évig a GTE Műanyagipari szakosztályának titkára volt. Jelenleg kereskedelmi és fejlesztési tanácsadóként tevékenykedik a VSZM Kft-ben. Munkaviszonyának 40 éve alatt több termékcsalád – többek között polipropilénből készült akkumulátor-házak és fedelek, hőre zsugorodó csövek és idomok, oxigéndiffúziós réteggel ellátott fűtés-, padlófűtés- és falfűtés-rendszerek, optikaikábel-védőcsövek – fejlesztését végezte, illetve vezette. Irányította a vállalat világbanki finanszírozású fejlesztését és beruházását. A cég privatizációja után jelentős szerepet vállalt az export piacának növelésében, utólagos hőszigetelő-rendszerek, valamint mini kábelcsatorna-rendszerek kifejlesztésében és értékesítésében. Nyugdíjba vonulása óta fejlesztési és kereskedelmi feladatok előkészítésével foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kocsi Emilia Erzsébet

*1948-ban született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 97/1974*

A diplomaszerezés után a BME Vegyéssz mérnöki Kar Analitikai Kémia Tanszékén dolgozott tudományos munkatársként, ahol a gázkromatográfiás kutatásban és az oktatásban vett részt. 1978. szeptemberében négy évre (külszolgálat kapcsán) Algériába költözött. 1979. szeptemberétől az Oráni Tudományegyetemen, a műszeres analitikai labor vezetőjeként dolgozott. 1982. év végétől a BME Analitikai Kémia Tanszék HPLC Laboratóriumában folytatta munkáját, ahol a gyógyszerkutatásban, fejlesztésekben és az oktatásban vett részt. 1988-ban az állati premixek vitamin-tartalmának HPLC-s vizsgálata témában egyetemi doktori fokozatot szerzett. Ezt követően bekapcsolódott a BME-n induló francia tagozat oktatási tevékenységébe, melynek kapcsán többször részt vett francia tanulmányutakon. 1990 és 1997 között a Qualisoft Kft. dolgozójaként számítástechnikával foglalkozott. 1998-ban az Országos Borminősítő Intézet (OBI) laboratóriumában boranalitikai munkára kérték fel, majd itt 2006. augusztustól nyugdíjazásáig igazgató-helyettesi munkakört látott el. Részt vett a hazánk EU-s csatlakozását megelőző jogharmonizációs folyamatok kidolgozásában is. Minisztériumi delegált szakértőként vett részt Párizsban és Brüsszelben az EU-s boranalitikai módszerekkel foglalkozó bizottságok munkájában. 2009-től az OBI jogutódja, az MGSZH, majd a NÉBIH Borászati és Alkoholos Italok Igazgatóság igazgató-helyetteseként folytatta munkáját. Vezetői tevékenysége idején, az országban elsőként, sikerrel kezdték el alkalmazni a borhamisítás elleni küzdelem egyik jelentős modern fegyverét, a cukor-eredet meghatározására alkalmas SNIF-NMR módszert, és az ehhez kapcsolódó IR-MS technikát. 2012. decembertől nyugdíjasként foglalkozik továbbra is boranalitikával és a hatósági munkát segítő laboratóriumi szakrendszerek fejlesztésével. A mai napig rendszeresen részt vesz a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet (OIV) boranalitikai módszereinek kidolgozásában. Szakmai munkájának elismeréseként, 2018-ban, a magyar borokkal és alkoholos italokkal kapcsolatos hatósági munka fejlesztése érdekében végzett tevékenységéért, a nemzetközi és hazai élelmiszer-, ill. boranalitika területén elért eredményeiért a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Korda Béla

címzetes egyetemi docens

1949-ben született Pécssett
Vegyésmérnöki diplomájának száma: 28/1974

A Pécsi Nagy Lajos Gimnáziumban érettségizett. Az alapképzés után a Biológiai és Élelmiszeripari Szakon diplomázott, 1974-ben vegyésmérnöki és mérnök-tanári oklevelet szerzett. Első munkahelye a Tejipari Tröszt Tejtermékek Ellenőrző Állomásán volt, ahol a rutin laboratóriumi vizsgálatok mellett új termékek szabványosításában vett részt. 1975 és 1994 között a BME Vegyipari Műveletek Tanszékén tanársegéd, majd az egyetemi doktori vizsga után adjunktus volt. Kutatási területe szétválasztási műveletek, ioncsere, majd abszorpciós és desztillációs tányérszerkezetek vizsgálata volt. Doktori dolgozatának témája erőművi víztisztítás. Ennek keretében az MVMT Gagarin (ma Mátrai) Hőerőműve különböző szerkezetű ioncserélő oszlopainak tartózkodási idő-eloszlás mérése gyakorlati jelentőséggel is bírt. 1985-ben fél éves franciaországi ösztöndíjban részesült. A Nancy-beli ENSIC (Ecole National des Sciences Industrielles de Chimie) és a Vegyipari Műveletek Tanszék együttműködéséből számos cikk, előadás, poszter született magyar és angol nyelven. A rendszerváltáskor érdeklődése a gyakorlati élet felé fordult. Közgazdász oklevelet szerzett a Külkereskedelmi Főiskolán, majd a Mediplan Kórháztervező és Technológiaszerelő Kft-nél aktív részese lett a cég exponenciális felívelésének, mint létesítmény-főmérnök. 1998-tól 2021-ig, nyugdíjba vonulásáig, a Holimex Mérnöki és Kereskedelmi Kft. mérnök-üzletkötője volt. Holland és más nyugat-európai gépgyártókat képviselve, nagy értékű vegyipari berendezések importját, üzembehelyezését és karbantartását szervezte, felügyelte, elsősorban a gyógyszer- és élelmiszeriparban. A gyakorlati életben szerzett tapasztalataiból előadást tartott a környezetvédelem iránt érdeklődő vegyésmérnök hallgatóknak. E tevékenységét a Kar 2017-ben címzetes egyetemi docensi kinevezéssel honorálta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kovács Ferenc Sándor

*1950-ben született Szolnokon
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 98/1974*

Diplomamunkáját a Budapesti Műszaki Egyetem kiküldöttjeként, a Tallinni Műszaki Egyetemen készítette és védte meg. Diplomázása után a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalatnál (KHV) helyezkedett el labormérnökként, ahol szakterülete a szappanok, valamint a mosó- és tisztítószeres minőségbiztosítási vizsgálata és a gyártástechnológia fejlesztése volt. 1977 és 1988 között az Országos Kőolaj- és Gázipari Trösztnél (utóda a MOL) a kőolajipar által felhasznált speciális vegyi alap-, segéd- és adalékanyagok importját végző egységet irányította. Ezt követően a szénhidrogén-kutatási és kitermelési koncessziós projektek nemzetközi felkutatását, többretű szakmai elemzését, értékelését szervezte a MOL vállalatcsoport marketing irodájánál (OGIMI). Ennek eredményeként 1991-ben kőolaj- és gázkutatási koncessziós szerződés került aláírásra Tunéziában. A MOL-csoport összevontan vásárolt vegyitermék beszerzését végző AGEL leányvállalatot vezette 1992 és 1995 között. A privatizáció után, 1998-ban, a szolnoki Tiszamenti Vegyiművekben lett kereskedelmi igazgató. Irányításával stabil pályára állt a vállalat termelése, megerősödtek a cég piaci pozíciói. 2005-2006-ban a PKN ORLEN SA lengyel kőolajipari vállalat magyarországi piacra lépésekor műszaki tanácsadóként dolgozott a forgalmazás beindításán és fellendítésén. 2007-től a MASPED alkalmazásában vagonvételes oldószer-, kőolaj-feldolgozási termék és ipari rönkfa vasúti szállítmányozásában látott el vagongazdálkodási feladatot a nyugdíjba vonulásáig. 1981-1983-ban vegyipari gazdasági mérnöki diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. Ezt követően az Általános Kémiai Technológia Tanszéken speciális élelmiszeripari kenőzsírok előállításával, valamint alkalmazás-technikai vizsgálatával foglalkozott és védte meg egyetemi doktori címét 1988-ban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Králik Dezső

*1951-ben született Budapesten
Vegyésszérméni oklevelének száma: 30/1974*

A diploma megszerzése után, 1974-ben, az újpesti Gyógyszerkutató Intézet kemoterápia osztályán kezdett dolgozni, tudományos segédmunkatársként. Az Intézetben szintetizált szerves vegyületek hatását vizsgálta patogén gombákon. 1976-ban elhagyta Magyarországot és az USA-ban telepedett le. 1978-ban a detroiti Wayne State University-n vegyészérméni Master of Science diplomát nyert elektrokémiára szakosodva. A diplomamunkájából („Hidrogénfejlődés és cink dendrit-képződés az átfolyó elektrolitos cink-klór cellában”) két publikált cikk lett: a Journal of the Electrochemical Society és a Journal of Applied Electrochemistry folyóiratokban. Tagja lett az Electrochemical Society-nek és az American Institute of Chemical Engineers nevű szakmai társaságnak. Az elektrokémiai orientáltsága végig megmaradt a karrierje során. 1978 és 1982 között a Diamond Shamrock cég clevelandi kutatóintézetében dolgozott kálium-hidroxid, klór, krómsav és fém króm elektrolitikus előállításán, Nafion kationcserélő membrán alkalmazásával. 1982 és 1987 között a clevelandi Eveready Battery cégnél dolgozott tartóselem-fejlesztő mérnökként, és az alkalikus elemek szerkezete és elektromos teljesítménye közötti összefüggéseket vizsgálta. 1987 és 1990 között az Eastman Kodak cég Ultra Technologies nevű kutatóintézetében foglalkozott környezetbarát (zéró higanytartalmú) elemek kifejlesztésével a New York-állami Newarkban. 1990 és 1995 között a New York-állami Rochester-ben az Eastman Kodak cég központjában fotoemulziók szűrésének optimalizálásával foglalkozott. 1995 és 1998 között, ugyanitt, a fotográfiában alkalmazott zselatin oldatok, valamint az ezekhez adott színezékek stabilitásának optimalizálásával foglalkozott. 1998 és 2002 között Bostonban, majd a Connecticut-állami Bethel-ben a Duracell cégnél az Ultra és a CopperTop márkájú tartóselemek elektromos teljesítményének növelésével foglalkozott. Végül önálló szakmai tanácsadóként tevékenykedett elemekkel, akkumulátorokkal és ezeknek hordozható, kézi szerszámgépekben való alkalmazásával.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnoki tevékenységét.

Kriston Nándor

1950-ben született Borsodbótán
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 100/1974

Kazincbarcikán, az Irinyi János Vegyipari Technikumban érettségizett. A diploma megszerzése után, 1974-től a NME Vegyipari Automatizálási Főiskolai Karán, Kazincbarcikán tanított kémiát, vegyipari alpműveleteket, majd műanyag-alkalmazástechnikát 1981-ig. 1981-ben a Bánvölgye MGTSZ-ben alapított egy műanyag melléküzemágot, amiben PE- és PVC-feldolgozással kezdtek foglalkozni. A melléküzemágból - az akkori lehetőségeket kihasználva - a TSZ és a Borsodi Vegyi Kombinát közös tulajdonaként, megalapította a Grafol GT-t, amelynek árbevétele 1988-ra elérte az 1 milliárd Ft-ot. A GT a rendszerváltás után Grafol Kft. néven működött tovább, melynek vezetője volt 1993-ig. Ennek a cégnek az utódja a mai napig is működik. Ezután 1996-ig magánvállalkozásban dolgozott. Közben 1987-től a Sajókaza és Vidéke Takarékszövetkezet igazgatósági tagja, majd FB elnöke volt. 1997-től a takarékszövetkezet ügyvezetője lett. Megszervezte ezen takarékszövetkezetből, egyesülésekkel, a Sajóvölgye Takarékszövetkezetet, amelynek elnöke és ügyvezetője lett nyugdíjazásáig. Közben 2012-től a Magyar Takarékbank ügydöntő FB elnökeként a TB első számú vezetője lett annak - a takarékszövetkezeti integrációs törvény által kikényszerített - megszüntetéséig. 25 éve elnöke egy vadásztársaságnak és közben két ciklusban a BAZ Megyei Vadászkamara elnöke és egyben az Országos Magyar Vadászkamara elnökségi tagja volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Lovas György Antal

egyetemi docens

*1947-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 8/1974*

Adiploma megszerzését követően az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karán kezdte szakmai munkáját. Ott szerzett 1985-ben Dr. Univ., majd 1997-ben PhD tudományos fokozatot a szerkezeti szerves kémia területén. Az ELTE Ásványtani Tanszéke Röntgenanalitikai Laboratóriumában dolgozott üzemeltetői-, majd tudományos főmunkatársként, vezetői beosztásban. 2006-óta egyetemi docensként végzi oktató- és kutatómunkáját. Kutatóként több neves külföldi intézményben, többek között az Egyesült Királyságban, az Egyesült Államokban és Ausztriában dolgozott különböző ásványi- és más kristályszerkezetekkel kapcsolatos projekteken. Oktatási tevékenysége a természetes és szintetikus/környezeti szerves szilárd fázisok analitikai módszereire terjed ki mind magyar, mind angol nyelven. Kutatómunkájában a fenti anyagcsoport szerkezeti kémiájával foglalkozik elsősorban röntgenkristallográfiai megközelítésben. Szakmai elismerései közé tartozik a 2001-ben elnyert Széchenyi István Ösztöndíj és több sikeres OTKA-pályázat vezetőként és társkutatóként. Több magyar és nemzetközi tudományos társaság tagja, vezetőségi tagja, illetve tisztségviselője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mihók Miklós

*Született 1950-ben Vilyvitányban
Vegyészmérnöki oklevele száma: 54/1974*

A vegyészmérnöki oklevél megszerzése után, 1974-től segédmunkatársként dolgozott a Gyógyszerkutató Intézetben. 1979-től a Biogal Gyógyszergyárban kutatómérnökként, majd 1985-től kutatási osztályvezetőként folytatta szakmai pályáját. Kutatási területe az originális béta-laktám antibiotikumok kutatása és fejlesztése volt. 1986-ban szakmérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán gyógyszer- és növényvédőszer kémiai, gyógyszervegyészeti ágazaton. Munkája során 7 közlemény és 9 szabadalom kidolgozásában vett részt. 1992-től több hazai kis- és közép-vállalatnál dolgozott különböző beosztásokban, egészségügyi, majd gyógyszer-marketing területen. 1999-től 2012. decemberéig, nyugdíjba vonulásáig, az Argochem Vegyipari Kft. (tulajdonosváltás után: Antigerma Kft.) ügyvezető igazgatójaként dolgozott. Szakmai területét az élelmiszeripari higiéniai termékek gyártása, fejlesztése, forgalmazása és alkalmazása képezte. Nemzetközi együttműködés keretében több közép- és nyugat-európai ország társ-vállalataival működött együtt kutatási, fejlesztési, gyártási, valamint marketing területen az élelmiszer-higiéniai iparban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pap Györgyi (Nagy Imre Györgyné)

*1951-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 35/1974*

Első munkahelye a Szabadegyházi Szeszipari Vállalat volt, ahol technológusként kezdett dolgozni. Később a mikrobiológiai labor vezetője lett. Két újításával is nyert az Országos Alkotó Ifjúság pályázaton („Szeszüzemi szénsavmosó tervezése”; „Torula élesztő hasznosítása a takarmányozásban”). 1977-től a Hazai Pamutszövőgyár (HPS) környezetvédelmi technológusaként tevékenykedett. 1978 - 1981 között elvégezte a BME környezetvédelmi szakmérnöki továbbképzést, ahol a Vízminőségvédelmi Szakon 1981-ben kitüntetéses szakmérnöki oklevelet szerzett. 1980-tól az MMG Automatika Művek Kutató-Fejlesztő Intézetében dolgozott kutató-fejlesztő mérnökként. Környezetvédelmi műszereket fejlesztettek, levegő- és vízminőségvédelmi, továbbá biztonsági és olajipari területen történő alkalmazásra. 1983-tól az MMG Központba került környezetvédelmi felelősként. 1984-től az Akkumulátor- és Szárazelemgyár (később: PERION Akkumulátorgyár) fejlesztő-, értékelemző-mérnöke lett, ahol nagyon sokrétű feladata volt. Folyamatosan képezte magát, több mérnöki továbbképző, műszaki egyetemi tanfolyamon is részt vett (pl. értékelemző, energetikai, hőátviteli témában). Szakmai munkája a PERION Akkumulátorgyár bezárásakor, 2001-ben véget ért. 2001-től 2008-ig, nyugdíjba vonulásáig, új területet ismert meg, pályázatkezeléssel, a kkv-k támogatásával foglalkozott, először a Magyar Vállalkozásfejlesztési Kht. (MVF) keretein belül, később a MAG Zrt-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pataki Pál

címzetes egyetemi docens

*1949-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 65/1974*

A diploma megszerzése után a TEXIMEI kémiai osztályán kezdett el dolgozni, ahol 1990-ig a kémiai osztályt vezette. 1991-től 23 éven át, nyugdíjba vonulásáig, az INNOVATEXT Textilipari Műszaki Fejlesztő és Vizsgáló Intézet Zrt. vezérigazgatója, majd pedig az intézet vezető tanácsadója volt. Időközben 1994-1995-ben az ENSZ/UNIDO szakértőjeként Kuvaitban irányította egy textil-minőségellenőrző laboratórium felállítását. A textilipari minőségellenőrzés, tanúsítás, nemzetközi követelményrendszerek, textilkémiai anyagvizsgálatok területén nemzetközileg elismert szakteknitely, aki az ÖKO-TEX nemzetközi minősítési rendszer kelet-európai úttörője és az Európai Unió K + F + I pályázatok meghatározó személyisége. Több hazai és nemzetközi szakmai szervezet tagja. Kezdeményezésével számos hazai és nemzetközi K + F + I projekt valósult meg az EU különböző keretprogramjaiban. Címzetes egyetemi docensként, a BME Vegyésmérnöki és Biomérnöki Kar Fizikai Kémia és Anyagtudományi Tanszék meghívott előadójaként jelenleg is részt vesz az egyetemi hallgatók oktatásában. A Magyar Könnyűipari Szövetség alelnöke, 2006-tól pedig 16 éven át a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület (TMTE) elnökeként tevékenykedett, melynek napjainkban tiszteletbeli elnöke. A hazai textilipari kutatás és fejlesztés területén végzett kimagasló munkásságáért és az akkreditált vizsgálóközpont eredményes működtetése érdekében kifejtett szakmai, ill. irányítási tevékenységéért 2006-ban Magyar Gazdaságért Díjban részesült. Az INNOVATEXT vezérigazgatójaként és a TMTE elnökeként a textil- és textilruházati termékek nemzetközi előírásainak, vizsgálati módszereinek, illetve minősítési rendszereinek magyarországi bevezetéséért 2011-ben Eötvös Loránd-díjjal tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Petri Zoltán

*1949-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 66/1974*

Az egyetem elvégzése után a textiliparban helyezkedett el. A Lenfonó- és Szövőipari Vállalat központi fejlesztési technológusaként új műgyanták, valamint segédanyagok beszerzését és üzemi kipróbálását végezte. Később a kikészítő üzem termelését irányította üzemvezető-helyettesként. Ezt követően textil- és könnyűipari vállalatoknál MEO-vezetői, technológusi, technológiai osztályvezetői feladatokat látott el. 1987-ben szerezte meg másoddiplomáját a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyész-mérnöki Kar Vegyipari gazdasági mérnök szakán. Ezt követően több nemzetközi minőségügyi, környezetvédelmi auditori, szakértői képzésen gyarapította ismereteit. 1991-ben a Textilipari Minőségellenőrző Intézetben helyezkedett el, ahol részt vett az újonnan kialakított, Magyarországon még bevezetés előtt álló, ISO 9000 nemzetközi minőségbiztosítási szabvány hazai értelmezésének, ipari alkalmazhatóságának kidolgozásában és első bevezetésében, a Taurus Gumiipari Vállalatnál. 1997-től a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem Közgazdasági Továbbképző Intézet főmunkatársa lett. Részt vett az Intézet másoddiplomás képzéseinek kialakításában. Oktatta a Minőségügyi ismeretek és az Innováció c. tantárgyakat, szervezte az Intézet tudományos pályázati munkáit. Az elméleti ismeretek gyakorlati alkalmazását vegyi-, élelmiszer-, vegyipari cégek, valamint oktatási intézményeknél valósította meg. Összesen több mint 20 cégnél végzett minőségügyi tanácsadói munkát, melynek során a szervezetek minőségügyi rendszerének átvilágítását, az ISO 9000 szabványoknak megfelelő rendszer kialakítását és gyakorlati bevezetését, a minőségügyi dokumentumok elkészítését végezte és ezzel elősegítette a cégeknek a nemzetközi ISO 9001 szabvány szerinti tanúsítványának megszerzését. 2009-ben, 41 évnyi munkaviszony után vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pongor Sándor

Professor Emeritus, a biológiai tudomány doktora, az MTA külső tagja

*1949-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 36/1974*

Az egyetem elvégzése után a Magyar Tudományos Akadémia Enzimológiai Intézetében helyezkedett el. 1978-ban a BME Vegyésmérnöki Karán fehérje-analitikai témában műszaki doktori címet szerzett, majd 1981-ben megszerezte a biológiai tudományok kandidátusa címet is. 1982 és 1985 között az Egyesült Államokban, a Rockefeller, ill. A Cornell Egyetemeken töltött be kutatói állást, majd hazatérve, 1985-től az akkor létesült Gödöllői Mezőgazdasági Biotechnológiai Kutatóközpont kutatási programját és tudományos részlegeit szervezte meg. 1989-ben elnyerte a Biológiai Tudomány Doktora címet és meghívták a trieszti International Centre for Genetic Engineering and Biotechnology (ICGEB) Intézetbe, ahol annak bioinformatikai és fehérjekutató részlegét szervezte meg és irányította 2015-ig. 27 évig vezette az ICGEB bioinformatikai nyári iskoláját. 2007 óta tanít bioinformatikát a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, 2010 óta egyetemi tanár, jelenleg Professor Emeritus. A Magyar Tudományos Akadémia és az Academia Europaea tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pongorné Kiss Emese

1951-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 26/1974

Az egyetem elvégzése után a budapesti Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem Élelmiszer-kémia Tanszéki csoportjánál helyezkedett el. 1978-ban a búzaliszt sütőipari minőségvizsgálatának tárgykörében "A búza-amilázok hatása a búzakeményítő minőségére" c. dolgozatával egyetemi doktori címet szerzett. Megszervezte az egyetem Élelmiszer-minőségvizsgáló szakát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Salgó András

az MTA doktora

*1951-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 39/1974*

A diploma megszerzésétől nyugdíjba vonulásáig a BME Biokémia és Élelmiszertechnológiai (BÉT), később: Alkalmazott Biotechnológia és Élelmiszertudományi Tanszékén (ABÉT) dolgozott, tanársegéd, adjunktus (1981), docens (1987), majd egyetemi tanári (1995) beosztásban. 1981-1982 között poszt-doc a Berni Egyetem Növényélettani Intézetben. 1987-ben kandidátus, 2004-ben MTA doktora címet szerzett. 1993-2015 a BÉT, ill. ABÉT tanszékvezetője, 1993-1999 a Vegyészmérnöki Kar dékán-helyettese. Az Élelmiszer-kémia, Élelmiszeripari technológia, Élelmiszer-analitika, Táplálkozás-biokémia, Közeli infravörös spektroszkópia c. tárgyak oktatója. Kutatásainak jellemző területei: Növényi proteolitikus enzimek tulajdonságai és funkciói. Növényélettani-biokémiai kutatások, elsősorban csírázásfiziológiai és növényi stressz vizsgálatok területén. Az élelmiszervizsgálati területen enzimés, reológiai, mikroszerkezeti kutatások. Az utóbbi évtizedekben a közeli infravörös spektroszkópiai módszerek mezőgazdasági, élelmiszer-, gyógyszer-, biotechnológiai és egyéb ipari alkalmazásai. 188 publikáció, 560 előadás, 7 elfogadott szabadalom is jelzi szakmai munkásságát. Összes független hivatkozások száma: >3200, H-index: 27. Az MTA Élelmiszer-tudományi Bizottság elnöke, Élelmiszerkönyv Analitikai Bizottság volt elnöke, ISO TC 34 mezőgazdasági és élelmiszeripari nemzetközi munkabizottság volt elnöke, SC 4 Gabonfélék albizottság volt elnöke. Az Acta Alimentaria főszerkesztője 2013-, a Magyar Mérnök-akadémia alelnöke 2014-, Fellow of ICC Academy 2006, Harald Perten Award 2002, Apáczai Csere János Díj 2011, József Nádor Emlékérem 2014, AACCI Amerikai Gabonakémiai Szövetség Nemzetközi Testületének kitüntetése 2015, Hajós Alfréd Aranyplakett 2020, Pro Alimentis Hungariae 2022. Kétszeres magyar bajnok (1970, 1975) és négyszeres magyar kupagyőztes (1970, 1972, 1979, 1981), 70-szeres válogatott kosárlabdázó, a MAFC (Műegyetemi Atlétikai és Football Club) Örökös Tagja, tanárelnöke.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Schoket Bernadette, PhD

*1950-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 67/1974*

Az egyetem elvégzése után textilipari mérnökként kezdett dolgozni. 1975 és 1980 között az Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Központban élelmiszerek nehézfém és növényvédőszer-maradék szennyezettségének kimutatását végezte. 1980-tól 2011-ig az Országos Közegészségügyi Intézetben, és annak jogutódainál dolgozott. 1999-től 2008-ig az Országos Környezetegészségügyi Intézet Molekuláris Környezet-epidemiológiai Osztályának a vezetője volt. Munkacsoportja a környezeti karcinogenezis szakterületén végzett kutatómunkát egészségkárosító környezetszennyező vegyületek, genetikai hajlamosító tényezők és a rákbetegségek keletkezése közötti összefüggések feltárása céljából. 1987 és 2002 között nemzetközi ösztöndíjasként, illetve vendégkutatóként összesen két évet töltött az Egyesült Királyság és egy évet az USA nemzeti rákkutató intézeteiben ugyanezen témában. 2005-től 2011-ig a kutatócsoportja két európai uniós környezetegészségügyi kutatási projektben vett részt konzorciumi tagként. Legkiemelkedőbb tudományos eredményeit policiklusos aromás szénhidrogén keverékek, valamint a dohányzás DNS-károsító hatásának molekuláris kimutatása, a környezeti kitettség biomarkereinek és azok meghatározási módszereinek a fejlesztése és molekuláris epidemiológiai alkalmazása terén érte el. 1981-ben szerzett műszaki doktori címet a BME Vegyésmérnöki Karán, 1999-ben PhD fokozatot a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen. Számos tudományos közleménye jelent meg kiemelkedő nemzetközi szakfolyóiratokban. Egyéb jelentős publikációi között is kiemelkedő a Biomarkers in Environmental Carcinogenesis címmel írott fejezete az Elsevier által 2011-ben kiadott Encyclopedia of Environmental Health című műben. Munkássága elismerésül a Magyar Higiénikusok Társasága 2007-ben Fodor József Emlékéremmel, 2013-ban Dr. Szendei Ádám Emlékéremmel tüntette ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simonyi Péter

*1950-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 90/1974*

Szakmai pályáját 1974-től 2012-ig a Budalakk Festék- és Műgyantagyárban és annak utódaiban folytatta. 1987-ig Zománc- és Festéküzemi termelésirányítóként, 1987-től 1990-ig a vállalat központjában tervezési területen, majd 1990-től 2012-ig az utódként vegyesvállalati formában működtetett Soroksári Gyárban különböző középvezetői beosztásokban dolgozott. Először anyaggyártási és informatikai területen, később ezek mellett üzemi és raktári területeken is tevékenykedett. Részt vett az új termékek üzemi technológiáinak kifejlesztésében, a különböző vállalati területek informatikai rendszereinek kialakításában és működtetésében. 1979-től 1982-ig Lakk-festék és gumiipari szakmérnöki oktatásban vett részt, majd 1982-ben kitüntetéses Szakmérnöki Oklevelet szerzett. 1987-től 1991-ig rendszerszervezői tanulmányokat folytatott a SZÁMALK Számítástechnikai Oktató Központ szervezésében, és 1991-ben Rendszerszervezői Oklevelet szerzett. 2012. novemberétől nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somorjai Ágnes (Rimanóczy Lászlóné)

1947-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 136 /1974

A Petrik Lajos Vegyipari Technikum elvégzése után az Állami Földtani Intézet termikus laboratóriumában dolgozott, ahol kőzetminták ásványi összetételét differenciális termoanalízissel határozta meg. A BME Vegyésmérnöki Kar szerves és biológiai vegyipari szakát munka mellett, esti tagozaton végezte. Diplomaszerezés után tudományos munkatársként vett részt az „Eocén program” keretében végzett kutatások műszeres és egyéb vizsgálati eredményeinek koordinálásában. 1986-tól az Állatorvostudományi Egyetem Biokémiai tanszékén az illó zsírsavak nagyhatékonyságú folyadékkromatográfiás (HPLC) vizsgálatának módszerét állította be és végezte a különböző biológiai eredetű minták analízisét. 1990-ben szakmérnöki oklevelet szerzett az analitikai kémiai szak kromatográfiai ágazatán. Angol nyelvből középfokú állami nyelvvizsgát tett. Részt vett a biokémia tantárgy magyar és angol nyelvű gyakorlati oktatásában. Zoológus hallgatóknak elméleti órákat is tartott. Kémia tárgyból egyetemi előkészítő tanfolyamot vezetett több éven át. 1994 -ben rövid szakmai tanulmányúton volt a Leuveni Katolikus Egyetem Zoológiai Intézetének Endokrinológiai laboratóriumában. Megismerte és elsajátította a pajzsmirigy-hormonok metabolizmusának megismerésére irányuló laboratóriumi vizsgálatok gyakorlati kivitelezését, majd a módszert bevezette hazai körülmények között is. 2004-től nyugdíjas-ként tovább dolgozott a korábbi munkakörben. 2007-ben két évtizedes munkája elismeréséül a Szent István Egyetemi Babérkoszorú Arany fokozata kitüntetést kapta. 2010-ben végleg nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Virág

*1950-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 69/1974*

A vegyésmérnöki diplomával együtt vegyész mérnök-tanári diplomát is szerzett. Az egyetem elvégzése után a Fővárosi Csatornázási Műveknél helyezkedett el, ahol 20 éven át részt vett a budapesti üzemek szennyvízkibocsátásának helyszíni ellenőrzésében. Ez a tevékenység a gyártástechnológiák részletes felülvizsgálatát jelentette, ami alapul szolgált az üzemek által kibocsátott szennyvíz laboratóriumi analitikai vizsgálatához. A szennyvízmin-ták elemzése mellett, a központi laboratóriumban szennyvíziszap-elemzéssel is foglalko-zott. Szakterülete az atomabszorpciós spektrometriával (AAS) végzett elemanalitika volt. Részt vett vizsgálati szabványok kidolgozásában és a szennyvíziszap mezőgazdasági elhe-lyezésével, hasznosításával kapcsolatos műszaki fejlesztésben. 1996-ban műszeres anali-tikus szakmérnöki oklevelet szerzett. Minőségirányítási téren szerzett ismeretei és szak-mai felkészültsége miatt a Nemzeti Akkreditáló Hatóságnál (korábban Testület) 1999-től minősítőként foglalkoztatták. 2010-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szalai Margit

*1951-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 68/1974*

Szakmai életútja a laboratóriumi feladatokhoz – agrokémiai, vízanalitikai, orvos laboratóriumi – vizsgálatokhoz kötődik. A diploma megszerzése után a Szolnoki Állami Gazdaságok Szakszolgálati Állomásán kezdett dolgozni. Gyakornok, majd a laboratóriumban a kémiai csoport vezetője, ahol növény-, talaj- és takarmányminták bel-tartalmi, valamint makro- és mikroelem vizsgálatát végezték. 1984-ben Műszeres Analitikai Szakmérnöki oklevelet szerzett a BME-n. 1986-tól a Szolnoki MÁV Kórház és Rendelőintézet Központi Laboratóriumában folytatta tevékenységét, ahol feladata volt reagensek készítése, a készülékek és műszerek felügyelete, továbbá a vizsgálatok belső- és külső minőségellenőrzése. Aktívan részt vett a laboratórium korszerűsítésében: kémiai-, hematológiai-, vizeletvizsgálatok automatizálásában; a laboratóriumi információs rendszer fejlesztésében. Közreműködött a hormonok, tumormarkerek, fertőzések immunkémiai módszerekkel történő vizsgálatainak bevezetésében. A napi rutin mellett kollégáival együttműködve lakossági szűrővizsgálatokat szervezett, új eljárásokat tesztelt. Végezte az eredmények statisztikai, informatikai feldolgozását. Eredményeiről a Magyar Labordiagnosztikai Társaság Kongresszusain, külföldi kongresszusokon számoltak be. 1999-ben minőségirányítási felelősnek nevezték ki. Dolgozott az ISO 9001 szabvány bevezetésében, a laboratórium Minőségirányítási Kézikönyvének és dokumentumainak elkészítésében, gondozásában. 1999-ben Orvos biológiai mérnök diplomát szerzett a BME-SOTE-ÁOTE 4 éves képzésén. 2003-2007 között megbízott laborvezető. 2005-ben a Prodia Zrt. vette át a labor működtetését, majd az országos hálózatot építő cég központosította a vizsgálatokat. 2007-ben, szervezeti átalakításokra hivatkozva, munkaviszonya megszűnt. 2007-től nyugdíjazásáig a Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság Regionális Laboratóriumában dolgozott szakértő vegyészként. A felszíni vizek szerves mikroszennyezőinek vizsgálatára beállított GC, GC-MS eljárását sikeresen akkreditálták. 2008-ban Klinikai biokémikus végzettséget szerzett a Debreceni Orvostudományi Egyetemen. Nyugdíjba vonulása óta részmunkaidőben dolgozik tovább. 2012-2021 között a Budapest XV. Kerületi Önkormányzat Dr. Vass László Egészségügyi Intézményben, 2021-től jelenleg is a MEDICOVER Diagnosztikai Központ Zrt. központi laboratóriumában. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Székely Gábor

a kémia tudomány kandidátusa

1951-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 106/1974

A vegyésmérnöki diploma után, 1981-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetemen alkalmazott matematikusi diplomát szerzett. A Magyar Tudományos Akadémia Izotóp Intézetének Számítástechnikai Osztályán dolgozott tudományos segédmunkatársként, majd a számítástechnikai osztály vezetőjeként. 1986-ban a Budapesti Műszaki Egyetem analitikai kémia szaktudományból egyetemi doktorrá avatta és a kémiai tudományok kandidátusa lett. 1986-ban áttelepült Svájcba, ahol a Bruker Spectrospin cégnél software-t fejlesztett NMR spektrométerek működtetésére és kémiai szerkezetek spektroszkópiai adatokból történő automatikus meghatározására. 1991-ben csatlakozott a Zürichi Műegyetem Képfeldolgozási tanszékéhez. 2002-ben professzorá választották és 2016-ban történt nyugdíjazásig a tanszék orvosi képfeldolgozás kutatócsoportját vezette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szilágyi Erzsébet

*1943-ban született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 140/1974*

Az okleveles vegyéssz mérnöki diploma megszerzésekor, 1974-ben, a Földmérő Vállalat Vegyészeti Irodáján dolgozott, ahol építőipari korrózióvédelem keretében épületdiagnosztikai vizsgálatokat végzett. Később felelős tervezőként a KGST kutatásokban vett részt és Tervezési Segédletek készítésében működött közre. A Szakértői Névjegyzékbe 1989-ben jegyezték be, mely az Építésügyi Szakértői Engedély Tervezés-Kivitelezés szakterületen Építési Szakipar, Építőipari korrózióvédelem szakágban volt érvényes. Szakértőként betonadalékszerek hatását vizsgálta laboratóriumi kísérleteken keresztül, majd az eredmények értékelése után félüzemi kísérleteket is vezetett. Az elvégzett munkákról, kísérletekről konferenciákon tartott előadást, melyeket publikált is. Az FTV Vegyészeti Irodája 1992-ben kivált, és Kemokorr Kft. néven működött tovább. Környezetvédelmi és korrózióvédelmi munkákat vállalt, mint a NAT által akkreditált laboratórium. Szakértőként a Mérnöki Kamarának is tagja lett. Az építőipari korrózióvédelem területén diagnosztizálta a talaj és talajvíz agresszív hatását és elvégezte azok agresszivitásuk szerinti kategóriákba sorolását. Épületdiagnosztikai vizsgálatok során az épületszerkezetek károsodását vizsgálta különböző klimatikus körülmények hatására. Az épületszerkezetek károsító hatása ellen korrózióvédelmi javaslatokat tett és a tervezésben is részt vett. Akkreditált laboratóriumi szakértőként a korrózióvédelmi bevonatrendszerek megfelelőségét vizsgálta, minősítette. Konferenciákon tartott előadásokat, publicisztikákat adott ki, a szakterületén készülő szabványok készítésében is közreműködött. Az Egyetem által tartott Korrózióvédelmi Szakmérnöki Képzés laboratóriumi gyakorlatának lebonyolításában is részt vett. Munkáját nyugdíjasként is folytatta, munkaviszonya 2014-ben szűnt meg.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szűcs Imre

*1950-ben született Kunszentmártonban
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 42/1974*

Diplomája megszerzését követően kilenc évig a Magyar Állami Földtani Intézetben dolgozott tudományos kutatóként. Kezdetben alkalmazott mikrobiológiai munkákat végzett és ez idő alatt műszaki doktori címet szerzett. Értekezésének címe: „Hazai szfalerit mikrobiológiai fémkinyerése”. Később témaváltás miatt, kőolaj- és földgáz-kutatás céljából gáz-kromatográfiás mérések alapján, szerves-geokémiával foglalkozott. Kutatói tevékenysége után csatlakozott az akkori Magyar Kereskedelmi Kamara belgazdasági főosztályához, ahol a teljes magyar energia- és vegyipart átfogó - tagozatok munkatársa volt különböző beosztásokban. A Kamara átszervezését követően az Energiaipari Vállalkozások Szövetsége főtitkára lett. A gazdasági ismereteit a BME-n, posztgraduális képzés keretében, Gazdasági Mérnöki, majd MBA szakon szerezte meg. 1993-ban csatlakozott a Shell Hungary Zrt.-hez. Londonban, a Shell központban audit, később audit menedzseri, majd kockázatkezelési képzésben részült. Kezdetben hazai, majd 10 éven át nemzetközi szerepkörökben dolgozott. Először az európai audit, majd ezt követően a Shell Kelet-Közép-Európa audit menedzsere és kockázatkezelési tanácsadója lett. Tagja volt az Institute of Internal Auditors nemzetközi szervezetnek, és négy cikluson át a Magyar Közgazdasági Társaság Ellenőrzési Szakbizottsága elnökségének. Alkalmanként különböző Menedzser továbbképzésekben szakirányú előadásokat tartott. 2010. évi nyugdíjazását követően, 72 éves koráig az ETK Zrt.-megbízási szerződés keretében foglalkoztatta, mialatt 2012-2014 között az Axflow svéd cég magyarországi kft-jében is dolgozott tanácsadóként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Klára

1950-ben született Nagybarcán
Vegyésmérnöki oklevelének száma:107/1974

Vegyipari Technikumban végezte középiskolai tanulmányait, majd a BME Szerves és Biológiai vegyipari szakán szerzett vegyésmérnöki diplomát. 1987-ben, szintén a BME-n vegyipari műveleti szakon végzett szakmérnökként. Szakmai munkáját technológusként kezdte 1974-ben a Borsodi Vegyi Kombinát - a mai BorsodChem (BC) - Parciális oxidációs acetilén üzemében. Részt vett az üzem indításában, majd intenzifikálásában. Később a technológus csoport vezetőjeként a kaprolaktám gyártás fejlesztésében, valamint a műanyagipari segédanyaggyártó-üzem indításán dolgozott. 1989-től üzemvezetőként vett részt a metilén-difenil-diizocianát (MDI) létesítmény telepítésének tervezésében, melynek során az új gyártósor, valamint a BC technológiai és szolgáltatási kapcsolatainak meghatározása, majd az üzem beindítása és üzemeltetése volt a feladata. 1999-től a toluilén-diizocianát (TDI) létesítmény telepítés-tervezésében főtanácsos volt. A továbbiakban a BC Technológiai és Stratégiai Tervezés és Beruházás szervezeteiben főmérnökként dolgozott. Részt vett a BC újabb izocianát gyártósorainak építésében, továbbá az új gyártósorokhoz (formaldehid-, foszgén-, anilin-üzemek) kapcsolódó technológiai eljárások, ajánlatok beszerzésében, kiértékelésében. Feladata volt az új- és a BC meglévő létesítményeinek interconnection kapcsolatainak tervezése, a különböző biztonsági, minőségi, környezetvédelmi előírások figyelembe vétele. 2016-ban vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Turjánszky Katalin

1951-ben született Budapesten

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 70/1974

A diploma megszerzése után a Goldberger Textilnyomógyárban helyezkedett el. Az első év a gyár üzemének megismerésével és fizikai munkával telt. Másfél évig a filmnyomó koloristájaként irányította az üzemet három műszakban, majd 1984-ig a technológiai labort vezette. Feladata volt új színezékek és segédanyagok vizsgálata, új technológiák üzemi kipróbálása. A labor feladataihoz tartozott a termelőüzem igényeink azonnali kiszolgálása, receptek, javítási technológiák megadása is. 1984-ben saját textilfestő üzemet alakított ki, melyet 1994-ig működtetett. A gyárban szerzett tapasztalatoknak és a folyamatos kapacitás-növelésnek köszönhetően az üzem a közepes méretű textilfestő üzemek meghatározó szereplőjévé vált. Nyugdíjazásáig, vállalkozóként, a kereskedelemben tevékenykedett, mint Photo Hall franchise partner.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vánkai Gábor

*1950-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 57/1974*

A diplomaszerzés után a Chinoin Gyógyszergyárban kapott munkát, ahol - egy rövid társ-vállalati kitérőtől eltekintve - nyugdíjba vonulásáig dolgozott. A gyár export osztályán először piackutatóként, kereskedelmi munkatársként alkalmazták, majd 1979-től a gyógyszeripari külkereskedelmi leányvállalatánál, a Medimpexnél mérnök-üzletkötő volt, ahol nemzetközi termelési és kereskedelmi együttműködésekkel foglalkozott és jelentős nemzetközi tapasztalatokat szerzett. 1982-ben visszahívták a Chinoinba a központi telephely beszerzési osztályvezetőjének. Az üzleti tárgyalásokon túlmenően feladata volt a 30 fős munkatársi gárda irányítása, az általuk végzett készletgazdálkodási, áruforgalmi, pénzügyi egyeztetési és reklamáció-kezelési tevékenység felügyelete, felölelve a kutatáshoz, gyógyszer-hatóanyagok, növényvédőszeres és készgyógyszerek gyártásához használt mintegy 4000 féle vegyi- és csomagolóanyag, valamint a gyárban felhasznált összes más termék és dolog vásárlását. Fontos feladata volt a cég egészére kiterjedő devizagazdálkodás, mert a gyár az 1980-as években az ország „kemény devizás” importjának érdemleges részét használta fel. Pénzügyi, számviteli ismereteit és külkereskedelmi másoddiplomáját is ebben az időszakban szerezte. 1994-ben a Chinoin által, tisztán hazai tudáson, fejlesztésen alapuló, de üzletileg apró Prosztaglandin (PG) hatóanyag termékcsoport kereskedelmének fellendítésére kérték fel, ami pályája leghosszabb és legsikeresebb periódusának bizonyult. Amikor 2012 végén nyugdíjba ment, a Chinoin a világ elsőszámú generikus PG hatóanyag-gyártója volt, az 1994-es bevétel és haszon sokszorosával. 1986 körül kezdett üzleti informatikával is foglalkozni. Több professzionális vállalati informatikai projekt üzleti szakmai felügyelője lett, ami a 2000-es években kiegészült az értékesítési szabályzórendszer-vezető szakértői feladataival. 2007-től nyugdíjazásáig a Chinoin felügyelő bizottságának tagja, munkavállalói képviselője volt. Munkásságát a gyár összes belső kitüntetésével megtisztelték, Chinoin Fejlődéséért érmet, Wolf Emil díjat és Életműdíjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Csongor

*1950-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 71/1974*

Tanulmányai után a Graboplast Műbörgyárban kezdett dolgozni a textilkikészítő üzemben. Feladatai közé tartozott a napi termelői feladatok mellett a technikai, technológia fejlesztések bevezetése, az ehhez szükséges berendezések beszerzése, beüzemelése is. Később textilgyárrészleg-vezető helyettesként öt termelőüzem felügyelete tartozott hozzá, melyek az évi 50-55 Millió m² műbőrhordozó textíliák termelését biztosították. 1980-ban elvégezte az Ipari Minisztérium felsőfokú vezetőképzőjét, majd a vezérigazgató műszaki titkáráként vett részt a gyár vezetésében. 1982-től anyagbeszerzési főosztályvezetőként a műbörgyár anyagellátásáért felelt, importból és belföldről egyaránt. 1987-ben saját céget alapított. A cég az osztrák Hagleitner GmbH üzemhigiéniai termékeit importálta, és hozzájárult a hazai higiéniai igény növelésének fejlesztéséhez, több hasonló profilú céggel együtt. A céget felfejlesztette és 2015-ig tulajdonosként vezette. 2015- ben nyugdíjba vonult, a cég egy részét gyermekeire hagyta, másik részét osztrák partnerének értékesítette. Még három évig részmunkaidőben segítette tapasztalataival az új cégfelállás működését. 2018-tól végleg visszavonult a szakmai munkától.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zsigmond Attila

1951-ben született Budapesten
Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 44/1974

Az egyetem elvégzése után a Biokémiai és Élelmiszertechnológiai Tanszéken kezdett dolgozni, ahol hallgató korában már demonstrátor is volt. Gyorsan bekapcsolódott a tanszéken folyó oktatásba (laboratóriumi gyakorlatok vezetése és fejlesztése, diplomamunkát, vagy szakdolgozatot készítő hallgatók mentorálása), valamint a gabonakémiai kutatásokba (műszaki doktori értekezés). Átvette a tanszéki aminosav analízis laboratórium vezetését, és ezen eredményeket az élelmiszervizsgálatok széles körében hasznosították, így többek között a fehérjék in-vitro biológiai értékének meghatározásánál is. 1982 és 1986 között a TESCO Nemzetközi Műszaki-Tudományos Együttműködési Iroda szervezésében, kormányközi szerződés keretében, Algériában dolgozott oktatóként, 1982-1984 között a boumerdesi Institut National des Industries Légeres főiskolán (biokémia, élelmiszerkémia és konzervipar előadások és gyakorlatok), majd 1984-1986 között a mostaganemi Institut de Technologie Agricole főiskolán (szerves kémia, biokémia előadások és gyakorlatok). 1987-1992 között a gödöllői Mezőgazdasági Biotechnológiai Kutatóközpont beruházásán, majd beindításán dolgozott. Fontosabb feladatai a műszerállomány beszerzésével kapcsolatos tender bonyolításához és a leendő kutatói állomány képzéséhez kapcsolódtak, majd az intézet tudományos titkára lett. 1992 és 2005 között az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság (OMFB), valamint ennek utódszervezetei nemzetközi kapcsolatokkal foglalkozó egységeinél dolgozott, kezdetben, mint OECD és EU referens, később osztályvezetőként. Fontosabb feladatai voltak a fenti szervezetekhez való csatlakozás előkészítése, a magyar kutatói közösség folyamatos tájékoztatása a pályázati lehetőségekről és a részvételi szabályokról, valamint képviseleti munka ellátása az EU illetékes igazgatóságánál. 1999 és 2003 között az OMFB és öt, az európai kutatásban érdekelt konzorciális partnere által közösen alapított HunOR (Hungarian Office for Research and Development) vezetőjévé nevezték ki, amely a forrásfeltárás, érdekközvetítés és partnerkeresés mellett rövid időn belül bekapcsolódott a tagországi hasonló feladatot ellátó képviselletek rendszerébe. 2005-2013 között a Magyar Tudományos Akadémia Titkárságán, az Európai Tudományos Kapcsolatok főosztályát vezette, majd a nemzetközi ügyekkel foglalkozó részleg átszervezése után szakmai főtanácsadó lett. Fontosabb feladatai az MTA különböző nemzetközi tudományos szervezetekben való részvételéhez kötődtek, beleértve a visegrádi országok tudományos akadémiáinak együttműködését is. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

BME
értékmegőrző tevékenységek

Varga József Alapítvány

Az Alapítvány tartós közérdekű célja, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vegyészmérnöki és Biomérnöki Karán folyó mérnökképzéshez, továbbképzéshez és kutatásokhoz, a karon folyó oktatás és kutatás magas színvonalú végzéséhez, a hallgatók, oktatók és kutatók számára pályázat útján támogatásokat nyújtson.

Az Alapítvány tartós közérdekű célját az azzal összhangban lévő, alábbi tevékenységek végzésével és támogatásával valósítja meg:

I. Nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés

Az oktatási intézményben folytatott tanulmányok keretében:

- nappali tagozatos hallgatók számára ösztöndíjak biztosítása,
- nappali tagozatos hallgatók számára idegennyelv-oktatás szervezése nyelvvizsga megszerzése céljából,
- az oktatás eszközhátterének fejlesztése,
- a hallgatók művelődésével kapcsolatos feladatok finanszírozása.

II. Tudományos tevékenység, kutatás

Tudományos kutatások, kutatásra felkészítés:

- nappali doktoráns / szakmérnök képzésben résztvevők számára ösztöndíjjuttatás,
- speciális posztgraduális képzéshez ösztöndíj biztosítása,
- a kutatások eszközhátterének bővítése, támogatása,
- kari szakmai díjak kiírása, anyagi támogatás,
- Tudományos Diákköri pályadíjak kiírása, anyagi támogatás.

III. Külföldi tanulmányutak keretében

- hallgatók és fiatal diplomások számára külföldi szakmai utak költségeinek biztosítása,
- külföldön megtartott képzésben való részvétel, termelési gyakorlatok csere rendszerben történő megszervezése, az ehhez szükséges költségek biztosítása.

IV. Kollégiumi férőhelyek bővítése a posztgraduális képzésben résztvevők számára

Amennyiben céljainkkal egyetért, szívesen fogadjuk nagylelkű támogatását! Az Alapítvány nyitott, amelyhez csatlakozhat bármely belföldi vagy külföldi, természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező társaság, ha az Alapítvány céljával egyetért és azt támogatni kívánja.

Tájékoztatjuk, hogy Alapítványunk közhasznú szervezet, így adományozóinkat a mindenkori törvényes adókedvezmény illeti meg, melyre vonatkozó igazolást az Alapítvány jogosult kiállítani. Amennyiben Önnek módja van az Alapítványt segíteni, pénzübeli támogatását kérjük az ERSTE Bank Hungary Zrt.-nél vezetett bankszámlára átutalni.

Bankszámlaszámunk: 11670009-09027300-70000008

Alapítványunk elérhetősége:

1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3., K. épület 1. emelet 22.

Telefon: +36 1 463 3675

Email: vargaj.alapitvany@vbk.bme.hu

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban azzal a céllal hozta létre a Pro Progressio Alapítványt, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,

a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,

a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,

a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,

a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,

az oktató és kutató munka természetes háttérét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyionrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. VI. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@proprogressio.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épületegyüttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00-17:00

A mi múltunk! Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidéznek az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtjük, rendszerezjük és közlétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat: Bataalka Krisztina levéltárvezető

topoteka@omikk.bme.hu

www.muegyetem.topoteka.hu

+361-463-1703

Mérnöklányok a családban – felhívás a Műegyetemen végzett női mérnökök számára

Mérnök a nagymama, mérnök az anyuka, de vajon beszélgetnek-e a lányokkal, lányunokáikkal – akár egész kiskoruktól kezdve – a munkájukról, a pályaválasztásukat befolyásoló szempontokról: miért lettek mérnökök, hogyan érezték magukat az egyetemen, mit éltek/élnek meg tanulmányaik idején és szakmájukban kihívásként?

Az anyák és nagymamák arról is hiteles képet tudnak adni, számukra hogyan volt összeegyeztethető a munka és a magánélet egyensúlya, hogyan tudtak érvényesülni a ma is élő sztereotípiák ellenére.

A műszaki pályáról az első információkat és benyomásokat ugyanis otthon szerzik meg a gyermekek, amit a felsőoktatási intézmények különböző programjai (BME Gyerekegyetem, Lányok Napja, nyílt napok, tudományos nyári táborok stb.) később kézzelfogható közelségbe hoznak. A pályaválasztás motivációira, de akár generációkra kiterjedő műegyetemi kapcsolódásra is fény derülhet azoknak az egykori mérnöklányoknak a segítségével, akik vállalják, hogy középiskolás lányokkal, unokáikkal leülnek és beszélgetnek mindezekről.

A szövegesen vagy videóformátumban rögzített, összefoglalt anyagokat a BME a mernoklanyok@m365.bme.hu címre várja.

A rendhagyó kezdeményezéssel sokszínű pályaaorientációs tevékenységét is bővíti a Műegyetem, ahol jelenleg a hallgatók 30%-a nő, arányuk karonként változó. Még a leginkább „fiús” Villamosmérnöki és Informatikai Karon is sikerült – erőteljes szemléletformálással – növelni arányukat, ahol a 2010-es évtized eleji 4%-ról indulva ez a szám tavaly már közel 14% volt a gólyák között. Az UNESCO adatai szerint a műszaki és természettudományos terület képzéseiben résztvevő nők aránya 35% világszerte. A KSH adatai szerint pedig a magyar felsőoktatásban a műszaki képzési területen 27% a női hallgatók aránya.

Mit tud az Alma Mater női hallgatóiról?

A hazai műszaki felsőoktatásban a nők múltja 100 évre nyúlik vissza: 1918 decemberében született meg a rendelet arról, hogy a Műegyetem is megnyílik számukra. Ezzel akkor csupán tízen éltek, köztük az első női hallgató 1920-ban szerzett oklevelet. Ennek 100. évfordulójára emlékezve az intézmény 2020 márciusában a Központi épület egyik termét nevezte el Pécsi Eszter statikus mérnökről, az első diplomás mérnöknőről.

Ebből az alkalomból készült összeállítás az egyetem karain elsőként végzett nőkről:

- Első mérnök (1920): Pécsi Eszter
- Első építészmérnök (1924): Várnay Sternberg Marianne
- Első gépészmérnök (1925): Mahrer Vilma
- Első vegyészmérnök (1939): Pogány Judit
- Első villamosmérnök (1951): Arday Katalin
- Első közlekedésmérnök (1956): Ábrahám Márta

Közülük csupán az 1945 előtt végzettekről rendelkezik fotóval az intézmény, így ezúton kérjük egykori hallgatóink segítségét, hogy megtaláljuk az első villamos- és közlekedésmérnök hölgyeket annak reményében, hogy a BME archív fotógyűjteménye bővíülhet velük.

Emellett az elektronikus tanulmányi rendszer előtti időszak vaskos anyakönyvei őrzik az összes női hallgató felvett tárgyait és azok eredményeit, de arról, hogyan teltek a lányok mindenapjai a Műegyetem falai között például akkor, amikor még női mosdók sem voltak külön kijelölve, keveset tudunk. A lányoknak, unokáknak a mindennapokról is meséljenek! Ugyanígy hiányoznak az egyetem fotóarchívumából a sok-sok lány arcát is tartalmazó tablóképek, amelyek az 1950-es évek legvégétől készültek rendszeresen, ám az azóta eltelt időszak összes kar összes évfolyamából mindössze alig 90 darab tablókép lelhető fel a BME Levéltárban. Kérjük az évfolyam- és tankörtalálkozók szervezőit, kérdezzenek rá egykori évfolyamtársaiktól, ki őriz még ilyen fényképeket. A BME Levéltár digitalizálva is várja ezeket, vagy igény szerint digitalizálásra átveszi és az eredetit visszajuttatja tulajdonosának. További információ és kapcsolatfelvétel szintén a mernoklanyok@m365.bme.hu címen lehetséges.

Tisztelt Kitüntetett!

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követő második héttől megtekinthetők a **www.foto.bme.hu** internetcímen.